

Euroopan unionin virallinen lehti

C 206



Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

62. vuosikerta

17. kesäkuuta 2019

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuim

2019/C 206/01	Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut <i>Euroopan unionin virallisessa lehdessä</i>	1
---------------	--	---

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuim

2019/C 206/02	yhdistetyt asiat C-473/17 j C-546/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 11.4.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jotka on esittänyt Tribunal Supremo — Espanja) — Repsol Butano SA (C-473/17) ja DISA Gas SAU (C-546/17) v. Administración del Estado (Ennakkoratkaisupyyntö — Energia — Nestekaasuala — Kuluttajansuoja — Yleistä taloudellista etua koskeva velvollisuus — Kaasupullon enimmäishinta — Kotiinkuljetusvelvoite — SEUT 106 artikla — Direktiivit 2003/55/EY, 2009/73/EY ja 2006/123/EY — 20.4.2010 annetun tuomion Federutility ym. (C-265/08, EU:C:2010:205) tulkinta — Suhteellisuusperiaate).....	2
2019/C 206/03	asia C-483/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 11.4.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Court of Appeal — Irlanti) — Neculai Tarola v. Minister for Social Protection (Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin kansalaisuus — Henkilöiden vapaa liikkuvuus — Direktiivi 2004/38/EY — Oikeus liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella — 7 artiklan 1 kohdan a alakohta — Työntekijät ja itsenäiset ammatinharjoittajat — 7 artiklan 3 kohdan c alakohta — Oikeus oleskella yli kolme kuukautta — Jäsenvaltion kansalainen, joka on työskennellyt palkkatyöntekijänä toisessa jäsenvaltiossa viidentoista päivän ajan — Omasta tahdosta riippumaton työttömyys — Työntekijän aseman säilyminen vähintään kuuden kuukauden ajan — Oikeus työnhakijan tukeen (jobseeker's allowance))	3

FI

2019/C 206/04	asia C-501/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 4.4.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka esittänyt Landgericht Köln — Saksa) — Germanwings GmbH v. Wolfgang Pauels (Ennakkoratkaisupyyntö — Lentoliikenne — Asetus (EY) N:o 261/2004 — 5 artiklan 3 kohta — Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettava korvaus — Soveltamisala — Vapautuminen korvausvelvollisuudesta — Poikkeuksellisten olosuhteiden käsite — Lentokoneen renkaan vaurioituminen lentoaseman kiitotiellä olleen vieraan esineen vuoksi)	4
2019/C 206/05	asia C-558/17 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 4.4.2019 — Valittajana OZ ja muuna osapuolena Euroopan investointipankki (EIP) (Muutoksenhaku — Henkilöstö — Euroopan investointipankin (EIP) henkilöstö — Seksuaalinen häirintä — ”Dignity at work”-ohjelman puitteissa suoritettu tutkinta — Häirintää koskevan kantelun hylkääminen — Kantelun hylkäämistä koskevan EIP:n pääjohtajan päätöksen kumoamisvaatimus — Vahingon korjaaminen)	4
2019/C 206/06	yhdistetyt asiat C-582/17 ja C-583/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 2.4.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jotka on esittänyt Raad van State — Alankomaat) — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie v. H. (C-582/17) ja R. (C-583/17) (Ennakkoratkaisupyyntö — Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittäminen — Asetus (EU) N:o 604/2013 — 18 artiklan 1 kohdan b — d alakohta — 23 artiklan 1 kohta — 24 artiklan 1 kohta — Takaisinottomenettely — Vastuuperusteet — Toisessa jäsenvaltiossa esitetty uusi hakemus — 20 artiklan 5 kohta — Käynnissä oleva määrittelymenettely — Hakemuksen peruuttaminen — 27 artikla — Oikeussuojakeinot)	5
2019/C 206/07	asia C-603/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 11.4.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Supreme Court of the United Kingdom — yhdistynyt kuningaskunta) — Peter Bosworth ja Colin Hurley v. Arcadia Petroleum Limited ym. (Ennakkoratkaisupyyntö — Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Lugano II -yleissopimus — Tuomioistuinten toimivalta sekä tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano siviili- ja kauppaoikeuden alalla — II osaston 5 jakso (18 — 21 artikla) — Toimivalta työsopimusta koskevissa asioissa)	6
2019/C 206/08	asia C-617/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 3.4.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Sąd Najwyższy — Puola) — Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S.A. v. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Ennakkoratkaisupyyntö — Kilpailu — EY 82 artikla — Määräävän markkina-aseman väärinkäyttö — Asetus (EY) N:o 1/2003 — 3 artiklan 1 kohta — Kansallisen kilpailuoikeuden soveltaminen — Kansallisen kilpailuviranomaisen päätös määrätä sakko kansallisen lainsäädännön perusteella ja sakko unionin oikeuden perusteella — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 50 artikla — Ne bis in idem -periaate — Sovellettavuus)	7
2019/C 206/09	asia C-638/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 11.4.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Liettua) — Asia, jonka on pannut vireille Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Ennakkoratkaisupyyntö — Valmistettuun tupakkaan sovellettavan valmisteveron rakenne ja verokannat — Direktiivi 2011/64/EU — 4 artiklan 1 kohdan a alakohta — Sikareiden tai pikkusikareiden käsite — Tupakkakääröt, joissa on luonnontupakasta valmistettu peitelehti, jota peittää osittain paperinen lisäkerros)	8
2019/C 206/10	asia C-690/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 11.4.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Oberlandesgericht Düsseldorf — Saksa) — ÖKO-Test Verlag GmbH v. Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co. KG (Ennakkoratkaisupyyntö — Teollis- ja tekijänoikeudet — Tavaramerkit — Asetus (EY) N:o 207/2009 — 9 artiklan 1 kohta — Direktiivi 2008/95/EY — 5 artiklan 1 ja 2 kohta — Tavaramerkkiin perustuvat oikeudet — Testimerkistä muodostuva yksilöllinen tavaramerkki)	9

2019/C 206/11	asia C-691/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 11.4.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Unkari) — PORR Építési Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Ennakkoratkaisupyyntö — Verotus — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Direktiivi 2006/112/EY — Oikeus vähentää aikaisemmassa vaihdannan vaiheessa maksettu arvonlisävero — 199 artiklan 1 kohdan a alakohta — Käännetty veronmaksuvelvollisuus — Tilanne, jossa palvelujen hankkija on maksanut perusteettomasti niiden suorittajille veron sellaisen laskun perusteella, joka on laadittu erehdyksessä tavanomaisessa verotuksessa sovellettavien sääntöjen mukaisesti — Veroviranomaisen päätös, jossa todetaan palvelujen hankkijan verovelka ja jolla hylätään vaatimus veron vähentämisestä — Veroviranomainen ei tutki mahdollisuutta veron palauttamiseen)	10
2019/C 206/12	asia C-699/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 4.4.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Verwaltungsgerichtshof — Itävalta) — asia, jonka on saattanut vireille Allianz Vorsorgekasse AG (Ennakkoratkaisupyyntö — Julkiset hankinnat — Ammatilliseen sosiaaliturvakassaan, joka hallinnoi ammatillista solidaarisuutta koskevia maksuja, liittymistä koskevien sopimusten tekeminen — Sopimuksen tekeminen, joka edellyttää työntekijöiden tai heidän edustajansa suostumusta — Direktiivi 2014/24/EU — SEUT 49 ja SEUT 56 artikla — Yhdenvertaisuusperiaate ja syrjintäkiellon periaate — Avoimuusvelvoite)	11
2019/C 206/13	yhdistetyt asiat C-29/18, C-30/18 ja C-44/18: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 11.4.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jotka on esittänyt Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Espanja) — Cobra Servicios Auxiliares SA v. José David Sánchez Iglesias (C-29/18), José Ramón Fiuza Asorey (C-30/18), Jesús Valiño Lopez (C-44/18), FOGASA (C-29/18 ja C-44/18) ja Incatema SL (Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 1999/70/EY — Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemä määräaikaista työtä koskeva puitesopimus — 4 lauseke — Syrjintäkiellon periaate — Työehtojen käsite — Tilanteiden rinnastettavuus — Perustelut — Objekttiivisten syiden käsite — Korvaus silloin, kun toistaiseksi voimassa oleva työ sopimus on irtisanottu objektiivisista syistä — Tiettyä urakkaa tai palvelua koskevan työ sopimuksen voimassaolon päätyttyä maksettava pienempi korvaus)	12
2019/C 206/14	asia C-139/18 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 3.4.2019 — Valittajana CJ ja muuna osapuolena Euroopan tautien ehkäisy- ja -valvontakeskus (Muutoksenhaku — Henkilöstö — Sopimussuhteinen toimihenkilö — Euroopan tautien ehkäisy- ja valvontakeskus (ECDC) — Arviointikertomus — Vuoden 2011 arviointikierros — Vaatimus arviointikertomuksen päättämistä koskevan päätöksen kumoamisesta)	12
2019/C 206/15	asia C-214/18: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 10.4.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Sąd Rejonowy w Sopocie Wydział I Cywilny — Puola) — Asia, jonka on pannut vireille H. W. (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2006/112/EY — Arvonlisävero — Ulosottomies — Pakkotäytäntöönpano — Laissa määritellyt täytäntöönpanomaksut — Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten hallintokäytäntö, jossa ne katsovat täytäntöönpanomaksujen sisältävän arvonlisäveron — Neutraalisuuden periaate ja suhteellisuusperiaate)	13
2019/C 206/16	asia C-254/18: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 11.4.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Conseil d'État — Ranska) — Syndicat des cadres de la sécurité intérieure v. Premier ministre, Ministre de l'Intérieur ja Ministre de l'Action et des Comptes publics (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2003/88/EY — Työajan järjestäminen — Työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojeleminen — Viikoittainen enimmäistyöaika — Vertailujakso — Liukuva tai kiinteä vertailujakso — Poikkeus — Poliisivirkamiehet)	14
2019/C 206/17	asia C-266/18: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 3.4.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Sąd Okręgowy w Poznaniu — Puola) — Aqua Med sp. z o.o. v. Irena Skóra (Ennakkoratkaisupyyntö — Kuluttajansuoja — Direktiivi 93/13/ETY — Kuluttajasopimusten kohtuuttomat ehdot — 1 artiklan 2 kohta — Direktiivin soveltamisala — Ehto, jolla alueellinen toimivalta annetaan yleisten sääntöjen nojalla määritellylle tuomioistuimelle — 6 artiklan 1 kohta — Kohtuuttomuuden tutkiminen viran puolesta — 7 artiklan 1 kohta — Kansallisen tuomioistuimen velvollisuudet ja oikeudet)	14

2019/C 206/18	asia C-282/18 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 10.4.2019 — Valittajana The Green Effort Limited sekä muina osapuolina Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Fédération internationale de l'automobile (FIA) (Muutoksenhaku — EU-tavaramerkki — Muutoksenhakumenettely — Määräajat — Sähköinen tiedoksiantaminen — Määräaikojen laskeminen).....	15
2019/C 206/19	asia C-288/18: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 11.4.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hoge Raad der Nederlanden — Alankomaat) — X BV v. Staatssecretaris van Financiën (Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen tullitariffi — Tavaroiden luokittelu — Yhdistetty nimikkeistö — Alanimikkeet 85285100 ja 85285940 — Monitorit, joissa on litteä nestekidenäyttö ja joilla voidaan näyttää automaattisesta tietojenkäsittelyjärjestelmästä peräisin oleva signaali — Informaatioteknologiatuotteiden kauppaa koskeva sopimus)	16
2019/C 206/20	asia C-295/18: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 11.4.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal da Relação do Porto — Portugali) — Mediterranean Shipping Company (Portugal) — Agentes de Navegação SA v. Banco Comercial Português SA ja Caixa Geral de Depósitos SA (Ennakkoratkaisupyyntö — Maksupalvelut sisämarkkinoilla — Direktiivi 2007/64/EY — 2 ja 58 artikla — Soveltamisala — Maksupalvelunkäyttäjä — Käsite — Kolmannen osapuolen sellaiselta tililtä antama suoraveloitustoimeksianto, jonka haltija se ei ole — Veloitetun tilin haltijan antaman hyväksynnän puuttuminen — Oikeudeton maksutapahtuma).....	16
2019/C 206/21	asia C-464/18: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 11.4.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Juzgado de lo Mercantil no 1 de Gerona — Espanja) — ZX v. Ryanair DAC (Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Asetus (EU) N:o 1215/2012 — Lennon viivästymistä koskevan korvauskanteen käsittelemiseen toimivaltaisen tuomioistuimen määrittäminen — 7 artiklan 5 alakohta — Sivuliikkeen toiminta — 26 artikla — Hiljaiseen suostumukseen perustuva oikeuspaikka — Vastaajan asiassa vastaamisen välttämättömyys).....	17
2019/C 206/22	asia C-155/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 22.2.2019 — FIGC — Federazione Italiana Giuoco Calcio ja Consorzio Ge.Se.Av. S.c. arl v. De Vellis Servizi Globali srl	18
2019/C 206/23	asia C-156/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 22.2.2019 — FIGC — Federazione Italiana Giuoco Calcio ja Consorzio Ge.Se.Av. S.c. arl v. De Vellis Servizi Globali srl	19
2019/C 206/24	asia C-168/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Puglia (Italia) on esittänyt 25.2.2019 — HB v. Istituto Nazionale della Previdenza Sociale.....	20
2019/C 206/25	asia C-169/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Puglia (Italia) on esittänyt 25.2.2019 — IC v. Istituto Nazionale della Previdenza Sociale.	21
2019/C 206/26	asia C-191/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Frankfurt am Main (Saksa) on esittänyt 27.2.2019 — OI v. Air Nostrum Lineas Aereas del Mediterraneo SA.....	22
2019/C 206/27	asia C-209/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Saarbrücken (Saksa) on esittänyt 5.3.2019 — SM v. Sparkasse Saarbrücken.....	22
2019/C 206/28	asia C-216/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Berlin (Saksa) on esittänyt 11.3.2019 — WQ v. Land Berlin	24
2019/C 206/29	asia C-219/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt 11.3.2019 — Parsec Fondazione Parco delle Scienze e della Cultura v. Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ja Autorità nazionale anticorruzione (ANAC)	25

2019/C 206/30	asia C-238/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 20.3.2019 — EZ v. Saksan valtio, jota edustaa Bundesamt für Migration und Flüchtlinge	25
2019/C 206/31	asia C-242/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul București (Romania) on esittänyt 20.3.2019 — CHEP Equipment Pooling NV v. Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Serviciul soluționare contestații ja Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația fiscală pentru contribuabili nerezidenți	27
2019/C 206/32	asia C-249/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul București (Romania) on esittänyt 25.3.2019 — JE v. KF	28
2019/C 206/33	asia C-253/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal da Relação de Guimarães (Portugali) on esittänyt 26.3.2019 — MH ja NI v. OJ ja Novo Banco SA	28
2019/C 206/34	asia C-254/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka High Court (Irlanti) on esittänyt 26.3.2019 — Friends of the Irish Environment Limited v. An Bord Pleanála	29
2019/C 206/35	asia C-255/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 26.3.2019 — Secretary of State for the Home Department v. O A	30
2019/C 206/36	asia C-257/19: Kanne 26.3.2019 — Euroopan komissio v. Irlanti	31
2019/C 206/37	asia C-263/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Törvényszék on esittänyt 28.3.2019 — T-Systems Magyarország Zrt. ym. v. Közbiztonsági Hatóság Közbiztonsági Döntőbizottság ym.	32
2019/C 206/38	asia C-265/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka High Court (Irlanti) on esittänyt 29.3.2019 — Recorded Artists Actors Performers Ltd v. Phonographic Performance (Ireland) Ltd, Minister for Jobs Enterprise and Innovation, Irlanti ja Attorney General	33
2019/C 206/39	asia C-275/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supremo Tribunal de Justiça (Portugali) on esittänyt 2.4.2019 — Internet Opportunity Entertainment Lda, Sportingbet PLC, Sporting Club de Braga ja Sporting Club de Braga — Futebol, SAD v. Santa Casa da Misericórdia de Lisboa	34
2019/C 206/40	asia C-276/19: Kanne 1.4.2019 — Euroopan komissio v. Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta	35
2019/C 206/41	asia C-282/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Napoli (Italia) on esittänyt 3.4.2019 — YT ym. v. Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca ja Ufficio Scolastico Regionale per la Campania	36
2019/C 206/42	asia C-286/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka tribunal d'instance d'Aulnay-sous-Bois (Ranska) on esittänyt 5.4.2019 — JE ja KF v. XL Airways SA	37
2019/C 206/43	asia C-288/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht des Saarlandes (Saksa) on esittänyt 9.4.2019 — QM v. Finanzamt Saarbrücken	38

Unionin yleinen tuomioistuin

2019/C 206/44	asia T-226/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 11.4.2019 — Adapta Color v. EUIPO — Coatings Foreign IP (Rustproof System ADAPTA) (EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-sanamerkki Rustproof system ADAPTA — Valituslautakunnan tekemä tavaramerkin osittainen mitättömäksi julistaminen — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohta) — Käytön perusteella hankitun erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 3 kohta (josta on tullut asetuksen 2017/1001 7 artiklan 3 kohta) — Kuulluksi tulemista koskevan oikeuden loukkaaminen — Perusteluvollisuus — Asetuksen N:o 207/2009 75 artikla (josta on tullut asetuksen 2017/1001 75 artikla) — Todisteet, jotka on esitetty ensimmäistä kertaa unionin yleisessä tuomioistuimessa)	40
2019/C 206/45	asia T-481/18: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 8.4.2019 — Electroquímica Onubense v. ECHA (REACH — Sellaisen asianajajan toimiminen edustajana, joka ei ole kolmas osapuoli — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	41
2019/C 206/46	asia T-79/19 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 2.4.2019 — Lantmännen ja Lantmännen Agroetanol v. komissio (Väliaikainen oikeussuoja — Kilpailu — Sovintomenettely — Oikeus tutustua asiakirjoihin — Kiireellisyysedellytys ei täyty)	41
2019/C 206/47	asia T-99/19: Kanne 18.2.2019 — Magnan v. komissio	42
2019/C 206/48	asia T-158/19: Kanne 15.3.2019 — Breyer v. komissio.	44
2019/C 206/49	asia T-174/19: Kanne 22.3.2019 — Vincenti v. EUIPO	45
2019/C 206/50	asia T-181/19: Kanne 27.3.2019 — Dickmanns v. EUIPO	47
2019/C 206/51	asia T-192/19: Kanne 4.4.2019 — Ceramica Flaminia v. EUIPO — Ceramica Cielo (goclean)	48
2019/C 206/52	asia T-193/19: Kanne 4.4.2019 — Achema ja Achema Gas Trade v. komissio	50
2019/C 206/53	asia T-195/19: Kanne 3.4.2019 — GEA Group v. komissio	51
2019/C 206/54	asia T-197/19: Kanne 4.4.2019 — Wiegand-Glashüttenwerke v. komissio	51
2019/C 206/55	asia T-199/19: Kanne 4.4.2019 — Glaswerk Ernstthal v. komissio	53
2019/C 206/56	asia T-204/19: Kanne 5.4.2019 — BL ja BM v. neuvosto ym.	55
2019/C 206/57	asia T-206/19: Kanne 5.4.2019 — Egger Beschichtungswerk Marienmünster v. komissio	57
2019/C 206/58	asia T-207/19: Kanne 5.4.2019 — Yara Brunsbüttel v. komissio	59
2019/C 206/59	asia T-208/19: Kanne 5.4.2019 — Nolte Holzwerkstoff v. komissio	60

2019/C 206/60	asia T-215/19: Kanne 8.4.2019 — Glatfelter Gernsbach v. komissio	62
2019/C 206/61	asia T-216/19: Kanne 8.4.2019 — Glatfelter Steinfurt v. komissio	64
2019/C 206/62	asia T-217/19: Kanne 8.4.2019 — Schott v. komissio	65
2019/C 206/63	asia T-218/19: Kanne 8.4.2019 — Evonik Degussa v. komissio	67
2019/C 206/64	asia T-219/19: Kanne 8.4.2019 — Julius Schulte Trebsen v. komissio	69
2019/C 206/65	asia T-220/19: Kanne 8.4.2019 — Mitsubishi Polyester Film v. komissio	70
2019/C 206/66	asia T-221/19: Kanne 8.4.2019 — Nippon Gases Deutschland v. komissio	71
2019/C 206/67	asia T-222/19: Kanne 8.4.2019 — Sappi Alfeld v. komissio	73
2019/C 206/68	asia T-223/19: Kanne 8.4.2019 — Clariant Produkte (Deutschland) v. komissio	74
2019/C 206/69	asia T-224/19: Kanne 9.4.2019 — Metsä Tissue v. komissio	76
2019/C 206/70	asia T-225/19: Kanne 9.4.2019 — Linde Gas v. komissio	78
2019/C 206/71	asia T-226/19: Kanne 9.4.2019 — Radici Chimica Deutschland v. komissio	79
2019/C 206/72	asia T-227/19: Kanne 9.4.2019 — Ronal v. komissio	80
2019/C 206/73	asia T-228/19: Kanne 9.4.2019 — Hüttenwerke Krupp Mannesmann v. komissio	82
2019/C 206/74	asia T-229/19: Kanne 8.4.2019 — AlzChem Trostberg v. komissio	83
2019/C 206/75	asia T-230/19: Kanne 9.4.2019 — Evonik Functional Solutions v. komissio	85
2019/C 206/76	asia T-235/19: Kanne 4.4.2019 — HIM v. komissio	87
2019/C 206/77	asia T-242/19: Kanne 9.4.2019 — Giant Electric Vehicle Kunshan v. komissio	87
2019/C 206/78	asia T-243/19: Kanne 9.4.2019 — Giant Electric Vehicle Kunshan v. komissio	88

2019/C 206/79	asia T-244/19: Kanne 11.4.2019 — Café Camelo v. EUIPO — Camel Brand (CAMEL BRAND FOOD PRODUCTS)	90
2019/C 206/80	asia T-247/19: Kanne 12.4.2019 — Thunus ym. v. EIP	91
2019/C 206/81	asia T-261/19: Kanne 18.4.2019 — Stada Arzneimittel v. EUIPO — Optima Naturals (OptiMar)	93
2019/C 206/82	asia T-262/19: Kanne 17.4.2019 — Jakober v. EUIPO (Kupin muoto)	93
2019/C 206/83	asia T-264/19: Kanne 18.4.2019– nanoPET Pharma v. EUIPO — Miltenyi Biotec (viscover)	94
2019/C 206/84	asia T-265/19: Kanne 19.4.2019 — Italia v. komissio	95
2019/C 206/85	asia T-600/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 17.4.2019 — Bandilla ym. v. EIP	96
2019/C 206/86	asia T-191/17: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 15.4.2019 — Boehringer Ingelheim International v. komissio	97
2019/C 206/87	asia T-202/18: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 11.4.2019 — Bruel v. komissio	97
2019/C 206/88	asia T-4/19: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 12.4.2019 — Hankintatukku Arno Latvus v. EUIPO — Triaz Group (VIVANIA)	97

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN
TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*

(2019/C 206/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 187, 3.6.2019

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 182, 27.5.2019

EUVL C 172, 20.5.2019

EUVL C 164, 13.5.2019

EUVL C 155, 6.5.2019

EUVL C 148, 29.4.2019

EUVL C 139, 15.4.2019

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 11.4.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jotka on esittänyt Tribunal Supremo — Espanja) — Repsol Butano SA (C-473/17) ja DISA Gas SAU (C-546/17) v. Administración del Estado

(yhdistetyt asiat C-473/17 j C-546/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Energia — Nestekaasuala — Kuluttajansuoja — Yleistä taloudellista etua koskeva velvollisuus — Kaasupullon enimmäishinta — Kotiinkuljetusvelvoite — SEUT 106 artikla — Direktiivit 2003/55/EY, 2009/73/EY ja 2006/123/EY — 20.4.2010 annetun tuomion Federutility ym. (C-265/08, EU:C:2010:205) tulkinta — Suhteellisuusperiaate)

(2019/C 206/02)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Repsol Butano SA (C-473/17) ja DISA Gas SAU (C-546/17)

Vastaaja: Administración del Estado

Muut osapuolet: Redexis Gas SL ja Repsol Butano SA (C-546/17)

Tuomiolauselmä

Palveluista sisämarkkinoilla 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY 15 artiklan 3 kohdan c alakohdassa säädettyä oikeasuhteisuutta koskevaa ehtoa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä pääasioissa kyseessä olevien kaltaisille toimenpiteille, joilla vahvistetaan pulloitetun nestekaasun pullon enimmäishinta ja asetetaan tietyille toimijoille nestekaasun kotiinkuljetusvelvoite, edellyttäen että nämä toimenpiteet pidetään voimassa vain rajoitetun ajan eikä niillä ylitetä sitä, mikä on välttämätöntä niillä tavoitellun yleistä taloudellista etua koskevan tavoitteen saavuttamiseksi.

⁽¹⁾ EUVL C 382, 13.11.2017. EUVL C 412, 4.12.2017

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 11.4.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Court of Appeal — Irlanti) — Neculai Tarola v. Minister for Social Protection

(asia C-483/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin kansalaisuus — Henkilöiden vapaa liikkuvuus — Direktiivi 2004/38/EY — Oikeus liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella — 7 artiklan 1 kohdan a alakohta — Työntekijät ja itsenäiset ammatinharjoittajat — 7 artiklan 3 kohdan c alakohta — Oikeus oleskella yli kolme kuukautta — Jäsenvaltion kansalainen, joka on työskennellyt palkkatyöntekijänä toisessa jäsenvaltiossa viidentoista päivän ajan — Omasta tahdosta riippumaton työttömyys — Työntekijän aseman säilyminen vähintään kuuden kuukauden ajan — Oikeus työnhakijan tukeen (jobseeker's allowance))

(2019/C 206/03)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Court of Appeal

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Neculai Tarola

Vastapuoli: Minister for Social Protection

Tuomiolauselmä

Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY 7 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja 3 kohdan c alakohtaa on tulkittava siten, että oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen käyttänyt jäsenvaltion kansalainen, joka on saanut toisessa jäsenvaltiossa kyseisen direktiivin 7 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun työntekijän aseman työskenneltyään siellä kahden viikon ajan muuten kuin määräaikaisella työsopimuksella ennen joutumistaan työttömäksi tahtomattaan, säilyttää työntekijän aseman vielä vähintään kuuden kuukauden ajan kyseisissä säännöksissä tarkoitetulla tavalla, kunhan hän ilmoittautuu työnhakijaksi asianomaiseen työvoimatoimistoon.

Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asiana on selvittää, onko kyseisellä kansalaisella direktiivin 2004/38 24 artiklan 1 kohdassa taatun yhdenvertaisen kohtelun periaatteen mukaan siis oikeus saada sosiaalihuoltoavustuksia tai mahdollisesti sosiaaliturvavastuksia ikään kuin hän olisi vastaanottavan jäsenvaltion kansalainen.

⁽¹⁾ EUVL C 347, 16.10.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 4.4.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landgericht Köln — Saksa) — Germanwings GmbH v. Wolfgang Pauels

(asia C-501/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Lentoliikenne — Asetus (EY) N:o 261/2004 — 5 artiklan 3 kohta — Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettava korvaus — Soveltamisala — Vapautuminen korvausvelvollisuudesta — Poikkeuksellisten olosuhteiden käsite — Lentokoneen renkaan vaurioituminen lentoaseman kiitotiellä olleen vieraan esineen vuoksi)

(2019/C 206/04)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Köln

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Germanwings GmbH

Vastapuoli: Wolfgang Pauels

Tuomiolauselmä

Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 5 artiklan 3 kohtaa, kun se luetaan asetuksen N:o 261/2004 johdanto-osan 14 perustelukappaleen valossa, on tulkittava siten, että lentoaseman kiitotiellä olleen vieraan esineen, kuten roskan, aiheuttama renkaan vaurioituminen kuuluu tässä säännöksessä tarkoitetun poikkeuksellisten olosuhteiden käsitteen alaan.

Lentoliikenteen harjoittajan, jonka lento on viivästynyt pitkäaikaisesti tällaisen poikkeuksellisen olosuhteen vuoksi, on kuitenkin vapautuakseen sillä asetuksen N:o 261/2004 7 artiklan nojalla matkustajia kohtaan olevasta korvausvelvollisuudesta osoitettava, että se on hyödyntänyt kaiken käytettävissään olevan henkilökunnan ja kaluston sekä taloudelliset keinot välttääkseen sen, että lentoaseman kiitotiellä olleen vieraan esineen, kuten roskan, vaurioittaman renkaan vaihto johtaa tällaiseen asianomaisen lennon pitkäaikaiseen viivästymiseen.

⁽¹⁾ EUVL C 392, 20.11.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 4.4.2019 — Valittajana OZ ja muuna osapuolena Euroopan investointipankki (EIP)

(asia C-558/17 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Henkilöstö — Euroopan investointipankin (EIP) henkilöstö — Seksuaalinen häirintä — ”Dignity at work” -ohjelman puitteissa suoritettu tutkimus — Häirintää koskevan kantelun hylkääminen — Kantelun hylkäämistä koskevan EIP:n pääjohtajan päätöksen kumoamisvaatimus — Vahingon korjaaminen)

(2019/C 206/05)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: OZ (edustaja: B. Maréchal, avocat)

Muu osapuoli: Euroopan investointipankki (EIP) (asiamiehet: K. Carr ja G. Faedo, avustajanaan A. Dal Ferro, avvocato)

Tuomiolauselmä

- 1) Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.7.2017, OZ vastaan EIP (T-607/16, ei julkaistu, EU:T:2017:495), kumotaan siltä osin kuin siinä hylätään yhtäältä OZ:n kanteessaan esittämät korvausvaatimukset, jotka perustuvat Euroopan investointipankin (EIP) vastuuseen tutkintamenettelyssä tapahtuneiksi väitetyistä lainvastaisuuksista, mukaan lukien siitä, että valittajan oikeutta saada asiansa käsitellyksi oikeudenmukaisesti ei kunnioitettu, ja siltä osin kuin siinä hylätään toisaalta kyseisessä kanteessa esitetyt kumoamisvaatimukset.
- 2) Valitus hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan investointipankin pääjohtajan 16.10.2015 tekemä päätös olla ryhtymättä toimenpiteisiin OZ:n seksuaalisen häirinnän vuoksi tekemän kantelun johdosta kumotaan.
- 4) Kanne hylätään muilta osin.
- 5) Euroopan investointipankki veloitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan oikeudenkäyntikulut, joita OZ:lle on aiheutunut sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että muutoksenhakumenettelyssä.

(¹) EUVL C 437, 18.12.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 2.4.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jotka on esittänyt Raad van State — Alankomaat) — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie v. H. (C-582/17) ja R. (C-583/17)

(yhdistetyt asiat C-582/17 ja C-583/17) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittäminen — Asetus (EU) N:o 604/2013 — 18 artiklan 1 kohdan b — d alakohta — 23 artiklan 1 kohta — 24 artiklan 1 kohta — Takaisinottomenettely — Vastuuperusteet — Toisessa jäsenvaltiossa esitetty uusi hakemus — 20 artiklan 5 kohta — Käynnissä oleva määrittelymenettely — Hakemuksen peruuttaminen — 27 artikla — Oikeussuojakeinot)

(2019/C 206/06)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Raad van State

Pääasioiden asianosaiset

Valittaja: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Vastapuolet: H. (C-582/17) ja R. (C-583/17)

Tuomiolauselmä

Kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 604/2013 on tulkittava siten, että kolmannen maan kansalainen, joka on jättänyt kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen ensimmäisessä jäsenvaltiossa, lähtenyt tämän jälkeen tästä jäsenvaltiosta ja sitten esittänyt uuden kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen toisessa jäsenvaltiossa

- ei lähtökohtaisesti voi tässä toisessa jäsenvaltiossa tämän asetuksen 27 artiklan 1 kohtaan perustuvan, häntä koskevaa siirtopäätöstä koskevan muutoksenhaun yhteydessä vedota mainitun asetuksen 9 artiklassa ilmaistuun vastuuperusteeseen
- voi poikkeuksellisesti tällaisen muutoksenhaun yhteydessä vedota tähän vastuuperusteeseen saman asetuksen 20 artiklan 5 kohdan kattamassa tilanteessa, jos tämä kolmannen maan kansalainen on toimittanut pyynnön esittäneen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tiedot, joiden perusteella on ilmeistä, että tätä jäsenvaltiota on pidettävä hakemuksen käsittelystä vastuussa olevana jäsenvaltiona mainitun vastuuperusteen mukaisesti.

(¹) EUVL C 424, 11.12.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 11.4.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Supreme Court of the United Kingdom — yhdistynyt kuningaskunta) — Peter Bosworth ja Colin Hurley v. Arcadia Petroleum Limited ym.

(asia C-603/17) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Lugano II -yleissopimus — Tuomioistuinten toimivalta sekä tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano siviili- ja kauppaoikeuden alalla — II osaston 5 jakso (18 — 21 artikla) — Toimivalta työ sopimusta koskevissa asioissa)

(2019/C 206/07)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supreme Court of the United Kingdom

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Peter Bosworth ja Colin Hurley

Vastapuolet: Arcadia Petroleum Limited ym.

Tuomiolauselmä

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 30.10.2007 allekirjoitetun yleissopimuksen, jonka tekeminen hyväksyttiin yhteisön puolesta 27.11.2008 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2009/430/EY, II osaston 5 jakson määräyksiä (18–21 artikla) on tulkittava siten, että yhtiön ja sen johtajana toimivan yksityishenkilön välisellä sopimuksella ei synny niiden välistä alisteisuussuhdetta eikä sitä näin ollen voida katsoa näissä määräyksissä tarkoitetuksi työsopimukseksi, mikäli — vaikka tämän yhtiön osakkaalla tai osakkailla on valta päättää tämä sopimus — tämä henkilö voi päättää tai tosiasiallisesti päättää tämän sopimuksen ehtoista ja mikäli hän käyttää itsenäisesti määräysvaltaa tämän yhtiön päivittäisessä liike-toiminnassa ja hoitaa tehtäviään itsenäisesti.

⁽¹⁾ EUVL C 437, 18.12.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 3.4.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Sąd Najwyższy — Puola) — Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S.A.v. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

(asia C-617/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Kilpailu — EY 82 artikla — Määrävän markkina-aseman väärinkäyttö — Asetus (EY) N:o 1/2003 — 3 artiklan 1 kohta — Kansallisen kilpailuoikeuden soveltaminen — Kansallisen kilpailuviranomaisen päätös määrätä sakko kansallisen lainsäädännön perusteella ja sakko unionin oikeuden perusteella — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 50 artikla — Ne bis in idem -periaate — Sovellettavuus)

(2019/C 206/08)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Najwyższy

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S.A.

Vastapuoli: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Muut osapuolet: Edward Dętka, Mirosław Krzyszczak, Zakład Projektowania i Programowania Systemów Sterowania Atempol Sp. z o.o. w Piekarach Śląskich, Ommer Polska Sp. z o.o. w Krapkowicach, Glimat Marcinek i S-ka spółka jawna w Gliwicach, Jastrzębskie Zakłady Remontowe Dźwigi Sp. z o.o. w Jastrzębiu Zdroju, Petrofer-Polska Sp. z o.o. w Nowinach, Pietrzak B. B. Beata Pietrzak, Bogdan Pietrzak Spółka jawna w Katowicach, Ewelina Baranowska, Przemysław Nikiel, Tomasz Woźniak, Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Bielinach, Lech Marchlewski, Zakład Przetwórstwa Drobiu Marica spółka jawna J.M.E.K. Wróbel sp. jawna w Bielsku Białej, HTS Polska Sp. z o.o., Paco Cases Andrzej Paczkowski, Piotr Paczkowski spółka jawna w Puszczykowie, Bożena Kubalańca, Zbigniew Arczykowski, Przedsiębiorstwo Produkcji Handlu i Usług Unipasz Sp. z o.o. w Radzikowicach, Janusz Walocha ja Marek Grzegolec

Tuomiolauselmä

Nizzassa 7.12.2000 julistetun Euroopan unionin perusoikeuskirjan 50 artiklassa vahvistettua ne bis in idem -periaatetta on tulkittava siten, ettei se ole esteenä sille, että kansallinen kilpailuviranomainen määrää yritykselle yhdessä ja samassa päätöksessä sakon kansallisen kilpailuoikeuden rikkomisesta ja sakon EY 82 artiklan rikkomisesta. Tällaisessa tilanteessa kansallisen kilpailuviranomaisen on kuitenkin varmistettava, että sakot yhdessä tarkasteltuina ovat oikeassa suhteessa rikkomisen luonteeseen nähden.

(¹) EUVL C 104, 19.3.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 11.4.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Liettua) — Asia, jonka on pannut vireille Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(asia C-638/17) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Valmistettuun tupakkaan sovellettavan valmisteveron rakenne ja verokannat — Direktiivi 2011/64/EU — 4 artiklan 1 kohdan a alakohta — Sikareiden tai pikkusikareiden käsite — Tupakkakääröt, joissa on luonnontupakasta valmistettu peitelehti, jota peittää osittain paperinen lisäkerros)

(2019/C 206/09)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Pääasian asianosainen

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Muu osapuoli: ”Skonis ir kvapas” UAB

Tuomiolauselmä

Valmistettuun tupakkaan sovellettavan valmisteveron rakenteesta ja verokannoista 21.6.2011 annetun neuvoston direktiivin 2011/64/EU 4 artiklan 1 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaiset tupakkatuotteet, joiden luonnontupakasta valmistettua peitelehteä peittää osittain paperinen lisäkerros suodattimen kohdalla, minkä vuoksi kyseiset tuotteet voivat muistuttaa ulkoasultaan savukkeita, kuuluvat kyseisessä säännöksessä tarkoitettuun sikareiden tai pikkusikareiden luokkaan.

(¹) EUVL C 52, 12.2.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 11.4.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Oberlandesgericht Düsseldorf — Saksa) — ÖKO-Test Verlag GmbH v. Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co. KG

(asia C-690/17) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Teollis- ja tekijänoikeudet — Tavaramerkit — Asetus (EY) N:o 207/2009 — 9 artiklan 1 kohta — Direktiivi 2008/95/EY — 5 artiklan 1 ja 2 kohta — Tavaramerkkiin perustuvat oikeudet — Testimerkistä muodostuva yksilöllinen tavaramerkki)

(2019/C 206/10)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Valittaja: ÖKO-Test Verlag GmbH

Vastapuoli: Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co. KG

Tuomiolauselmä

- 1) [Euroopan unionin] tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 9 artiklan 1 kohdan a ja b alakohtaa sekä jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 22.10.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/95/EY 5 artiklan 1 kohdan a ja b alakohtaa on tulkittava siten, että niissä ei oikeuteta testimerkistä muodostuvan yksilöllisen tavaramerkin haltijaa kieltämään kolmatta osapuolta panemasta merkkiä, joka on sama tai samankaltainen kuin kyseinen tavaramerkki, tavaroihin, jotka eivät ole samoja eivätkä samankaltaisia kuin tavarat tai palvelut, joita varten kyseinen tavaramerkki on rekisteröity.

- 2) Asetuksen N:o 207/2009 9 artiklan 1 kohdan c alakohtaa ja direktiivin 2008/95 5 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että niissä oikeutetaan testimerkistä muodostuvan laajalti tunnetun yksilöllisen tavaramerkin haltija kieltämään kolmatta osapuolta panemasta merkkiä, joka on sama tai samankaltainen kuin kyseinen tavaramerkki, tavaroihin, jotka eivät ole samoja eivätkä samankaltaisia kuin tavarat, joita varten kyseinen tavaramerkki on rekisteröity, edellyttäen että asiassa on näytetty, että kyseinen kolmas osapuoli käyttää epäoikeutetusti hyväksi kyseisen tavaramerkin erottamiskykyä tai mainetta taikka aiheuttaa haittaa sen erottamiskyvylle tai maineelle, ja ettei kyseinen kolmas osapuoli tässä tapauksessa ole näyttänyt toteen näissä säännöksissä tarkoitettua perusteltua syytä merkin panemiselle näihin tavaroihin.

(¹) EUVL C 112, 26.3.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 11.4.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Unkari) — PORR Építési Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(asia C-691/17) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Verotus — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Direktiivi 2006/112/EY — Oikeus vähentää aikaisemmassa vaihdannan vaiheessa maksettu arvonlisävero — 199 artiklan 1 kohdan a alakohta — Käännetty veronmaksuvelvollisuus — Tilanne, jossa palvelujen hankkija on maksanut perusteettomasti niiden suorittajille veron sellaisen laskun perusteella, joka on laadittu erehdyksessä tavanomaisessa verotuksessa sovellettavien sääntöjen mukaisesti — Veroviranomaisen päätös, jossa todetaan palvelujen hankkijan verovelka ja jolla hylätään vaatimus veron vähentämisestä — Veroviranomainen ei tutki mahdollisuutta veron palauttamiseen)

(2019/C 206/11)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Kantaja: PORR Építési Kft.

Vastaaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Tuomiolauselma

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettua neuvoston direktiiviä 2006/112/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 13.7.2010 annetulla neuvoston direktiivillä 2010/45/EU, sekä verotuksen neutraalisuuden periaatetta ja tehokkuusperiaatetta on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä veroviranomaisen käytännölle, jossa — kun ei ole syytä epäillä veropetosta — yritykseltä evätään oikeus sellaisen arvonlisäveron vähentämiseen, jonka tämä on palvelujen hankkijana perusteettomasti maksanut kyseisten palvelujen suorittajalle sellaisen laskun perusteella, jonka viimeksi mainittu on laatinut tavanomaista arvonlisäverotusta koskevien sääntöjen mukaisesti, vaikka kyseessä oleva liiketoimi kuului käännetyn veronmaksuvelvollisuuden piiriin, eikä veroviranomainen

— ennen vähennysoikeuden epäämistä tutki, voiko virheellisen laskun laatija maksaa perusteettomasti maksetun arvonlisäveron takaisin laskun saajalle ja itse oikaista laskun sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti saadakseen takaisin perusteettomasti valtiolle tilittämänsä veron

— itse palautaa laskun saajalle veroa, jonka tämä on erehdyksessä maksanut laskun laatijalle ja jonka viimeksi mainittu on sen jälkeen perusteettomasti tilittänyt valtiolle.

Nämä periaatteet edellyttävät kuitenkin, että jos käy ilmi, että palvelujen suorittajan on esimerkiksi maksukyvyttömyytensä vuoksi mahdoton tai suhteettoman vaikea palauttaa palvelujen hankkijalle tältä perusteettomasti laskuttamansa arvonlisävero, palvelujen hankkijan on voitava kohdistaa palautusvaatimuksensa suoraan veroviranomaiseen.

(¹) EUVL C 112, 26.3.2018.

**Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 4.4.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt
Verwaltungsgerichtshof — Itävalta) — asia, jonka on saattanut vireille Allianz Vorsorgekasse AG**

(asia C-699/17) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Julkiset hankinnat — Ammatilliseen sosiaaliturvakassaan, joka hallinnoi ammatillista solidaarisuutta koskevia maksuja, liittymistä koskevien sopimusten tekeminen — Sopimuksen tekeminen, joka edellyttää työntekijöiden tai heidän edustajansa suostumusta — Direktiivi 2014/24/EU — SEUT 49 ja SEUT 56 artikla — Yhdenvertaisuusperiaate ja syrjintäkiellon periaate — Avoimuusvelvoite)

(2019/C 206/12)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosainen

Allianz Vorsorgekasse AG

Muut osapuolet: Bundestheater-Holding GmbH, Burgtheater GmbH, Wiener Staatsoper GmbH, Volksoper Wien GmbH, ART for ART Theaterservice GmbH ja fair-finance Vorsorgekasse AG

Tuomiolauselmä

SEUT 49 ja SEUT 56 artiklaa, yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, syrjintäkiellon periaatetta ja avoimuusvelvoitetta on tulkittava siten, että niitä sovelletaan työnantajan, joka on julkisoikeudellinen elin, ja ammatillisen sosiaaliturvakassan välisen, kyseisen työnantajan työntekijöille maksettavan työsuhteen päättymiskorvauksen rahoittamiseksi tarkoitettujen maksujen hallinnointia ja sijoittamista koskevan liittymissopimuksen tekemiseen, vaikka tällaisen sopimuksen tekeminen ei perustu yksinomaan mainitun työnantajan tahtoon vaan edellyttää joko henkilöstön taikka yritysneuvoston suostumusta.

(¹) EUVL C 104, 19.3.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 11.4.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jotka on esittänyt Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Espanja) — Cobra Servicios Auxiliares SA v. José David Sánchez Iglesias (C-29/18), José Ramón Fiuza Asorey (C-30/18), Jesús Valiño Lopez (C-44/18), FOGASA (C-29/18 ja C-44/18) ja Incatema SL

(yhdistetyt asiat C-29/18, C-30/18 ja C-44/18) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 1999/70/EY — Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemä määräaikaista työtä koskeva puitesopimus — 4 lauseke — Syrjintäkiellon periaate — Työehtojen käsite — Tilanteiden rinnastettavuus — Perustelut — Objektiivisten syiden käsite — Korvaus silloin, kun toistaiseksi voimassa oleva työsopimus on irtisanottu objektiivisista syistä — Tiettyä urakkaa tai palvelua koskevan työsopimuksen voimassaolon päätyttyä maksettava pienempi korvaus)

(2019/C 206/13)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Cobra Servicios Auxiliares SA

Vastapuolet: José David Sánchez Iglesias (C-29/18), José Ramón Fiuza Asorey (C-30/18), Jesús Valiño Lopez (C-44/18), FOGASA (C-29/18 ja C-44/18) ja Incatema SL

Tuomiolauselman

Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY liitteenä olevan määräaikaisesta työstä 18.3.1999 tehdyn puitesopimuksen 4 lausekkeen 1 kohtaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan pääasioissa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa, jossa työnantajan ja tämän asiakkaan välisen palvelusopimuksen irtisanomisesta yhtäältä seuraa, että tämän työnantajan ja tiettyjen työntekijöiden väliset tiettyä urakkaa tai palvelua koskevat työsopimukset päättyvät, ja toisaalta aiheutuu mainitun työnantajan palkkaamien vakituisten työntekijöiden joukkovähentäminen objektiivisista syistä, ensin mainituille työntekijöille työsuhteen päättymisen perusteella maksettu korvaus on pienempi kuin vakituksille työntekijöille työsuhteen päättymisen perusteella maksettu korvaus.

⁽¹⁾ EUVL C 142, 23.4.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 3.4.2019 — Valittajana CJ ja muuna osapuolena Euroopan tautienehkäisy- ja -valvontakeskus

(asia C-139/18 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Henkilöstö — Sopimussuhteinen toimihenkilö — Euroopan tautienehkäisy- ja valvontakeskus (ECDC) — Arviointikertomus — Vuoden 2011 arviointikierros — Vaatimus arviointikertomuksen päättämistä koskevan päätöksen kumoamisesta)

(2019/C 206/14)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: CJ (edustaja: V. Kolias, dikigoros)

Muu osapuoli: Euroopan tautien ehkäisy- ja -valvontakeskus (ECDC) (asiamiehet: J. Mannheim ja A. Daume, avustajinaan D. Waelbroeck ja A. Duron, avocats)

Tuomiolauselmä

- 1) Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen 13.12.2017 antama tuomio CJ v. ECDC (T-602/16, ei julkaistu, EU:T:2017:893) kumotaan.
- 2) Euroopan tautien ehkäisy- ja -valvontakeskuksen (ECDC) arvioinnin tarkastajan 21.9.2015 tekemä päätös, jolla vahvistettiin lopulliseksi CJ:n vuoden 2011 arviointikertomus, kumotaan.
- 3) Euroopan tautien ehkäisy- ja -valvontakeskus vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan CJ:lle sekä ensimmäisessä oikeusasteessa käydyssä menettelyssä että muutoksenhakumenettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 211, 18.6.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 10.4.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Sąd Rejonowy w Sopocie Wydział I Cywilny — Puola) — Asia, jonka on pannut vireille H. W.

(asia C-214/18) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2006/112/EY — Arvonlisävero — Ulosottomies — Pakkotäytäntöönpano — Laissa määritellyt täytäntöönpanomaksut — Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten hallintokäytäntö, jossa ne katsovat täytäntöönpanomaksujen sisältävän arvonlisäveron — Neutraalisuuden periaate ja suhteellisuusperiaate)

(2019/C 206/15)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Rejonowy w Sopocie Wydział I Cywilny

Pääasian asianosaiset

H. W.

Muu osapuoli: Aleksandra Treder, Sąd Rejonowy w Sopocien ulosottomiehenä

Tuomiolauselmä

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 22.7.2013 annetulla neuvoston direktiivillä 2013/43/EU, säännöksiä ja arvonlisäverotuksen neutraalisuuden periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle toimivaltaisten kansallisten viranomaisten hallintokäytännölle, jonka mukaan ulosottomiehen pakkotäytäntöönpanomenettelyn yhteydessä suorittamista palveluista kannettavan arvonlisäveron katsotaan sisältyvän ulosottomiehen perimiin täytäntöönpanomaksuihin.

(¹) EUVL C 259, 23.7.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 11.4.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Conseil d'État– Ranska) — Syndicat des cadres de la sécurité intérieure v. Premier ministre, Ministre de l'Intérieur ja Ministre de l'Action et des Comptes publics

(asia C-254/18) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2003/88/EY — Työajan järjestäminen — Työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojeleminen — Viikoittainen enimmäistyöaika — Vertailujakso — Liukuva tai kiinteä vertailujakso — Poikkeus — Poliisivirkamiehet)

(2019/C 206/16)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Syndicat des cadres de la sécurité intérieure

Vastaajat: Premier ministre, Ministre de l'Intérieur ja Ministre de l'Action et des Comptes publics

Tuomiolauselmä

Tietyistä työajan järjestämisestä koskevista seikoista 4.11.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/88/EY 6 artiklan b alakohtaa, 16 artiklan b alakohtaa ja 19 artiklan ensimmäistä kohtaa on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä kansalliselle säännöstölle, jossa viikoittaisen keskimääräisen työajan laskemiseksi säädetään vertailujaksoista, jotka alkavat ja päättyvät määrättyinä kalenteripäivinä, kunhan tässä säännöstössä on mekanismeja, joiden avulla voidaan varmistaa, että 48 tunnin keskimääräistä viikoittaista enimmäistyöaikaa noudatetaan kaikilla sellaisilla kuuden kuukauden ajanjaksoilla, jotka ajoittuvat kahdelle perättäiselle kiinteälle vertailujaksolle.

⁽¹⁾ EUVL C 211, 18.6.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 3.4.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Sąd Okręgowy w Poznaniu — Puola) — Aqua Med sp. z o.o. v. Irena Skóra

(asia C-266/18) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Kuluttajansuoja — Direktiivi 93/13/ETY — Kuluttajasopimusten kohtuuttomat ehdot — 1 artiklan 2 kohta — Direktiivin soveltamisala — Ehto, jolla alueellinen toimivalta annetaan yleisten sääntöjen nojalla määritellylle tuomioistuimelle — 6 artiklan 1 kohta — Kohtuuttomuuden tutkiminen viran puolesta — 7 artiklan 1 kohta — Kansallisen tuomioistuimen velvollisuudet ja oikeudet)

(2019/C 206/17)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Okręgowy w Poznaniu

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Aqua Med sp. z o.o.

Vastapuoli: Irena Skóra

Tuomiolauselmä

- 1) Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY 1 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, ettei kyseisen direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jää pääasiassa kyseessä olevan kaltainen sopimusehto, jossa yleisesti viitataan sovellettavaan kansalliseen oikeuteen sopimuspuolten välisten oikeusriitojen tutkimiseen toimivaltaisen tuomioistuimen määrittämiseksi.
- 2) Direktiivin 93/13 7 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä sopimusehdossa viitatuille menettelysäännöille, joiden nojalla elinkeinonharjoittaja voi valita vastaajan kotipaikan toimivaltaisen tuomioistuimen ja sopimuksen täyttämipaikkakunnan toimivaltaisen tuomioistuimen välillä, kun se nostaa kanteen, jossa kuluttajan väitetään jättäneen sopimuksen täyttämättä, jollei sopimuksen täyttämipaikkakunnan valinta johda kuluttajan kannalta sellaisiin menettelyllisiin edellytyksiin, jotka ovat omiaan rajoittamaan liiallisesti unionin oikeusjärjestyksessä kuluttajalle annettua oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkistettava.

⁽¹⁾ EUVL C 249, 16.7.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 10.4.2019 — Valittajana The Green Effort Limited sekä muina osapuolina Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Fédération internationale de l'automobile (FIA)

(asia C-282/18 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — EU-tavaramerkki — Muutoksenhakumenettely — Määräajat — Sähköinen tiedoksiantaminen — Määräaikaisten laskeminen)

(2019/C 206/18)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: The Green Effort Limited (edustaja: A. Ziehm, Rechtsanwalt)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: A. Folliard-Monguiral) ja Fédération internationale de l'automobile (FIA) (edustajat: M. Hawkins, solicitor, sekä T. Dolde ja K. Lüder, Rechtsanwälte)

Tuomiolauselmä

- 1) Valitus hylätään.
- 2) The Green Effort Limited vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) ja Fédération internationale de l'automobilen (FIA) oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 285, 13.8.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 11.4.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hoge Raad der Nederlanden — Alankomaat) — X BV v. Staatssecretaris van Financiën

(asia C-288/18) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen tullitariffi — Tavaroiden luokittelu — Yhdistetty nimikkeistö — Alanimikkeet 85285100 ja 85285940 — Monitorit, joissa on litteä nestekidenäyttö ja joilla voidaan näyttää automaattisesta tietojenkäsittelyjärjestelmästä peräisin oleva signaali — Informaatioteknologiatuotteiden kauppaa koskeva sopimus)

(2019/C 206/19)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: X BV

Vastapuoli: Staatssecretaris van Financiën

Tuomiolauselmä

Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteessä I, sellaisena kuin se on muutettuna 9.10.2012 annetulla komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 927/2012, olevaa yhdistettyä nimikkeistöä on tulkittava siten, että sen määrittämiseksi, onko litteät näytöt, joiden kuvaruudussa käytetään nestekidenäyttötekniikkaa ja jotka on tarkoitettu ja valmistettu automaattisesta tietojenkäsittelykoneesta peräisin olevien tietojen toistamiseen ja muista lähteistä kuin automaattisesta tietojenkäsittelykoneesta peräisin olevien yhdistettyjen videosignaalien toistamiseen, luokiteltava yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 85285100 vai alanimikkeeseen 85285940, on tutkittava kaikki niiden objektiivisesti todettavat ominaispiirteet ja ominaisuudet ja arvioitava näin sitä, missä määrin niillä voidaan suorittaa useita toimintoja ja minkä suoritustason ne saavuttavat kyseisissä toiminnoissa, sen ratkaisemiseksi, onko niiden pääasiallinen toiminto se, että niitä käytetään automaattisessa tietojenkäsittelyjärjestelmässä. Tässä yhteydessä erityistä merkitystä on sillä, onko ne tarkoitettu lähityöskentelyyn. Tämän ratkaisemisen kannalta se, onko näytön käyttäjä ja tietoja automaattisella tietojenkäsittelykoneella käsittelevä ja/tai niitä siihen syöttävä henkilö yksi ja sama henkilö, ei ole merkityksellinen kriteeri.

⁽¹⁾ EUVL C 276, 6.8.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 11.4.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal da Relação do Porto — Portugal) — Mediterranean Shipping Company (Portugal) — Agentes de Navegação SA v. Banco Comercial Português SA ja Caixa Geral de Depósitos SA

(asia C-295/18) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Maksupalvelut sisämarkkinoilla — Direktiivi 2007/64/EY — 2 ja 58 artikla — Soveltamisala — Maksupalvelunkäyttäjät — Käsite — Kolmannen osapuolen sellaiselta tililtä antama suoraveloitustoimeksianto, jonka haltija se ei ole — Veloitetun tilin haltijan antaman hyväksynnän puuttuminen — Oikeudeton maksutapahtuma)

(2019/C 206/20)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal da Relação do Porto

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Mediterranean Shipping Company (Portugal) — Agentes de Navegação SA

Vastapuolet: Banco Comercial Português SA ja Caixa Geral de Depósitos SA

Tuomiolauselmä

- 1) Maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 97/7/EY, 2002/65/EY, 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta ja direktiivin 97/5/EY kumoamisesta 13.11.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/64/EY 2 artiklan 1 kohdalla on tulkittava siten, että suoraveloitukset, jotka suoritetaan maksunsaajan aloitteesta sellaiselta tililtä, jonka haltija se ei ole, ja joihin näin veloitettun tilin haltija ei ole antanut suostumustaan, kuuluvat kyseisessä säännöksessä tarkoitettun maksupalvelun käsitteen alaan.
- 2) Direktiivin 2007/64 58 artiklaa on tulkittava siten, että siinä tarkoitettun maksupalvelunkäyttäjän käsitteen alaan kuuluu sellaisen maksutilin haltija, jolta on suoritettu suoraveloituksia ilman kyseisen haltijan suostumusta.

(¹) EUVL C 259, 23.7.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 11.4.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Juzgado de lo Mercantil no 1 de Gerona — Espanja) — ZX v. Ryanair DAC

(asia C-464/18) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Asetus (EU) N:o 1215/2012 — Lennon viivästymistä koskevan korvauskanteen käsittelemiseen toimivaltaisen tuomioistuimen määrittäminen — 7 artiklan 5 alakohta — Sivuliikkeen toiminta — 26 artikla — Hiljaiseen suostumukseen perustuva oikeuspaikka — Vastaajan asiassa vastaamisen välttämättömyys)

(2019/C 206/21)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Gerona

Pääasian asianosaiset

Kantaja: ZX

Vastaaja: Ryanair DAC

Tuomiolauselma

- 1) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 7 artiklan 5 alakohtaa on tulkittava siten, että jäsenvaltion tuomioistuimella ei ole toimivaltaa ratkaista riita-asiaa, joka koskee matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 7 artiklan nojalla sellaista lentoyhtiötä vastaan nostettua korvauskannetta, jonka kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, sillä perusteella, että kyseisellä yhtiöllä on tuomioistuimen, jossa kanne on nostettu, tuomiopiirissä sivuliike, joka ei ole osallisena yhtiön ja asianomaisten matkustajan välisessä oikeussuhteessa.
- 2) Asetuksen N:o 1215/2012 26 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että sitä ei sovelleta pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tapauksessa, jossa vastaaja ei ole esittänyt huomautuksia tai vastannut asiassa.

(¹) EUVL C 392, 29.10.2018.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 22.2.2019 — FIGC —
Federazione Italiana Giuoco Calcio ja Consorzio Ge.Se.Av. S.c. arl v. De Vellis Servizi Globali srl**

(asia C-155/19)

(2019/C 206/22)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittajat: FIGC — Federazione Italiana Giuoco Calcio ja Consorzio Ge.Se.Av. S.c. arl

Vastapuoli: De Vellis Servizi Globali Srl

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Ensimmäinen kysymys

— Voidaanko Federazione calcistica italiana (Italian jalkapalloliitto) katsoa urheiluoikeuteen liittyvien kansallisten säännösten piirteiden perusteella olevan julkisoikeudellinen laitos, koska se on nimenomaisesti perustettu tyydyttämään yleisen edun mukaisia tarpeita, joilla ei ole teollista tai kaupallista luonnetta;

- erityisesti kysytään, täyttyykö laitoksen teleologinen edellytys jalkapalloliiton osalta muodollisen julkishallinnollisen perustamisasiakirjan puutteesta ja yhdistysmuotoisuudesta huolimatta sen vuoksi, että se kuuluu sellaisen alan (urheilu) oikeuden piiriin, joka on järjestäytynyt julkishallinnollisen mallin mukaisesti, ja että se on sitoutunut noudattamaan Italian kansallisen olympiakomitean ja kansainvälisten urheiluelinten periaatteita ja sääntöjä, kun kyseinen kansallinen julkinen yksikkö on tunnustanut sen urheilua koskevia tarkoituksia varten;
- voiko tällainen edellytys täyttyä Federazione italiana giuoco calcion kaltaisen itse itsensä rahoittamaan kykenevän urheiluliiton osalta nyt esillä olevan kaltaisessa muussa kuin julkisoikeudellisessa toiminnassa, vai onko sen sijaan pidettävä ensisijaisena tarvetta varmistaa kaikissa tapauksissa, että julkisia hankintoja koskevia säännöksiä sovelletaan valittaessa kolmansia kyseisen yksikön kaikenlaisten sopimusten sopimuspuoliksi?

2) Toinen kysymys

- Onko Italian kansallisen olympiakomitean (Comitato olimpico nazionale italiano, jäljempänä CONI) ja ja FIGC:n — Federazione Italiana Giuoco Calcion välisissä oikeudellisissa suhteissa ensiksi mainitulla määräävä vaikutusvalta viimeksi mainittuun, kun otetaan huomioon, että CONIlla on lakiin perustuvat valtuudet tunnustaa seura urheilua koskevia tarkoituksia varten, hyväksyä vuosittainen talousarvio, valvoa elinten hallintoa ja asianmukaista toimintaa ja asettaa yksikkö selvitysmiehen hallintaan;
- vai ovatko nämä oikeudet riittämättömiä täyttämään julkisoikeudelliselle laitokselle ominaista määräävää julkista vaikutusvaltaa koskevan edellytyksen, kun otetaan huomioon urheiluliittojen puheenjohtajien ja edustajien merkittävä edustus olympiakomitean tärkeimmissä elimissä?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 22.2.2019 — FIGC — Federazione Italiana Giuoco Calcio ja Consorzio Ge.Se.Av. S.c. arl v. De Vellis Servizi Globali srl

(asia C-156/19)

(2019/C 206/23)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittajat: FIGC — Federazione Italiana Giuoco Calcio ja Consorzio Ge.Se.Av. S.c. arl

Vastapuoli: De Vellis Servizi Globali Srl

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Ensimmäinen kysymys

- Voidaanko Federazione calcistica italiana (Italian jalkapalloliitto) katsoa urheilu oikeuteen liittyvien kansallisten säännösten piirteiden perusteella olevan julkisoikeudellinen laitos, koska se on nimenomaisesti perustettu tyydyttämään yleisen edun mukaisia tarpeita, joilla ei ole teollista tai kaupallista luonnetta;
- erityisesti kysytään, täyttyykö laitoksen teleologinen edellytys jalkapalloliiton osalta muodollisen julkishallinnollisen perustamisasiakirjan puutteesta ja yhdistysmuotoisuudesta huolimatta sen vuoksi, että se kuuluu sellaisen alan (urheilu) oikeuden piiriin, joka on järjestäytynyt julkishallinnollisen mallin mukaisesti, ja että se on sitoutunut noudattamaan Italian kansallisen olympiakomitean ja kansainvälisten urheiluelinten periaatteita ja sääntöjä, kun kyseinen kansallinen julkinen yksikkö on tunnustanut sen urheilua koskevia tarkoituksia varten;
- voiko tällainen edellytys täyttyä Federazione italiana giuoco calcion kaltaisen itse itsensä rahoittamaan kykenevän urheiluliiton osalta nyt esillä olevan kaltaisessa muussa kuin julkisoikeudellisessa toiminnassa, vai onko sen sijaan pidettävä ensisijaisena tarvetta varmistaa kaikissa tapauksissa, että julkisia hankintoja koskevia säännöksiä sovelletaan valittaessa kolmansia kyseisen yksikön kaikenlaisten sopimusten sopimuspuoliksi?

2) Toinen kysymys

- Onko Italian kansallisen olympiakomitean (Comitato olimpico nazionale italiano, jäljempänä CONI) ja ja FIGC:n — Federazione Italiana Giuoco välisissä oikeudellisissa suhteissa ensiksi mainitulla määräävä vaikutusvalta viimeksi mainittuun, kun otetaan huomioon, että CONIlla on lakiin perustuvat valtuudet tunnustaa seura urheilua koskevia tarkoituksia varten, hyväksyä vuosittainen talousarvio, valvoa elinten hallintoa ja asianmukaista toimintaa ja asettaa yksikkö selvitysmiehen hallintaan;
- vai ovatko nämä oikeudet riittämättömiä täyttämään julkisoikeudelliselle laitokselle ominaista määräävää julkista vaikutusvaltaa koskevan edellytyksen, kun otetaan huomioon urheiluliittojen puheenjohtajien ja edustajien merkittävä edustus olympiakomitean tärkeimmissä elimissä?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Puglia (Italia) on esittänyt 25.2.2019 — HB v. Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

(asia C-168/19)

(2019/C 206/24)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Puglia

Pääasian asianosaiset

Kantaja: HB

Vastaaja: Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

Ennakkoratkaisukysymys

Onko SEUT 18 ja SEUT 21 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan toisessa jäsenvaltiossa asuvalta henkilöltä, joka on saanut kaikki tulonsa ensimmäisestä jäsenvaltiosta mutta jolla ei ole toisen jäsenvaltion kansalaisuutta, kannetaan tulovero ilman, että hänellä olisi oikeutta ensimmäisen jäsenvaltion myöntämiin verohelpotuksiin?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Puglia (Italia) on esittänyt 25.2.2019 — IC v. Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

(asia C-169/19)

(2019/C 206/25)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Puglia

Pääasian asianosaiset

Kantaja: IC

Vastaaja: Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

Ennakkoratkaisukysymys

Onko SEUT 18 ja SEUT 21 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan toisessa jäsenvaltiossa asuvalta henkilöltä, joka on saanut kaikki tulonsa ensimmäisestä jäsenvaltiosta mutta jolla ei ole toisen jäsenvaltion kansalaisuutta, kannetaan tulovero ilman, että hänellä olisi oikeutta ensimmäisen jäsenvaltion myöntämiin verohelpotuksiin?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Frankfurt am Main (Saksa) on esittänyt 27.2.2019 — OI v. Air Nostrum Lineas Aereas del Mediterraneo SA

(asia C-191/19)

(2019/C 206/26)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Frankfurt am Main

Pääasian asianosaiset

Valittaja: OI

Vastapuoli: Air Nostrum Lineas Aereas del Mediterraneo SA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko silloin, kun lähtöselvityksessä lentokentällä ilmoittautuvan lentomatkustajan, jolla on vahvistettu varaus tietylle lennolle, varaus muutetaan vastoin hänen tahtoaan myöhemmälle lennolle, kyseessä lentomatkustajien oikeuksista annetun asetuksen ⁽¹⁾ 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu lennolle pääsyn epääminen, kun lento, jolle lentomatkustajalla oli vahvistettu varaus, edelleen suoritetaan?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Voidaanko lentomatkustajien oikeuksista annetun asetuksen 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii alakohtaa soveltaa analogisesti tilanteissa, joissa on kyse lentomatkustajien oikeuksista annetun asetuksen 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua lennolle pääsyn epäämisestä?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Saarbrücken (Saksa) on esittänyt 5.3.2019 — SM v. Sparkasse Saarbrücken

(asia C-209/19)

(2019/C 206/27)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Saarbrücken

Pääasian asianosaiset

Kantaja: SM

Vastaaja: Sparkasse Saarbrücken

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta 23.4.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY ⁽¹⁾ 10 artiklan 2 kohdan p alakohtaa tulkittava siten, että peruuttamisoikeuden käyttämisen ”määräaika” ja ”muuta ehtoja sen käyttämiselle” koskeviin tietoihin kuuluvat myös peruuttamisen määräajan alkamisedellytyksiä koskevat tiedot?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

Onko kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta 23.4.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan p alakohta esteenä sellaiselle tulkinnalle, että peruuttamista koskevat tiedot on ilmoitettu ”selkeästi” ja ”tiiviisti”, jos niissä ei mainita täydellisesti suoraan peruuttamisen määräajan alkamista koskeviin tietoihin liittyviä pakollisia tietoja, vaan viitataan niiden osalta kansalliseen säännökseen — käsiteltävässä asiassa siviililain (Bürgerliches Gesetzbuch, jäljempänä BGB) 492 §:n 2 momenttiin, sellaisena kuin se oli voimassa 12.6.2014 saakka — jossa puolestaan viitataan edelleen muihin kansallisiin säännöksiin — käsiteltävässä asiassa siviililain täytäntöönpanosta annetun lain (Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuch, jäljempänä EGBGB) 247 §:n 3–13 momenttiin, sellaisina kuin ne olivat voimassa 12.6.2014 saakka — ja kuluttajan on sen vuoksi luettava useiden lakikokoelmien lukuisia säännöksiä saadakseen selvyyden siitä, mitä pakollisia tietoja on pitänyt ilmoittaa, jotta lainasopimuksen peruuttamisen määräaika alkaa kulua?

- 3) Jos toiseen kysymykseen vastataan kieltävästi (eikä ole periaatteessa mitään syytä vastustaa kansallisiin säännöksiin viittamista):

Onko kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta 23.4.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan p alakohta esteenä tulkinnalle, jonka mukaan peruuttamista koskevat tiedot on ilmoitettu ”selkeästi” ja ”tiiviisti”, kun viittaus kansalliseen säännökseen — käsiteltävässä asiassa BGB:n 492 §:n 2 momenttiin, sellaisena kuin se oli voimassa 30.7.2010–12.6.2014 — ja sen edelleenviittaukseen — käsiteltävässä asiassa EGBGB:n 247 §:n 3–13 momenttiin, sellaisina kuin ne olivat voimassa 4.8.2011–12.6.2014 [alkup. s. 3] — johtaa väistämättä siihen, että kuluttajan on säännösten lukemisen lisäksi tehtävä myös oikeudellinen subsumtio — esimerkiksi myönnettiinkö laina hänelle ehdoilla, jotka ovat tavallisia sopimusten, joissa vakuutena on kiinteistövakuus, tai niiden väliaikaisrahoituksen yhteydessä, vai onko kyse toisiinsa liittyvistä sopimuksista — saadakseen selvyyden siitä, mitä pakollisia tietoja on pitänyt ilmoittaa, jotta lainasopimuksen peruuttamisen määräaika alkaa kulua?

⁽¹⁾ EUVL 2008, L 133, s. 66.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Berlin (Saksa) on esittänyt 11.3.2019 — WQ v. Land Berlin

(asia C-216/19)

(2019/C 206/28)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Verwaltungsgericht Berlin

Pääasian asianosaiset

Kantaja: WQ

Vastaaja: Land Berlin

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko tukikelpoinen hehtaari omistajan käytössä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 ⁽¹⁾ 24 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettulla tavalla, kun kenelläkään kolmannella osapuolella ei ole käyttöoikeutta, erityisesti omistajalta johdettua käyttöoikeutta, tukikelpoiseen hehtaariin, vai onko kyseinen hehtaari kolmannen osapuolen käytössä vai eikö se ole kenenkään käytössä, jos kolmas osapuoli käyttää sitä tosiasiallisesti, ilman käyttöoikeutta, maataloustoimintaan?
- 2) Onko asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädettyä ”mitä tahansa alaa, joka antoi vuonna 2008 oikeuden tukiin asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ⁽²⁾ III osastossa säädettyssä tilatukijärjestelmässä tai IV A osastossa säädettyssä yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä” tulkittava siten, että kyseisen alan on pitänyt vuonna 2008 täyttää edellytykset, jotka asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osastossa tai IV A osastossa on asetettu oikeudelle tukiin tilatukijärjestelmässä tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä?
- 3) Jos toiseen kysymykseen vastataan kieltävästi: Onko asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädettyä ”mitä tahansa alaa, joka antoi vuonna 2008 oikeuden tukiin asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osastossa säädettyssä tilatukijärjestelmässä tai IV A osastossa säädettyssä yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä” tulkittava siten, että asetuksen (EY) N:o 1257/1999 ⁽³⁾ 31 artiklan mukaisen metsitetyn alan luokittelu asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitetuksi tukikelpoiseksi hehtaariksi edellyttää, että kyseisen alan osalta on käytetty asetuksen (EY) N:o 1782/2003 44 artiklan 1 kohdan tai 54 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kesannointi- tai muita tukioikeuksia?
- 4) Jos kolmanteen kysymykseen vastataan kieltävästi: Onko asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädettyä ”mitä tahansa alaa, joka antoi vuonna 2008 oikeuden tukiin asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osastossa säädettyssä tilatukijärjestelmässä tai IV A osastossa säädettyssä yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä” tulkittava siten, että asetuksen (EY) N:o 1257/1999 31 artiklan mukaisen metsitetyn alan luokittelu asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitetuksi tukikelpoiseksi hehtaariksi edellyttää, että viljelijä on vuonna 2008 jättänyt asetuksen (EY) N:o 1782/2003 22 artiklan 1 kohdan ja/tai 34 artiklan 1 kohdan mukaisen hakemuksen ja että muut sanotun asetuksen III tai IV A osaston mukaiset suoran tuen edellytykset ovat täyttyneet?

⁽¹⁾ Yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta 17.12.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1307/2013 (EUVL 2013, L 347, s. 608).

⁽²⁾ Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71, (EY) N:o 1254/1999 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta 29.9.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1782/2003 (EUVL 2003, L 270, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17.5.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1257/1999 (EYVL 1999, L 160, s. 80).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt
11.3.2019 — Parsec Fondazione Parco delle Scienze e della Cultura v. Ministero delle Infrastrutture e dei
Trasporti ja Autorità nazionale anticorruzione (ANAC)**

(asia C-219/19)

(2019/C 206/29)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Parsec Fondazione Parco delle Scienze e della Cultura

Vastaajat: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ja Autorità nazionale anticorruzione (ANAC)

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko direktiivin 2014/24/EU ⁽¹⁾ johdanto-osan 14 perustelukappale, 19 artiklan 1 kohta ja 80 artiklan 2 kohta yhdessä luettuina esteenä 18.4.2016 annetun asetuksen (decreto legislativo) nro 50, jolla Italia on pannut direktiivit 2014/23/EU, ⁽²⁾ 2014/24/EU ja 2014/25/EU ⁽³⁾ täytäntöön kansallisessa oikeusjärjestyksessään, 46 §:n kaltaiselle säännökselle, jossa osallistuminen arkkitehtuuri- ja insinööripalvelujen hankintaa koskeviin tarjouspyyntömenettelyihin sallitaan ainoastaan kyseisessä säännöksessä mainitussa oikeudellisessa muodossa perustetuille talouden toimijoille, joten talouden toimijat, jotka tarjoavat kyseisiä palveluja jossakin muussa oikeudellisessa muodossa, suljetaan kyseisten tarjouspyyntömenettelyjen ulkopuolelle?

⁽¹⁾ Julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta 26.2.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU (EUVL 2014, L 94, s. 65).

⁽²⁾ Käyttöoikeussopimusten tekemisestä 26.2.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/23/EU (EUVL 2014, L 94, s.1).

⁽³⁾ Vesi- ja energihuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista ja direktiivin 2004/17/EY kumoamisesta 26.2.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/25/EU (EUVL 2014, L 94, s. 243).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 20.3.2019 — EZ v. Saksan
valtio, jota edustaa Bundesamt für Migration und Flüchtlinge**

(asia C-238/19)

(2019/C 206/30)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Hannover

Pääasian asianosaisten

Kantaja: EZ

Vastaaja: Saksan valtio, jota edustaa Bundesamt für Migration und Flüchtlinge

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2011/95/EU (¹) 9 artiklan 2 kohdan e alakohtaa tulkittava siten, että "kieltäyty[minen] asepalveluksesta selkauksessa" ei edellytä, että asianomainen henkilö on kieltäytynyt asepalveluksesta muodollisessa kieltäytymismenettelyssä, kun alkuperämaan oikeudessa ei säädetä oikeudesta kieltäytyä asepalveluksesta?

- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen on vastattava myöntävästi:

Suojataanko direktiivin 2011/95/EU 9 artiklan 2 kohdan e alakohdassa säädetyllä "kieltäyty[misellä] asepalveluksesta selkauksessa" myös henkilöitä, jotka asepalveluksen lykkäyksen päätyttyä eivät ole alkuperämaan sotilashallinnon käytettävissä ja pakenemalla välttävät sen, että heidät pakotettaisiin asepalvelukseen?

- 3) Jos toiseen kysymykseen on vastattava myöntävästi:

Onko direktiivin 2011/95/EU 9 artiklan 2 kohdan e alakohtaa tulkittava siten, että sellaisen asevelvollisen, joka ei tiedä tulevaa palveluspaikkaansa, asepalveluksen suorittaminen sisältäisi suoraan tai välittömästi "12 artiklan 2 kohdassa säädettyjen pois-sulkemisen perusteiden soveltamisalaan kuuluvia rikoksia tai tekoja" jo pelkästään siksi, että hänen alkuperämaansa asevoimat toistuvasti ja systemaattisesti syyllistyvät tällaisiin rikoksiin tai tekoihin asevelvollisten voimin?

- 4) Onko direktiivin 2011/95/EU 9 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että myös direktiivin 2011/95/EU 9 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettun vainon tapauksessa direktiivin 2011/95/EU 2 artiklan d alakohdan mukaan direktiivin 2011/95/EU 10 artiklassa mainittujen syiden ja direktiivin 2011/95/EU 9 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen vainoksi katsottavien tekojen tai teot estävän suojelun puuttumisen välillä on oltava yhteys?

- 5) Siinä tapauksessa, että neljänteen kysymykseen on vastattava myöntävästi: täyttyykö direktiivin 2011/95/EU 9 artiklan 3 kohdassa, tulkittuna yhdessä direktiivin 2 artiklan d alakohdan kanssa, tarkoitettu edellytys yhteydestä sellaisen vainon, joka perustuu syytteeseen panemiseen tai rankaisemiseen asepalveluksesta kieltäytymisen johdosta, ja vainon syyn välillä jo silloin, kun kieltäytyminen johtaa syytteeseen panemiseen tai rankaisemiseen?

(¹) Vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittämiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle 13.12.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/95/EU (EUVL 2011, L 337, s. 9).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul București (Romania) on esittänyt 20.3.2019 — CHEP Equipment Pooling NV v. Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Serviciul soluționare contestații ja Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația fiscală pentru contribuabili nerezidenți

(asia C-242/19)

(2019/C 206/31)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunalul București

Pääasian asianosaiset

Valittaja: CHEP Equipment Pooling NV

Vastapuolet: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Serviciul soluționare contestații ja Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația fiscală pentru contribuabili nerezidenți

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Pidetäänkö kuormalavojen kuljettamista yhdestä jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon, jossa kyseiset kuormalavat on tarkoitus vuokrata kuljetuksen jälkeen viimeksi mainitussa jäsenvaltiossa Romaniaan sijoittautuneelle verovelvolliselle, jolla on arvonlisäverotunniste Romaniassa, direktiivin [2006/112/EY] ⁽¹⁾ 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna muuna kuin tavaran siirtona?
- 2) Riippumatta siitä, mitä ensimmäiseen kysymykseen vastataan, pidetäänkö direktiivin 2008/9/EY ⁽²⁾ 2 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettuna verovelvollisena direktiivin 2006/112/EY 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua verovelvollista, joka ei ole sijoittautunut palautusjäsenvaltioon vaan toisen jäsenvaltion alueelle, vaikka kyseisellä henkilöllä on palautusjäsenvaltiossa arvonlisäverotunniste tai henkilö olisi velvollinen hankkimaan sellaisen?
- 3) Onko direktiivin 2008/9/EY säännösten valossa se, ettei henkilöllä ole arvonlisäverotunnistetta palautusjäsenvaltiossa, direktiivin 2008/9/EY 3 artiklassa säädettyihin edellytyksiin nähden lisäedellytys sille, että muuhun jäsenvaltioon kuin palautusjäsenvaltioon sijoittautunut verovelvollinen voi käyttää oikeuttaan palautukseen nyt tarkasteltavan kaltaisessa tilanteessa?
- 4) Onko direktiivin 2008/9/EY 3 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä kansallisen viranomaisen käytännölle evätä arvonlisäveron palautus sillä perusteella, että jokin yksinomaan kansallisessa lainsäädännössä säädetty edellytys ei täyty?

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).

⁽²⁾ Yksityiskohtaisista säännöistä direktiivissä 2006/112/EY säädetyn arvonlisäveron palauttamiseksi palautusjäsenvaltioon sijoittautumattomille mutta toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneille verovelvollisille 12.2.2008 annettu neuvoston direktiivi 2008/9/EY (EUVL 2008, L 44, s. 23).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul București (Romania) on esittänyt 25.3.2019 — JE v. KF

(asia C-249/19)

(2019/C 206/32)

*Oikeudenkäyntikieli: romania***Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin**

Tribunalul București

Pääasian asianosaiset

Valittaja: JE

Vastapuoli: KF

Ennakkoratkaisukysymys

Euroopan unionin tuomioistuimelle esitetään ennakkoratkaisupyyntö, joka koskee asetuksen (EY) N:o 1259/2010 ⁽¹⁾ 10 artiklan tulkintaa; kyseisen artiklan mukaan on niin, että "jos 5 tai 8 artiklan nojalla ei ole säädetty avioerosta tai toiselle puolisoista ei siinä ole annettu hänen sukupuolensa vuoksi yhtäläistä mahdollisuutta saada avio- tai asumusero, sovelletaan tuomioistuinvaltion lakia". Onko kyseistä artiklaa tulkittava suppeasti ja sanamuodon mukaisesti eli siten, että siinä viitataan ainoastaan tilanteeseen, jossa sovellettavassa ulkomaisessa lainsäädännössä ei säädetä avioerosta missään muodossa, vai onko sitä tulkittava laajasti siten, että se käsittää myös tilanteen, jossa sovellettavassa ulkomaisessa laissa avioero sallitaan mutta poikkeuksellisen rajoittavin ehdoin siten, että edellytetään asumuseroa koskevaa pakollista avioeroa edeltävää menettelyä, jota varten tuomioistuinvaltion lainsäädännössä ei ole vastaavia menettelysäännöksiä?

⁽¹⁾ Tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta avio- ja asumuseroon sovellettavan lain alalla 20.12.2010 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 1259/2010 (EUVL 2010, L 343, s. 10).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal da Relação de Guimarães (Portugali) on esittänyt 26.3.2019 — MH ja NI v. OJ ja Novo Banco SA

(asia C-253/19)

(2019/C 206/33)

*Oikeudenkäyntikieli: portugali***Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin**

Tribunal da Relação de Guimarães

Pääasian asianosaiset

Valittajat: MH ja NI

Vastapuolet: OJ ja Novo Banco SA

Ennakkoratkaisukysymys

Onko jäsenvaltion tuomioistuin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2015/848 ⁽¹⁾ sovellettaessa toimivaltainen aloittamaan sellaisen kansalaisen maksukyvyttömyyttä koskevan päämenettelyn, jonka omistama ainoa kiinteistö sijaitsee tämän jäsenvaltion alueella, vaikka hänellä on vakinainen asuinpaikka ja kotitalous toisessa jäsenvaltiossa, jossa hän työskentelee toisen lukuun?

⁽¹⁾ Maksukyvyttömyysmenettelyistä 20.5.2015 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2015/848 (EUVL 2015, L 141, s. 19).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka High Court (Irlanti) on esittänyt 26.3.2019 — Friends of the Irish Environment Limited v. An Bord Pleanála

(asia C-254/19)

(2019/C 206/34)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Friends of the Irish Environment Limited

Vastaaja: An Bord Pleanála

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko luvan voimassaolon jatkamisesta tehtyä päätöstä pidettävä sellaisena hankkeen hyväksymisenä, että siihen on sovellettava luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY ⁽¹⁾ (jäljempänä luontodirektiivi) 6 artiklan 3 kohtaa? [– –]
- 2) Vaikuttavatko seuraavat näkökohdat ensimmäiseen kysymykseen annettavaan vastaukseen?
 - a) Luvan (jonka voimassaolon jatkamista haetaan) myöntäminen perustui sellaiseen kansallisen lain säännökseen, jossa ei ole asianmukaisesti pantu täytäntöön luontodirektiiviä, koska mainitussa laissa rinnastettiin virheellisesti luontodirektiivissä tarkoitettu asianmukainen arviointi ja YVA-direktiivissä (direktiivi 2011/92/EU) ⁽²⁾ tarkoitettu ympäristövaikutusten arviointi. [– –]
 - b) Alun perin myönnetystä luvasta ei käy ilmi, onko lupahakemusta käsitelty luontodirektiivin 6 artiklan 3 kohdan 1 vaiheen vai 2 vaiheen mukaan, eikä se sisällä ”täydellisiä, täsmällisiä ja lopullisia toteamuksia ja päätelmiä, joilla voidaan hälventää kaikenlainen perusteltu tieteellinen epäily asianomaisella alueella suunniteltujen töiden vaikutuksista”, kuten tapauksessa komissio v. Espanja (C- ⁽³⁾404/09) edellytettiin.

- c) Luvan alkuperäinen voimassaoloaika on päättynyt, ja sen johdosta luvan vaikutukset ovat päättäneet koko rakennushankkeen osalta. Rakennustöitä ei voida toteuttaa luvan perusteella ennen sen voimassaoloajan mahdollista jatkamista.
- d) Luvan mukaisia rakennustöitä ei ollut toteutettu lainkaan.
- 3) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, mitä näkökohtia toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon toteuttaessaan 1 vaiheen tutkinnan luontodirektiivin 6 artiklan 3 kohdan mukaan? Onko toimivaltaisella viranomaisella esimerkiksi velvollisuus ottaa huomioon jokin seuraavista näkökohdista tai ne kaikki: i) ehdotettuja töitä ja käyttöä koskevat mahdolliset muutokset; ii) taustalla olevissa ympäristöolosuhteissa mahdollisesti tapahtuneet muutokset, esimerkiksi eurooppalaiseksi alueeksi nimeäminen, lupapäätöksen antamispäivän jälkeen; iii) tieteellisissä tiedoissa mahdollisesti tapahtuneet merkitykselliset muutokset, esimerkiksi uudemmat tutkimukset eurooppalaisten alueiden erityisestä merkityksestä? Onko toimivaltaisella viranomaisella vaihtoehtoisesti velvollisuus arvioida koko hankkeen ympäristövaikutuksia?
- 4) Onko tarpeen tehdä erottelu seuraavien välillä: i) lupa, jossa asetetaan määräaika toiminnan toteutusjaksolle (toimintavaihe), ja ii) lupa, jossa ainoastaan asetetaan määräaika ajanjaksolle, jonka kuluessa rakennustöitä voidaan toteuttaa (rakennusvaihe), mutta ei aseteta määräaikaa toimille tai toiminnalle, edellyttäen että rakennustyöt on saatettu päätöksen kyseisen määräajan kuluessa?
- 5) Miltä osin, jos ylipäätään, kansallisten tuomioistuinten velvollisuus tulkita lainsäädäntöä niin pitkälti kuin mahdollista luontodirektiivin säännösten ja Århusin yleissopimuksen määräysten mukaisesti riippuu siitä, että oikeusriidan osapuolet ovat nimenomaisesti tuoneet esiin nämä tulkintakysymykset? Onko siis tarkemmin sanottuna niin, että kansallisella tuomioistuimella on siinä tapauksessa, että kansallisessa laissa säädetään kahdesta päätöksentekomenettelystä, joista vain toisessa varmistetaan luontodirektiivin noudattaminen, velvollisuus tulkita kansallista lainsäädäntöä siten, että ainoastaan direktiivin mukaista päätöksentekomenettelyä voidaan soveltaa, huolimatta siitä, että asian osapuolet eivät ole nimenomaisesti vedonneet juuri tähän tulkintaan?
- 6) Mikäli toisen kysymyksen a kohtaan vastataan siten, että on tarpeen ottaa huomioon se, onko lupa (jonka voimassaolon jatkamista haetaan) myönnetty sellaisen kansallisen lain säännöksen nojalla, jolla luontodirektiiviä ei ollut pantu täytäntöön asianmukaisesti, onko kansallisella tuomioistuimella siinä tapauksessa velvollisuus jättää soveltamatta kansalliseen prosessioikeuteen kuuluva sääntö, jonka mukaan hankkeen riitauttaja ei voi riitauttaa aiemman (rauenneen) luvan pätevyyttä myöhemmän lupahakemuksen yhteydessä?
- 7) Onko tällainen kansallisen prosessioikeuden mukainen sääntö ristiriidassa hiljattain tapauksessa Stadt Wiener (C-348/15) ⁽⁴⁾ vahvistetun, laiminlyönnin korjaamista koskevan velvollisuuden kanssa?

⁽¹⁾ EYVL 1992, L 206, s. 7.

⁽²⁾ Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 13.12.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/92/EU (EUVL 2012, L 26, s. 1).

⁽³⁾ EU:C:2011:768.

⁽⁴⁾ EU:C:2016:882.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)
(Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 26.3.2019 — Secretary of State for the Home Department v. O A**

(asia C-255/19)

(2019/C 206/35)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Secretary of State for the Home Department

Vastaaja: O A

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko [direktiivin 2004/83/EY, ⁽¹⁾”määrittelydirektiivi”] 11 artiklan 1 kohdan e alakohdassa ja 2 artiklan e alakohdassa tarkoitettu ”kansalaisuusvaltion suojelu” tulkittava valtiolliseksi suojeluksi?
- 2) Päätettäessä, onko henkilöllä [määrittelydirektiivin] 2 artiklan e alakohdassa tarkoitettua perusteltua aihetta pelätä joutuvansa vainotuksi ja onko tällaista vainoa vastaan saatavilla suojelua, täytyykö näiden molempien seikkojen kohdalla tehdä [määrittelydirektiivin] 7 artiklan mukainen suojelun saatavuuden arviointi, ja jos on, sovelletaanko molemmissa tapauksissa samoja arviointiperusteita?
- 3) Jos ei oteta huomioon 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen muiden kuin valtiollisten toimijoiden tarjoaman suojelun sovellettavuutta ja oletetaan, että vastaus edellä olevaan ensimmäiseen kysymykseen on myöntävä, onko suojelun tehokkuutta ja saatavuutta arvioitava vain valtiollisten toimijoiden suojelutoimien tai tehtävien perusteella vai voidaanko yksityisten (kansalaisyhteiskunnan) toimijoiden, kuten perheiden ja/tai klaanien, suojelutoimet tai tehtävät ottaa huomioon?
- 4) Käytetäänkö (kuten toisessa ja kolmannessa kysymyksessä oletetaan) suojelun saatavuuden arvioinnissa, joka on suoritettava 11 artiklan 1 artiklan e alakohdassa tarkoitettua lakkaamista koskevan harkinnan yhteydessä, samoja arviointiperusteita kuin 7 artiklan mukaisessa suojelun saatavuuden arvioinnissa?

⁽¹⁾ Kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä pakolaisiksi tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitseviksi henkilöiksi koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä myönnetyn suojelun sisällöstä 29.4.2004 annettu neuvoston direktiivi 2004/83/EY (EUVL 2004, L 304, s. 12).

Kanne 26.3.2019 — Euroopan komissio v. Irlanti

(asia C-257/19)

(2019/C 206/36)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: S. L. Kalėda, N. Yerrell)

Vastaaja: Irlanti

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- toteaa, että Irlanti on jättänyt noudattamatta meriliikennealan onnettomuuksien tutkiminnan peruseriaatteista ja neuvoston direktiivin 1999/35/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/59/EY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/18/EY ⁽¹⁾ mukaisia jäsenyysvelvoitteitaan, kun se ei ole muodostanut tutkintaelintä, jonka organisaatio, oikeudellinen rakenne ja päätöksenteko on riippumaton kaikista osapuolista, joiden edut saattaisivat olla ristiriidassa kyseisen tehtävän kanssa
- velvoittaa Irlannin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2009/18/EY 8 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että turvallisuustutkinta suoritetaan puolueettoman ja pysyvän tutkintaelimen vastuulla. Jotta turvallisuustutkinta toteutettaisiin puolueettomasti, 8 artiklan 1 kohdassa edellytetään, että tutkintaelimen organisaation, oikeudellisen rakenteen ja päätöksenteon on oltava riippumaton kaikista osapuolista, joiden edut saattaisivat olla ristiriidassa kyseisen tehtävän kanssa.

Komissio katsoo, ettei Irlannin perustama merionnettomuuksien tutkintalautakunta (Marine Casualty Investigation Board) täytä tätä vaatimusta sillä perusteella, että kahdella sen viidestä jäsenestä on myös yleisiä lainsäädäntö- ja täytäntöönpanotehtäviä Irlannin lipun alla kulkevien alusten meriturvallisuuden ja Irlannin vesillä toteutettavien turvallisuustarkastusten alalla.

⁽¹⁾ EUVL 2009, L 131, s. 114.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Törvényszék on esittänyt 28.3.2019 — T-Systems Magyarország Zrt. ym. v. Közbiztonsági Hatóság Közbiztonsági Döntőbizottság ym.

(asia C-263/19)

(2019/C 206/37)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Fővárosi Törvényszék

Pääasian asianosaiset

Kantajat: T-Systems Magyarország Zrt., BKK Budapesti Közlekedési Központ Zrt. ja Közbiztonsági Hatóság Közbiztonsági Döntőbizottság

Vastaajat: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság, BKK Budapesti Közlekedési Központ Zrt. T-Systems Magyarország Zrt.

Muu osapuoli: Közbeszerzési Hatóság Elnöke

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Ovatko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohta ja 47 artikla sekä julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta 26.2.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/24/EU ⁽¹⁾ johdanto-osan 10, 29, 107, 109 ja 111 perustelukappale, 1 artiklan 2 kohta ja 72 artikla esteenä sellaiselle kansalliselle oikeussäännölle tai kyseisen oikeussäännön tulkinta- ja soveltamiskäytännölle, jonka mukaan, kun huomioon otetaan sopimuspuolten välinen oikeudellinen sopimussuhde, hankintamenettelyn lainvastaisesta järjestämättä jättämisestä, jolloin sopimuksen muuttamista koskevia oikeussääntöjä on oletettavasti rikottu, sekä sopimuksen muuttamista koskevien säännösten noudattamatta jättämisestä koostuvan rikkomuksen on tehnyt hankintayksikön lisäksi myös hankintayksikön kanssa sopimuksen tehnyt sopimuspuoleksi valittu sillä perusteella, että sopimusten lainvastainen muuttaminen edellyttää sopimuspuolten yhteistä toimintaa?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, ovatko neuvoston direktiivien 89/665/ETY ja 92/13/ETY muuttamisesta julkisia hankintoja koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumenettelyjen tehokkuuden parantamiseksi 11.12.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/66/EY ⁽²⁾ johdanto-osan 19, 20 ja 21 perustelukappale sekä julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumenettelyjen soveltamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 21.12.1989 annetun neuvoston direktiivin 89/665/ETY ⁽³⁾ 2 artiklan 2 kohta ja vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjä koskevien yhteisön sääntöjen soveltamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 25.2.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/13/ETY ⁽⁴⁾ 2 artiklan 2 kohta esteenä sellaiselle kansalliselle oikeussäännölle tai kyseisen oikeussäännön tulkinta- ja soveltamiskäytännölle, jonka mukaan myös hankintayksikön kanssa sopimuksen tehneelle sopimuspuoleksi valitulle voidaan määrätä sopimuksen voimassaolon lyhentämisestä erillinen seuraamus (sakko) hankintamenettelyn lainvastaisen järjestämättä jättämisen ja sopimusten muuttamista koskevien säännösten noudattamatta jättämisen perusteella, ottaen huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohta ja 47 artikla sekä julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta 26.2.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/24/EU johdanto-osan 10, 29, 107, 109 ja 111 perustelukappale, 1 artiklan 2 kohta ja 72 artikla?
- 3) Jos kahteen ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuimien pyytää unionin tuomioistuinta antamaan ohjeita myös siitä, onko seuraamuksen (sakon) suuruuden määrittämiseksi riittävää, että osapuolten välillä on olemassa oikeudellinen sopimussuhde, ilman että on tutkittu sopimuksen muuttamiseen johtanutta kummankin osapuolen toimintaa ja osuutta asiaan.

⁽¹⁾ EUVL 2014, L 94, s. 65.

⁽²⁾ EUVL 2007, L 335, s. 31.

⁽³⁾ EYVL 1989, L 395, s. 33.

⁽⁴⁾ EYVL 1992, L 76, s. 14.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka High Court (Irlanti) on esittänyt 29.3.2019 — Recorded Artists Actors Performers Ltd v. Phonographic Performance (Ireland) Ltd, Minister for Jobs Enterprise and Innovation, Irlanti ja Attorney General

(asia C-265/19)

(2019/C 206/38)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Recorded Artists Actors Performers Ltd

Vastaajat: Phonographic Performance (Ireland) Ltd, Minister for Jobs Enterprise and Innovation, Irlanti ja Attorney General

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Rajoittuuko kansallisen tuomioistuimen velvoite tulkita vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla annettua direktiiviä 2006/115 (⁽¹⁾) (jäljempänä direktiivi) Rooman yleissopimuksen (⁽²⁾) ja/tai WPPT:n (⁽³⁾) tarkoituksen ja tavoitteen valossa käsitteisiin, joihin viitataan nimenomaisesti direktiivissä, vai ulottuuko se sen sijaan käsitteisiin, jotka sisältyvät ainoastaan näihin kahteen kansainväliseen sopimukseen? Missä määrin direktiivin 8 artiklaa on tulkittava WPPT:n 4 artiklaan sisältyvän ”kansallisen kohtelun” vaatimuksen valossa?
- 2) Onko jäsenvaltiolla harkintavaltaa vahvistaa perusteita sen määrittämiseksi, mitkä esittäjät ovat direktiivin 8 artiklassa tarkoitettuja ”asianomaisia esittäjiä”? Voiko jäsenvaltio etenkin rajata oikeuden osuuteen kohtuullisesta korvauksesta tapauksiin, joissa i) esitys tapahtuu Euroopan talousalueeseen (jäljempänä ETA) kuuluvassa maassa tai ii) esittäjillä on koti- tai asuinpaikka ETA-maassa?
- 3) Millainen harkintavalta jäsenvaltiolla on, kun se vastaa toisen sopimuspuolen WPPT:n 15 artiklan 3 kappaleen mukaisesti tekemään varaumaan? Onko jäsenvaltion käytettävä täsmälleen samoja ehtoja, joita toinen sopimuspuoli on käyttänyt varauksaan? Onko sopimuspuolen jätettävä soveltamatta Rooman yleissopimuksen 5 artiklaan sisältyvää 30 päivän sääntöä siten, että seurauksena voi olla se, että varauman tehneen sopimuspuolen tuottaja saa 15 artiklan 1 kappaleen mukaisen korvauksen mutta saman tallenteen esittäjät eivät saa tällaista korvausta? Vai onko varaumaan vastaavalla sopimuspuolella oikeus antaa varauman tehneen sopimuspuolen kansalaisille laajempia oikeuksia kuin ne, jotka varauman tehnyt sopimuspuoli on antanut, toisin sanoen voiko varaumaan vastaava sopimuspuoli antaa oikeuksia, joita varauman tehnyt sopimuspuoli ei anna?
- 4) Onko missään olosuhteissa sallittua rajata oikeus kohtuulliseen korvaukseen koskemaan ainoastaan äänitallenteen tuottajia, toisin sanoen evätä tämä oikeus esittäjiltä, joiden esitykset on tallennettu kyseiselle äänitallenteelle?

(⁽¹⁾) Vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla 12.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/115/EY (EUVL 2006, L 376, s. 28).

(⁽²⁾) Kansainvälinen yleissopimus esittävien taiteilijoiden, äänitteiden valmistajien sekä radioyhtymien suojaamisesta (1961)

(⁽³⁾) WIPO:n esitys- ja äänitesopimus 1996.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supremo Tribunal de Justiça (Portugali) on esittänyt 2.4.2019 — Internet Opportunity Entertainment Lda, Sportingbet PLC, Sporting Club de Braga ja Sporting Club de Braga — Futebol, SAD v. Santa Casa da Misericórdia de Lisboa

(asia C-275/19)

(2019/C 206/39)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supremo Tribunal de Justiça

Pääasian asianosaiset

Valittajat ja vastaajat: Internet Opportunity Entertainment Lda ja Sportingbet PLC

Muut vastaajat: Sporting Club de Braga ja Sporting Club de Braga — Futebol, SAD

Vastapuoli: Santa Casa da Misericórdia de Lisboa

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Portugalin valtio ei ole ilmoittanut Euroopan komissiolle 2.12.1989 annetussa laissa (Decreto-Lei) nro 442/89 säädettyjä teknisiä määräyksiä; onko näitä säännöksiä — tarkemmin ottaen edellä mainittuja 3 ja 9 §:ää [joiden teksti esitetään] — näin ollen jätettävä soveltamatta, jos yksityishenkilöt vaativat niiden soveltamatta jättämistä?
- 2) Portugalin valtio ei ole ilmoittanut Euroopan komissiolle 8.11.2003 annetussa laissa (Decreto-Lei) nro 282/2003 säädettyjä teknisiä määräyksiä; onko niitä — tarkemmin ottaen edellä mainittuja 2 ja 3 §:ää — näin ollen jätettävä soveltamatta palvelujen tarjoajiin Portugalissa?

Kanne 1.4.2019 — Euroopan komissio v. Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta

(asia C-276/19)

(2019/C 206/40)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. X. P. Lewis ja J. Jokubauskaitė)

Vastaaja: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin

— toteaa, että Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/211/EY ⁽¹⁾ (jäljempänä arvonlisäverodirektiivi) 395 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on ottanut käyttöön uusia yksinkertaistamistoimenpiteitä, joilla laajennetaan nollaverokantaa ja poikkeusta alkuperäisessä vuoden 1973 termiinimarkkinaissa säädettyyn arvonlisäveron kirjaamista koskevaan normaaliin vaatimukseen toimittamatta komissiolle hakemusta neuvoston luvan saadakseen

— velvoittaa Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhdistynyt kuningaskunta ilmoitti 28.12.1977 erityistoimenpiteistä, joihin kuului vuoden 1973 arvonlisäverolaki (termiinimarkkinat), jossa sallitaan tietyin edellytyksin hyödykefutuuriin kauppa tietyillä markkinoilla Yhdistyneessä kuningaskunnassa verottomasti ja tarvitsematta noudattaa arvonlisäveron kirjaamista koskevia vaatimuksia.

Vuoden 1973 arvonlisäverolakia (termiinimarkkinat) muutettiin useaan kertaan siten, että sen soveltamisalaan piiriin otettiin lukuisia sellaisia hyödykemarkkinoita, joita ei ollut lueteltu alkuperäisessä ilmoituksessa.

Komissio väittää, että vuoden 1973 arvonlisäverolakiin (termiinimarkkinat) tehdyillä muutoksilla laajennetaan Yhdistyneen kuningaskunnan vuonna 1977 ilmoittaman alkuperäisen poikkeuksen ulottuvuutta. Ne olisi tämän vuoksi pitänyt ilmoittaa komissiolle arvonlisäverodirektiivin 395 artiklan 1 kohdan mukaisesti, mutta näin ei kuitenkaan tehty.

(¹) EUVL 2006, L 347, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Napoli (Italia) on esittänyt 3.4.2019 — YT ym. v. Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca ja Ufficio Scolastico Regionale per la Campania

(asia C-282/19)

(2019/C 206/41)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Napoli

Pääasian asianosaiset

Kantajat: YT ym.

Vastaaja: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca ja Ufficio Scolastico Regionale per la Campania

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko pelkästään kantajien kaltaisten katolisen uskonnon opettajien erilainen kohtelu perusoikeuskirjan 21 artiklassa ja direktiivissä 2000/78/EY (¹) tarkoitettua uskontoon perustuvaa syrjintää, vai onko se, että työntekijälle myönnetty todistus soveltuvuudesta voidaan peruuttaa, asianmukainen peruste sille, että ainoastaan kantajien kaltaisia katolisen uskonnon opettajia kohdellaan eri tavoin kuin muita opettajia eivätkä he hyödy väärinkäytöksiä estävistä toimenpiteistä, joista määrätään Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY liitteessä olevan, 18.3.1999 tehdyn määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen (²) 5 lausekkeessa?
- 2) Mikäli todetaan, että direktiivin 2000/78/EY 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua välitöntä, uskontoon perustuvaa (1 artikla) ja perusoikeuskirjassa tarkoitettua syrjintää on tapahtunut, unionin tuomioistuimelta kysytään, mitä keinoja ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin voi käyttää poistaakseen tällaisen syrjinnän seuraukset, kun otetaan huomioon, että laissa 107/15 tarkoitettu erityissuunnitelma, jonka johdosta opettajien työsuhteet on vakinaistettu ja heidän kanssaan on siten tehty toistaiseksi voimassa oleva työsopimus, koski kaikkia muita kuin katolisen uskonnon opettajia, ja onko ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen näin ollen vahvistettava toistaiseksi voimassa oleva työsuhte vastajana olevaan hallintoviranomaiseen?

- 3) Onko direktiivin 1999/70/EY liitteenä olevan puitesopimuksen 5 lauseketta tulkittava siten, että se on esteenä sellaiselle nyt esillä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan työsuhteita koskevia unionin oikeuden säännöksiä, joiden tarkoitus on sanktioida perättäisten määräaikaisten työsopimusten väärinkäyttöä siten, että määräaikainen sopimus määritellään automaattisesti uudelleen toistaiseksi voimassa olevaksi sopimukseksi työsuhteen jatkuessa yli tietyn määräpäivän, ei sovelleta kouluihin eikä erityisesti katolisen uskonnon opettajiin, mikä mahdollistaa perättäisten määräaikaisten työsopimusten tekemisen määräämättömäksi ajaksi; ja erityisesti, onko hiippakunnan piispan hyväksynnän edellyttäminen puitesopimuksen 5 lausekkeen 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu perusteltu syy, vai onko se sitä vastoin Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 artiklassa tarkoitettua kiellettyä syrjintää;
- 4) mikäli kolmanteen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 artiklan, direktiivin 1999/70/EY liitteenä olevan puitesopimuksen 4 lausekkeen ja/tai direktiivin 2000/78/EY 1 artiklan nojalla mahdollista jättää soveltamatta säännöksiä, joilla estetään määräaikaisen työsopimuksen automaattinen muuttaminen toistaiseksi voimassa olevaksi työsuhteen jatkuessa yli tietyn määräpäivän?

(¹) Yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annettu neuvoston direktiivi 2000/78/EY (EYVL 2000, L 303, s. 16).

(²) EYVL 1999, L 175, s. 43.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka tribunal d'instance d'Aulnay-sous-Bois (Ranska) on esittänyt 5.4.2019 — JE ja KF v. XL Airways SA

(asia C-286/19)

(2019/C 206/42)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal d'instance d'Aulnay-sous-Bois

Pääasian asianosaiset

Kantajat: JE ja KF

Vastaaja: XL Airways SA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Asetuksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan kahden osan sovellettavuus lennon viivästyessä
- a) Kun otetaan huomioon se, että 11.2.2004 annetun asetuksen (EY) N:o 261/2004 (¹) 7 artiklan mukaista oikeutta lennolle pääsyn epäämisen tai lennon peruuttamisen johdosta annettavaan korvaukseen on oikeuskäytännöllä laajennettu koskemaan lennon viivästymistä (tuomio 19.11.2009, C-402/07 ja C-432/07, EU:C:2009:716, Sturgeon), sovelletaanko asetuksen (EY) N:o 261/2004 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädettyä nimenomaista edellytystä, jonka mukaan matkustajan on ilmoitauduttava lähtöselvitykseen ja jota sovelletaan vain, kun kyseessä on lennolle pääsyn epääminen, tilanteessa, jossa korvausta vaatii matkustaja, jonka pääsyä lennolle ei ole eväty vaan jonka lento on viivästynyt?

- b) Mikäli vastaus ensimmäisen kysymyksen a kohtaan on myöntävä, onko asetuksen (EY) N:o 261/2004 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädettyä määräaikaa ("viimeistään 45 minuuttia ennen julkistettua lähtöaikaa") tulkittava tässä tapauksessa seuraavasti: "viimeistään 45 minuuttia ennen viivästyneen lennon uutta lähtöaikaa, joka on julkistettu lentoaseman ilmoitustauluilla tai ilmoitettu matkustajille", kun otetaan huomioon kyseisen määräajan tavoitteet, jotka liittyvät ylivarauksiin ja turvallisuuteen?

2) Lähtöselvitykseen ilmoittautumista koskeva todistustaakka

Mikäli vastaus ensimmäisen kysymyksen a kohtaan on myöntävä eli mikäli asetuksen (EY) N:o 261/2004 3 artiklan 2 kohdan a alakohdasta sovelletaan sellaisen matkustajan vaatimaan korvaukseen, jonka lento on viivästynyt:

- a) Ovatko asetuksen (EY) N:o 261/2004 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetty edellytykset ennakoedellytyksiä, joiden osalta kuluttajan on osoitettava, että ne täyttyvät, jotta asetusta sovellettaisiin, vai lentoyhtiön korvausvastuusta vapauttamisen peruste, jonka ansiosta lentoyhtiö voi esittää matkustajarekisterin osoittaakseen, ettei matkustaja ole ilmoittautunut lähtöselvitykseen asetuksen (EY) N:o 261/2004 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti "niitä ehtoja noudattaen ja siinä määräajassa, jotka lentoliikenteen harjoittaja, matkanjärjestäjä tai valtuutettu matkatoimisto on etukäteen kirjallisesti ilmoittanut (sisältää myös ilmoittamisen sähköisesti), tai, jos määräaikaa ei ole ilmoitettu, viimeistään 45 minuuttia ennen julkistettua lähtöaikaa", kun otetaan huomioon, että tarkastuskortit voidaan tekniikan kehityksen ansiosta nyt antaa sähköisesti, ettei paperisissa tarkastuskorteissa ole aikaleimaa eikä matkustajan tarvitse vastaavasti fyysisesti ilmoittautua lähtöselvitystiskillä ja että vain lentoyhtiöillä on hallussaan kaikki matkustajan lähtöselvitystä koskevat tiedot lähtöselvitystoimintojen päättymiseen asti?
- b) Ovatko tehokkuusperiaate, asetuksen (EY) N:o 261/2004 tavoitteet ja asetuksessa (EY) N:o 261/2004 taattu matkustajien suojelun ja yleisesti kuluttajansuojan korkea taso tai muut unionin oikeuden säännökset tai määräykset esteenä sille, että pelkästään matkustajalla on todistustaakka sen osalta, että hän on ilmoittautunut lähtöselvitykseen asetuksen (EY) N:o 261/2004 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti "niitä ehtoja noudattaen ja siinä määräajassa, jotka lentoliikenteen harjoittaja, matkanjärjestäjä tai valtuutettu matkatoimisto on etukäteen kirjallisesti ilmoittanut (sisältää myös ilmoittamisen sähköisesti), tai, jos määräaikaa ei ole ilmoitettu, viimeistään 45 minuuttia ennen julkistettua lähtöaikaa", kun otetaan huomioon, että tarkastuskortit voidaan tekniikan kehityksen ansiosta nyt antaa sähköisesti, ettei paperisissa tarkastuskorteissa ole aikaleimaa eikä matkustajan tarvitse vastaavasti fyysisesti ilmoittautua lähtöselvitystiskillä ja että vain lentoyhtiöillä on hallussaan kaikki matkustajan lähtöselvitystä koskevat tiedot lähtöselvitystoimintojen päättymiseen asti?

(¹) Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht des Saarlandes (Saksa) on esittänyt 9.4.2019 — QM v. Finanzamt Saarbrücken

(asia C-288/19)

(2019/C 206/43)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht des Saarlandes

Pääasian asianosaiset

Kantaja: QM

Vastaaja: Finanzamt Saarbrücken

Ennakkoratkaisukysymys

Onko arvonlisäverodirektiivin ⁽¹⁾ 56 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että ”kulkuneuvon vuokrauksella muulle kuin verovelvolliselle” tarkoitetaan myös verovelvollisen yrityksen liikeomaisuuteen kuuluvan ajoneuvon (yrityksen ajoneuvo) käyttöoikeuden luovutusta yrityksen henkilöstölle, kun henkilöstö ei suorita muuta vastiketta kuin työntekijän työsuoritus (sen osa) eli henkilöstö ei siis suorita maksua eikä käytä vastikkeeseen osaa rahapalkastaan eikä myöskään valitse verovelvollisen tarjoamien erilaisten etujen välillä sellaisen osapuolten välisen sopimuksen perusteella, jonka mukaan yrityksen ajoneuvon käyttöoikeuteen liittyy luopuminen muista eduista?

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 12.2.2008 annetulla neuvoston direktiivillä 2008/8/EY (EUVL 2008, L 44, s. 11)

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 11.4.2019 — Adapta Color v. EUIPO — Coatings Foreign IP (Rustproof System ADAPTA)

(asia T-226/17) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-sanamerkki Rustproof system ADAPTA — Valituslautakunnan tekemä tavaramerkin osittainen mitättömäksi julistaminen — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailuvuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohta) — Käytön perusteella hankitun erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 3 kohta (josta on tullut asetuksen 2017/1001 7 artiklan 3 kohta) — Kuulluksi tulemistä koskevan oikeuden loukkaaminen — Perusteluvelvollisuus — Asetuksen N:o 207/2009 75 artikla (josta on tullut asetuksen 2017/1001 75 artikla) — Todisteet, jotka on esitetty ensimmäistä kertaa unionin yleisessä tuomioistuimessa)

(2019/C 206/44)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Adapta Color, SL (Peñíscola, Espanja) (edustajat: asianajajat G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal ja E. Armero Lavie)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: E. Markakis, A. Söder ja D. Walicka)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Coatings Foreign IP Co. LLC (Wilmington, Delaware, Yhdysvallat) (edustajat: solicitor A. Rajendra ja S. Malynicz, QC)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 6.2.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 2408/2015-5), joka koskee osapuolten Coatings Foreign IP ja Adapta Color välistä mitättömyysmenettelyä

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Adapta Color, SL veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 202, 26.6.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 8.4.2019 — Electroquímica Onubense v. ECHA(asia T-481/18) ⁽¹⁾**(REACH — Sellaisen asianajajan toimiminen edustajana, joka ei ole kolmas osapuoli — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)**

(2019/C 206/45)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset*Kantaja:* Electroquímica Onubense SL (Palos de la frontera, Espanja) (edustaja: asianajaja D. González Blanco)*Vastaaja:* Euroopan kemikaalivirasto (ECHA) (asiamiehet: J.-P. Trnka, C.-M. Bergerat ja M. Heikkilä, avustajanaan asianajaja C. Garcia Molyneux)**Oikeudenkäynnin kohde**

Kanne ECHAN 31.5.2018 tekemästä päätöksestä SME D(2018)2931-DC, jonka mukaan kantaja ei täytä edellytyksiä pienille yrityksille tarkoitetun maksunlennuksen saamiseksi ja jolla sille määrättiin maksettavaksi hallinnollinen maksu

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.
- 2) Electroquímica Onubense SL veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 352, 1.10.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 2.4.2019 — Lantmännen ja Lantmännen Agroetanol v. komissio

(asia T-79/19 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Kilpailu — Sovintomenettely — Oikeus tutustua asiakirjoihin — Kiireellisyysedellytys ei täyty)

(2019/C 206/46)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset*Kantajat:* Lantmännen ek för (Tukholma, Ruotsi) ja Lantmännen Agroetanol AB (Norrköping, Ruotsi) (edustajat: asianajajat S. Perván Lindeborg ja A. Johansson sekä solicitor R. Bachour)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: F. Jimeno Fernández, G. Conte ja C. Urraca Caviedes)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 278 ja SEUT 279 artiklaan perustuva kanne, jolla vaaditaan 28.1.2019 annetun komission päätöksen C(2019) 743 final, joka koskee kieltäytymistä luovuttaa tietoja, joita Lantmännen ek för ja Lantmännen Agroetanol AB ovat pyytäneet kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan tehtävästä ja toimivaltuuksista tietyissä kilpailuasioita koskevissa menettelyissä 13.10.2011 annetun Euroopan komission puheenjohtajan päätöksen 2011/695/EU 8 artiklan mukaisesti (asia AT.40054 — Ethanol Benchmarks)

Määräysosa

- 1) Valitoimihakemus hylätään.
- 2) Asiassa Lantmännen ja Lantmännen Agroetanol v. komissio (T-79/19 R) 14.2.2019 annettu määräys peruutetaan.
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Kanne 18.2.2019 — Magnan v. komissio

(asia T-99/19)

(2019/C 206/47)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Nathaniel Magnan (Aix-en-Provence, Ranska) (edustaja: asianajaja J. Fayolle)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— ottamaan Euroopan komissiota vastaan nostetun laiminlyöntikanteen tutkittavaksi ja vahvistamaan komission sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun SEUT 340 artiklan perusteella,

— ottamaan kumoamiskanteen Euroopan komission implisiittisestä päätöksestä, jolla se 20.12.2018 päivätyssä kirjeessä kieltäytyi ryhtymästä toimenpiteisiin, tutkittavaksi,

- asiakysymyksen osalta ensiksi
- toteamaan, että sairausvakuutuslain (Loi sur l'Assurance-maladie) 55a §:llä rikotaan
- henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehdyn sopimuksen 2 artiklaa (syrjimättömyys), 7 artiklaa (oikeus yhdenvertaiseen kohteluun) ja 13 artiklaa (vallitsevan tilan säilyttäminen),
- ammattipätevyyden tunnustamisesta annetun direktiivin 2005/36/EY 55 artiklaa,
- toteamaan, että Geneven kantonin horisontaalisella direktiivillä, joka koskee palvelukseenottomenettelyä julkisoikeudellisissa laitoksissa ja tukea saavissa yksiköissä, rikotaan henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta Sveitsin ja Euroopan unionin välillä tehtyä sopimusta ja että kyseistä sopimusta rikotaan myös kaikilla muilla Sveitsin liittovaltion laeilla, jotka asettavat Sveitsin kansalaiset etusijalle,
- toteamaan, että Euroopan unionin jäsenvaltiot eivät sitä vastoin syrji lääkäreitä, jotka ovat Sveitsin kansalaisia,
- toteamaan, että Euroopan komissio, jonka on huolehdittava siitä, että perussopimuksia sovelletaan, on virheellisesti kieltäytynyt ryhtymästä toimenpiteisiin ja loukannut siten luottamuksensuojan ja saavutettujen oikeuksien periaatteita lääkäri Magnan Nathanielin osalta,
- toteamaan, että sen, että Euroopan komissio on virheellisesti kieltäytynyt ryhtymästä toimenpiteisiin, ja lääkäri Magnan Nathanielin kärsimän vahingon välillä on syy-yhteys,
- toteamaan, että Euroopan komissio on syylistynyt laiminlyöntiin,
- velvoittamaan Euroopan komission maksamaan SEUT 340 artiklaan perustuvan sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun perusteella lääkäri Magnan Nathanielille 1 141 198,10 euroa (vaihtoarvo 7.1.2019 11.39 UTC) eli 1 281 444 Sveitsin frangia, mikä vastaa vuodesta 2013 alkaen syntynyttä vahinkoa,
- velvoittamaan Euroopan komission SEUT 340 artiklan perusteella maksamaan laiminlyönnin johdosta lääkäri Magnan Nathanielille jatkuvasta, lopullisesta ja tosiasiallisesta taloudellisesta vahingosta uhkasakkoa 500 euroa työpäivältä, mikä vastaa päi-väkohtaista taloudellista vahinkoa, siihen asti, kunnes Sveitsin valaliitto noudattaa henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta Sveitsin ja Euroopan unionin välillä tehtyä sopimusta tai jompikumpi sopimuspuoli irtisanoo sopimuksen,
- toiseksi
- toteamaan, että Euroopan komission 20.12.2018 päivätty vastauskirje on päätös, jolla se kieltäytyi ryhtymästä toimenpiteisiin,
- kumoamaan kyseisen Euroopan komission implisiittisen päätöksen, jolla se kieltäytyi ryhtymästä toimenpiteisiin Sveitsin vala-liittoa vastaan perussopimusten rikkomisen ja vahingon korvaamatta jättämisen perusteella.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan Sveitsi on rikkonut Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton sopimusta henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta (EYVL 2002, L 114, s. 6) ja ammattipätevyyden tunnustamisesta 7.9.2005 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2005/36/EY (EUVL 2005, L 255, s. 22). Kantajan mukaan Sveitsin valaliitto antoi heinäkuussa 2013 säännöksen, jolla rajoitettiin lääkäreiden palkkaamista Sveitsin pakollisen sairausvakuutuksen kattamilla alueilla, joilla henkilöstömäärä on ylimitoitettu, ja tämä merkitsee kansalaisuuteen perustuvaa välillistä syrjintää, koska kyseinen rajoitus ei koske lääkäreitä, joilla on kolmen vuoden työkokemus Sveitsin yliopistollisista sairaaloista.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan Euroopan unioni ei ole kansainvälisen oikeuden vastavuoroisuuden periaatteen mukaan syrjinyt lääkäreitä, jotka ovat Sveitsin kansalaisia, mikä kantajan mukaan unionin yleisen tuomioistuimen on vahvistettava.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan komissio kieltäytyi virheellisesti ryhtymästä toimenpiteisiin, koska sillä on velvollisuus taata perussopimusten noudattaminen SEU 17 artiklan 1 kohdan perusteella sekä Euroopan unionin kansalaisten perusoikeuksien noudattaminen. Tältä osin kantaja vetoaa toimielimiä koskevaan luottamuksensuojan periaatteeseen ja saavutettuihin oikeuksiin liittyvään oikeusvarmuuden periaatteeseen.
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan se, ettei komissio ryhtynyt kiireellisesti toimenpiteisiin kantajan kehotuksesta huolimatta, merkitsee implisiittistä kieltäytymistä ja on siten kielteinen päätös.
- 5) Viides kanneperuste, jonka mukaan komissiolla on laiminlyönnin johdosta sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu SEUT 340 artiklan perusteella.

Kanne 15.3.2019 — Breyer v. komissio

(asia T-158/19)

(2019/C 206/48)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Patrick Breyer (Kiel, Saksa) (edustaja: asianajaja J. Breyer)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan komission 17.1.2019 antaman päätöksen, joka liittyy asiaan nro Ares(2018)6073379
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu asetuksen (EY) N:o 1049/2001 ⁽¹⁾ 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan (taloudellisten etujen suoja) virheelliseen soveltamiseen
 - Ensimmäinen kanneperuste koskee sitä, että iBorderCtrl-tutkimushankkeen hyväksymistä ja täytäntöönpanoa koskevien asiakirjojen luovuttaminen ei vaikuta yhteenliittymän jäsenten kaupallisten etujen suojaamiseen. Älykäs kannettava raja-valvontajärjestelmä -hankkeen tarkoituksena on tutkia uusia maahantulonvalvontateknologioita, kuten ”automaattisen valheen tunnistamisen” käyttöä ja riskiarvon laskemista.
 - Lisäksi väitetään, että ylivoimainen yleinen etu edellyttää riidanalaisten asiakirjojen antamista tutustuttavaksi.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu asetuksen (EY) N:o 1049/2001 7 artiklan 1 kohdan ja 8 artiklan 1 kohdan (hakemusten käsittely) virheelliseen soveltamiseen
 - Toinen kanneperuste koskee sitä, että komissio on käsitellyt ainoastaan iBorderCtrl-tutkimushankkeen täytäntöönpanoa koskevien asiakirjojen saatavuutta koskevaa pyyntöä. Hankkeen hyväksymistä koskevia asiakirjoja koskevaa pyyntöä ei kuitenkaan ollut käsitelty.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001 (EYVL 2001, L 145, s. 45).

Kanne 22.3.2019 — Vincenti v. EUIPO

(asia T-174/19)

(2019/C 206/49)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Guillaume Vincenti (Alicante, Espanja) (edustaja: asianajaja H. Tettenborn)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 6.6.2018 päivätyllä kirjeellä tiedoksi annetut EUIPO:n nimittävän viranomaisen päätökset, joilla kantajaa ei ole ylennetty seuraavaan palkkaluokkaan (AST 8) vuoden 2014 ylennysmenettelyssä, vuoden 2015 ylennysmenettelyssä, vuoden 2016 ylennysmenettelyssä eikä vuoden 2017 ylennysmenettelyssä

— velvoittamaan EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteen tueksi vedotaan seuraaviin kanneperusteisiin.

- 1) Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 45 artiklan rikkominen, ilmeiset arviointivirheet, 14.11.2017 annetun tuomion *Vincenti v. EUIPO* (T-586/16, EU:T:2017:803) virheellinen täytäntöönpano tai huomiotta jättäminen.

Ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä väitetään, että vastaajan nimittävä viranomainen on rikkonut Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 45 artiklaa, tehnyt ilmeisiä arviointivirheitä ja jättänyt 14.11.2017 annetun tuomion *Vincenti v. EUIPO* (T-586/16, EU:T:2017:803) täytäntöönpanematta tai pannut sen täytäntöön virheellisesti, koska se ei ole saattanut kantajaa siihen tilanteeseen, jossa hän olisi, jos se olisi sallinut kantajan osallistumisen kuhunkin yksittäiseen ylennysmenettelyyn kyseisen menettelyn ajankohtana, vaan nimittävä viranomainen on sitä vastoin tehnyt kokonaisarvioinnin riidanalaisien päätösten ajankohtana 6.6.2018. Edellä mainitun tuomion mukaan ylennyksen epäämistä ei olisi saanut perustella seikoilla, jotka eivät vielä olleet viraston tiedossa ajankohtana, jolloin nimittävä viranomainen oli velvollinen tekemään päätöksen.

Kantaja vetoaa lisäksi siihen, että ylennyksen epääminen samalla kerralla neljältä peräkkäiseltä vuodelta viittaamalla kantajan samaan käyttäytymiseen on oikeudenvastaista, koska se merkitsee yhtä ankaraa seuraamusta kuin henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 9 artiklan 1 kohdan e ja f alakohdassa säädetty seuraamukset ja siten seuraamuksen luonteista pysyvää ylennyksen nyskieltoa, jolla kierretään kantajalle kurinpitomenettelyssä kuuluvat puolustautumisoikeudet, sekä kahdesti rankaisemista.

Kantaja katsoo myös, että viraston riidanalaiset päätökset ovat hänelle vastaisia oikeudenvastaisella tavalla hänen pitkäaikaisen sairautensa vuoksi, koska vastaaja ei ole ottanut hänen sairausaikansa huomioon myönteisessä mielessä ajanjaksona, jona kantaja on korjannut hänen syykseen katsottua käyttäytymistä, ja tämä merkitsee ilmeistä arviointivirhettä sekä henkilöstösääntöjen 45 artiklan ja 14.11.2017 annetun tuomion *Vincenti v. EUIPO* (T-586/16, EU:T:2017:803) virheellistä soveltamista.

- 2) Kantajalle Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaan kuuluvan kuulluksi tulemista koskevan oikeuden sekä kantajalle henkilöstösääntöjen 45 artiklan yleisistä täytäntöönpanosäännöistä 16.12.2013 annetun komission päätöksen C(2013) 8968 final 5 artiklan ja erityisesti 5 artiklan 5 ja 7 kohdan mukaan kuuluvien menettelyllisten oikeuksien loukkaaminen

Toisessa kanneperusteessa katsotaan, että vastaaja on loukannut kantajan perusoikeutta tulla kuulluksi ennen hänelle vastaisen päätöksen tekemistä, koska kantajalle ei ole annettu tilaisuutta lausua mielipiteensä sitä ennen. Kantajan mukaan vastaaja ei kiistä tätä.

Vastaaja on siten myös suoraan loukannut kantajalle henkilöstösääntöjen 45 artiklan yleisistä täytäntöönpanosäännöistä 16.12.2013 annetun komission päätöksen C(2013) 8968 final 5 artiklan ja erityisesti 5 artiklan 5 ja 7 kohdan mukaan kuuluvia menettelyllisiä oikeuksia, jotka sitä paitsi ilmentävät kuulluksi tulemista koskevan loukatun perusoikeuden keskeistä merkitystä ja vahvistavat sen, että kantajalla on myös nyt kyseessä olevassa tapauksessa ollut oikeus tulla kuulluksi ennen riidanalaisien päätösten tekemistä.

Kanne 27.3.2019 — Dickmanns v. EUIPO

(asia T-181/19)

(2019/C 206/50)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Sigrid Dickmanns (Gran Alacant, Espanja) (edustaja: asianajaja H. Tettenborn)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan EUIPO:n 4.6.2018 lähettämillään kirjeillä tiedoksi antamat päätökset, joilla hylättiin kantajan 25.1.2018 päivätyssä kirjeessään esittämät vaatimukset

- i. kantajan sopimuksen 5 artiklan sisältämän irtisanomislausekkeen poistamiseksi ja hänen sopimuksensa luokittelemiseksi tois-
taiseksi voimassa olevaksi sopimukseksi Euroopan yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan
f kohdan mukaisesti sekä 14.12.2017 tehdyn päätöksen peruuttamiseksi tarpeellisilta osin sekä
- ii. hänen sopimuksensa jatkamiseksi toisen kerran muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan f kohdan
mukaisesti 30.6.2018 jälkeen (erityisesti sen vuoksi, että kantajan sairastumisen vuoksi päättymispäivää siirrettiin 30.9.2018
jälkeen) tai ainakin kantajan ottamiseksi mukaan muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan f kohdassa
tarkoitettujen väliaikaisten toimihenkilöiden, joiden sopimus päättyi vuonna 2018, sopimuksen toista jatkamista koskevaan
menettelyyn 28.1.2016 annettujen ”väliaikaisten toimihenkilöiden määräaikaisten sopimusten jatkamista koskevien suunta-
viivojen” (jäljempänä suuntaviivat) mukaisesti,

— velvoittamaan EUIPO:n maksamaan kantajalle korvauksena unionin yleisen tuomioistuimen kohtuulliseksi katsoman määrän siitä
henkisestä kärsimyksestä ja aineettomista vahingoista, joita kantajalle aiheutui edeltävässä luetelmakohdassa mainituista EUIPO:n
päätöksistä sekä

— velvoittamaan EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin:

1. Ilmeinen arviointivirhe, harkintavallan käyttämättä jättäminen, syrjimättömyysperiaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaat-
teen loukkaaminen, mielivaltaisen menettelyn kiellon loukkaaminen

2. Irtisanomislausekkeen lainvastaisuus suuntaviivojen rikkomisen vuoksi, hyvän hallinnon periaatteen, syrjimättömyysperiaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaaminen sekä sen periaatteen loukkaaminen, että väliaikaisen työ sopimuksen päättäminen edellyttää perusteltua syytä (*iusta causa*), Euroopan unionin perusoikeuskirjan 30 artiklan, direktiivin 1999/70/EY⁽¹⁾, puitesopimuksen (erityisesti sen 1 artiklan b alakohdan ja 5 artiklan 1 kohdan) ja ILO:n yleissopimuksessa 158, joka koskee työnantajan toimesta tapahtuvaa palvelussuhteen päättämistä, olevan 4 artiklan rikkominen
3. Suuntaviivojen rikkominen, joka merkitsee myös merkittävää menettelyvirhettä, syrjimättömyysperiaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen, hyvän hallinnon ja hyvän taloushallinnon periaatteen loukkaaminen ja henkilön oikeuden tulla kuul-luksi ennen yksilölle vastaisen toimen antamista loukkaaminen (Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan a alakohda), vastaajan huolellisuusvelvollisuuden ja velvollisuuden huolehtia kantajan oikeutetuista eduista laiminlyöminen, ilmeinen arviointivirhe punnittaessa kantajan intressejä ja hallinnon intressejä sekä mielivaltaisen menettelyn kiellon loukkaa-minen
4. Muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 8 artiklan 1 kohdan toisen ja kolmannen virkkeen sekä ketjutuskiellon rikkomisen vuoksi kantajan sopimus oli katsottava tehdyn toistaiseksi ilman irtisanomislauseketta.
5. Lainvastainen irtisanomislausekkeen mukaan ottaminen sopeuttamisprotokollan puitteissa sekä perustellun luottamuksen ja kantajan laillisten intressien loukkaaminen ja velvollisuuden huolehtia henkilöstön hyvinvoinnista riidanalaista lauseketta sovellettaessa laiminlyöminen.
6. Kantajan perustellun luottamuksen loukkaaminen, vastaajan kantajaa koskevan huolenpitovelvoitteen sekä palvelussuhteen jatkamatta jättämisestä johtuvien kantajan oikeutettujen intressien huomioon ottamisen laiminlyöminen, ilmeinen arviointi-virhe punnittaessa hallinnon intressejä.

⁽¹⁾ Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan kes-kuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annettu neuvoston direktiivi 1999/70/EY (EYVL 1999, L 175, s. 43).

Kanne 4.4.2019 — Ceramica Flaminia v. EUIPO — Ceramica Cielo (goclean)

(asia T-192/19)

(2019/C 206/51)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Ceramica Flaminia SpA (Civita Castellana, Italia) (edustajat: asianajajat A. Improda ja R. Arista)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Ceramica Cielo SpA (Rooman tuotantoyksikkö, Italia)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-kuviomerkki goclean — EU-tavaramerkki nro 1 3 270 046

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 30.1.2019 asiassa R 991/2018-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen ja tämän johdosta

— toteaa 9.2.2013 EU-tavaramerkin goclean nro 1 327 0046 päteväksi kaikkien luokkaan 11 kuuluvien tavaroiden tai osan näistä osalta (WC-säiliöt, WC-pöntöt, vedenjakelulaitteistot)

— velvoittaa EUIPO:n ja/tai muun osapuolen (Ceramica Cielo SpA) korvaamaan kantajalle oikeudenkäyntikulut sekä kulut, jotka ovat aiheutuneet asian käsittelystä EUIPO:n mitättömyysosastossa ja valituslautakunnassa.

Kanneperusteet

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen ja virheellinen soveltaminen

— mainitun asetuksen 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun erottamiskyvyn virheellinen tulkinta

— tavaramerkin katsominen perusteettomasti iskulauseeksi

— mainitun asetuksen 95 artiklan 1 kohdan rikkominen ja virheellinen soveltaminen suhteessa sen 59 artiklaan

— mainitun asetuksen 7 artiklan 3 kohdan ja 59 artiklan 2 kohdan rikkominen ja virheellinen soveltaminen.

Kanne 4.4.2019 — Achema ja Achema Gas Trade v. komissio

(asia T-193/19)

(2019/C 206/52)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset**

Kantajat: Achema AB (Jonava, Liettua) ja Achema Gas Trade UAB (Jonava) (edustajat: asianajajat J. Ruiz Calzado, J. Wileur ja N. Solárová)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 31.10.2018 tehdyn Euroopan komission päätöksen C(2018) 7141 final, joka koskee valtiontukea SA.4468 (2018/N) — Liettua — Liettuaassa sijaitsevaa nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosta koskevan tuen muuttaminen
- velvoittamaan komission ja kaikki komissiota tukevat väliintulijat korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka koskee sitä, että komissio ei ole aloittanut muodollista tutkintamenettelyä ja näin evänneet kantajilta ja kaikilta muilta asianomaisilta osapuolilta niille SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukaiset menettelylliset oikeudet.

- Kantajat väittävät, että kaikki näyttö asiassa osoittaa, että komission olisi pitänyt epäillä valtiontuen soveltuvuutta sisämarkkinoille ja näin ollen aloittaa muodollinen tutkintamenettely. Näyttö kattaa alustavan tutkinnan keston, muut olosuhteet, joiden puitteissa riidanalainen päätös on tehty sekä päätöksen sisällössä olevat puutteet; päätöstä ei ole perusteltu riittävällä tavalla ja se sisältää vakavia arviointivirheitä.
- Kantajat väittävät erityisesti, että i) yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tarpeellisuutta ja laajuutta koskeva arviointi on virheellinen ja riittämätön; ii) komissio on katsonut virheellisesti, että tuki on ollut yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun puitteiden mukainen; iii) riidanalaisessa päätöksessä ei oteta riittävällä tavalla huomioon viimeisiä tukea koskevia muutoksia ja sen perustelut ovat näin ollen riittämättömät; iv) riidanalaisessa päätöksessä tehty tukitoimenpiteen tarpeellisuutta ja suhteellisuutta koskeva arviointi on virheellinen ja riittämätön ja v) riidanalaisessa päätöksessä ei oteta riittävällä tavalla huomioon vaikutuksia kilpailuun Liettuan kaasunjakelussa eikä muiden jäsenvaltioiden kanssa käytävään kauppaan.

Kanne 3.4.2019 — GEA Group v. komissio

(asia T-195/19)

(2019/C 206/53)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset**

Kantaja: GEA Group AG (Düsseldorf, Saksa) (edustajat: asianajajat I. du Mont, R. van der Hout ja C. Wagner)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 24.1.2019 annetun komission päätöksen BUDG/DGAL/C/4/PL/Ares(2019) s. 283284 ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu siihen, että riidanalainen päätös on SEUT 266 artiklan vastainen, koska siinä evättiin kantajan maksamien sakkojen palauttaminen 29.6.2019 annetun komission päätöksen C(2016) 3920 noudattamiseksi.
- 2) Toinen kanneperuste perustuu siihen, että riidanalainen päätös on SEUT 266 artiklan vastainen, koska siinä sovellettiin tosiasiallisesti uudelleen 8.2.2010 annettua päätöstä K(2010) 727 lopullinen tai 29.6.2016 annettua komission päätöstä C(2016) 3920, jotka on kumottu unionin yleisen tuomioistuimen 15.7.2015 antamalla tuomiolla GEA Group v. komissio, T-189/10, EU:T:2015:504 ja sen 18.10.2018 antamalla tuomiolla GEA Group v komissio, T-640/16, EU:T:2018:700.

Kanne 4.4.2019 — Wiegand-Glashüttenwerke v. komissio

(asia T-197/19)

(2019/C 206/54)

*Oikeudenkäyntikieli: saksa***Asianosaiset**

Kantaja: Wiegand-Glashüttenwerke (Steinbach am Wald, Saksa) (edustajat: asianajajat F. Wagner ja N. Voß)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 (EUVL 2019, L 14, s. 1) vuosien 2012 ja 2013 osalta
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa vuosien 2012 ja 2013 osalta
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin, suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia, on maksettava takaisin 15 prosentin, ja suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 8 000 käyttötuntia, 10 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa ja siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia (Großbreitenbach ja Schleusingen), on maksettava takaisin 20 prosentin ja suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia (Steinbach am Wald), on maksettava takaisin 15 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista
- tai ainakin kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa ja siltä osin kuin sen mukaan Steinbach am Waldin osalta on maksettava takaisin 20 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista sekä
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asianajo- ja matkakulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu virheelliseen toteamukseen siitä, että kyse on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontuesta

Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaaja on katsonut riidanalaista vapauttamista verkkomaksusta koskevassa arvioinnissaan oikeudellisesti virheellisellä tavalla, että kyse on valtion varojen käytöstä.

Valikoivuutta arvioitaessa viitejärjestelmä on lisäksi määritetty virheellisesti ja puutteellisesti.

Kantaja väittää lisäksi, että viitejärjestelmän puutteellisen määrittämisen vuoksi vastaaja laiminlöi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaista perustelovelvoitettaan.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää toisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaajan päätöksellä on asetettu takaisinmaksuvelvollisuus vain sellaisille suurille sähkönkuluttajille, jotka on vapautettu vuosien 2012 ja 2013 osalta kokonaisuudessaan verkkomaksuista. Tämän seurauksena kyseisiä suuria sähkönkuluttajia on kohdeltu eri tavalla ja ne on asetettu perusteettomasti epäedullisempaan asemaan suhteessa sellaisiin suuriin sähkönkuluttajiin, jotka ovat hyötäneet saman ajanjakson osalta kiinteämääräisistä verkkomaksua koskevista alennuksista ja joille ei ole asetettu takaisinmaksuvelvollisuutta.

Kantaja väittää lisäksi, että epäyhdenvertaisen kohtelun suhteen vastaaja laiminlöi SEUT 263 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaista perusteluvelvoitettaan. Epäyhdenvertaisella kohtelulla rikottiin lisäksi direktiivin 2009/72/EY ⁽¹⁾ 32 artiklan 1 kohdan mukaista syrjäintäkieltoa.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää kolmannen kanneperusteen yhteydessä, että kantaja on yksittäisen tilanteensa vuoksi voinut luottaa siihen, että siihen sovelletaan edelleen erityisverkkomaksuja.

⁽¹⁾ Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Kanne 4.4.2019 — Glaswerk Ernstthal v. komissio

(asia T-199/19)

(2019/C 206/55)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Glaswerk Ernstthal GmbH (Lauscha, Saksa) (edustajat: asianajajat F. Wagner ja N. Voß)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 (EUVL 2019, L 14, s. 1) vuosien 2012 ja 2013 osalta

— toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa vuoden 2013 osalta

- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin, suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia, on maksettava takaisin 15 prosentin, ja suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 8 000 käyttötuntia, 10 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa ja siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia, on maksettava takaisin 15 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista
- tai ainakin kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa ja siltä osin kuin sen mukaan sen on maksettava takaisin 20 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista sekä
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asianajo- ja matkakulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu virheelliseen toteamukseen siitä, että kyse on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontuesta

Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaaja on katsonut riidanalaista vapauttamista verkkomaksusta koskevassa arvioinnissaan oikeudellisesti virheellisellä tavalla, että kyse on valtion varojen käytöstä.

Valikoivuutta arvioitaessa viitejärjestelmä on lisäksi määritetty virheellisesti ja puutteellisesti.

Kantaja väittää lisäksi, että viitejärjestelmän puutteellisen määrittämisen vuoksi vastaaja laiminlöi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaista perusteluvetoitettaan.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää toisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaajan päätöksellä on asetettu takaisinmaksuvelvollisuus vain sellaisille suurille sähkönkuluttajille, jotka on vapautettu vuosien 2012 ja 2013 osalta kokonaisuudessaan verkkomaksuista. Tämän seurauksena kyseisiä suuria sähkönkuluttajia on kohdeltu eri tavalla ja ne on asetettu perusteettomasti epäedullisempaan asemaan suhteessa sellaisiin suuriin sähkönkuluttajiin, jotka ovat hyötynet saman ajanjakson osalta kiinteämääräisistä verkkomaksua koskevista alennuksista ja joille ei ole asetettu takaisinmaksuvelvollisuutta.

Kantaja väittää lisäksi, että epäyhdenvertaisen kohtelun suhteen vastaaja laiminlöi SEUT 263 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaista perusteluvetoitettaan. Epäyhdenvertaisella kohtelulla rikottiin lisäksi direktiivin 2009/72/EY⁽¹⁾ 32 artiklan 1 kohdan mukaista syrjintäkieltoa.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää kolmannen kanneperusteen yhteydessä, että kantaja on yksittäisen tilanteensa vuoksi voinut luottaa siihen, että siihen sovelletaan edelleen erityisverkkomaksuja.

⁽¹⁾ Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Kanne 5.4.2019 — BL ja BM v. neuvosto ym.**(asia T-204/19)**

(2019/C 206/56)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset***Kantajat:* BL ja BM (edustaja: asianajaja N. de Montigny)*Vastaajat:* Euroopan unionin neuvosto, Euroopan komissio, Euroopan ulkosuhdehallinto ja Eulex Kosovo**Vaatimukset***Kantajat* vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

— pääasiallisesti,

— siltä osin kuin on kyse yksityisoikeudellisesta sopimuksesta johtuvista oikeuksista,

— määrittelemään heidän sopimussuhteensa toistaiseksi voimassa olevaksi työsopimukseksi,

— toteamaan, että vastaajat ovat rikkoneet sopimusvelvoitteitaan ja muun muassa velvollisuutta tehdä toistaiseksi voimassa olevan työsopimuksen irtisanomisen puitteissa pätevä irtisanomisilmoitus,

— tämän seurauksena velvoittamaan vastaajat maksamaan kantajille irtisanomiskorvauksen, jonka määrä on laskettava heidän virkaikänsä perusteella ja jonka suuruus on näin ollen

— BL:lle 48 424,65 euroa

— BM:lle 31 552,75 euroa,

— katsomaan, että kantajien irtisanominen on lainvastainen ja velvoittamaan näin ollen vastaajat maksamaan heille korvauksen, jonka kohtuulliseksi määräksi arvioidaan

— 75 000 euroa BM:lle aiheutuneesta vahingosta

— 90 000 euroa BL:lle aiheutuneesta vahingosta,

— toteamaan, että vastaajat eivät ole huolehtineet työsopimuksen päättyessä lakisääteisesti laadittavien asiakirjojen laatimisesta ja

— määrittämään vastaajat maksamaan kantajille uhkasakon, jonka suuruus on 100,00 euroa kultakin viivästyspäivältä tämän kanteen nostamispäivästä alkaen,

— velvoittamaan vastaajat toimittamaan kantajien työsopimuksen päättyessä lakisääteisesti laadittavat asiakirjat,

— velvoittamaan vastaajat maksamaan edellä mainituille summille korkoa, joka on laskettava belgialaisen lakisääteisen korkokannan mukaisesti,

— siltä osin kuin on kyse muista oikeuksista

— toteamaan, että kantajat olisi pitänyt ottaa palvelukseen väliaikaisina toimihenkilöinä johonkin kolmesta ensimmäisestä vastaajana olevaan toimitukseen ja katsomaan, että kolme ensimmäistä vastaajaa kohtelivat kantajia syrjivästi ilman, että tämä oli objektiivisesti perusteltua siltä osin kuin on kyse heidän palkkauksestaan, eläkeoikeuksistaan ja eduistaan ja siltä osin kuin on kyse myöhempää työsuhdetta koskevista takeista,

— velvoittamaan kolme ensimmäistä vastaajaa korvaamaan kummallekin kantajalle heidän tässä kanteessa tarkoitettujen unionin oikeuden rikkomisten vuoksi menettämänsä tulot, eläkkeet, korvaukset ja edut,

— velvoittamaan vastaajat maksamaan heille näille summille laskettavaa korkoa,

— vahvistamaan asianosaisille määrääjän, jonka kuluessa kyseinen korvaus on vahvistettava ottaen huomioon palkkaluokka ja palkkataso, johon kantajat olisi pitänyt luokitella palvelukseen ottamisensa yhteydessä, keskimääräinen palkkakehitys, heidän urakehityksensä, palkanlisät, joita heille olisi pitänyt maksaa väliaikaisen toimihenkilön työsopimusten mukaisesti, ja vertailemaan tuloksia kantajille tosiasiallisesti maksettujen palkkojen kanssa,

— toissijaisesti

— velvoittamaan toimielimet maksamaan kantajille oikeuden ja kohtuuden mukaan arvioidun korvauksen, joka perustuu toimielinten sopimussuhteen ulkopuoliseen vastuuseen siitä, etteivät he kunnioittaneet kantajien perusoikeuksia ja jonka määrä on

— BM:lle 105 000 euroa

— BL:lle 130 000 euroa,

— kuulemaan vastaajia, jotka on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat erityisesti seitsemään kanneperusteeseen, ja he vaativat toimielinten kanssa tekemiensä työsopimusten luokitteluun uudelleen toistaiseksi voimassa oleviksi työsopimuksiksi sekä korvausta vahingosta, joka aiheutui päätöksestä olla uusimatta heidän työsopimuksiaan ja toimielinten tekemästä valinnasta soveltaa kansainväliseen sopimussuhteeseen henkilöstön työsuhteen ehtoja, jotka eivät kantajien mukaan ole heidän perusoikeuksiensa mukaisia.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan vastaajat syylistyivät väärinkäyttöön tehdessään useita peräkkäisiä määräaikaista työsopimuksia ja rikkoivat suhteellisuusperiaatetta.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan vastaajat loukkasivat yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatetta.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan vastaajat loukkasivat kantajien oikeutta tulla kuulluiksi.
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan vastaajat aiheuttivat kantajille oikeudellista epävarmuutta ja loukkasivat näiden oikeutta hyvään hallintoon.

- 5) Viides kanneperuste, jonka mukaan vastaajat loukkasivat henkilöstön edustajien kuulemisen periaatetta.
- 6) Kuudes kanneperuste, jonka mukaan vastaajat loukkasivat Euroopan hyvän hallintotavan säännöstöä.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, jonka mukaan vastaajat loukkasivat työntekijöiden vapaan liikkuvuuden oikeutta.

Lisäksi kantajat vetoavat toimielinten työntekijöiden väliseen syrjintään, muun muassa väliaikaisille toimihenkilöille tunnustettuihin oikeuksiin nähden, muun muassa erilaisten palkanlisien, eläkemaksujen ja kulukorvausten maksamatta jättämiseen ja mahdollisesti 20 vuoden virkaiän jättämiseen ottamatta huomioon.

Kanne 5.4.2019 — Egger Beschichtungswerk Marienmünster v. komissio

(asia T-206/19)

(2019/C 206/57)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Egger Beschichtungswerk Marienmünster GmbH & Co. KG (Marienmünster-Vörden, Saksa) (edustajat: asianajajat N. Voß ja D. Fouquet)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 (EUVL 2019, L 14, s. 1) vuosien 2012 ja 2013 osalta
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa vuosien 2012 ja 2013 osalta
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin, suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia, on maksettava takaisin 15 prosentin, ja suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 8 000 käyttötuntia, 10 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista

- tai ainakin kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa ja siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista sekä
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asianajo- ja matkakulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu virheelliseen toteamukseen siitä, että kyse on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontuesta

Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaaja on katsonut riidanalaista vapauttamista verkkomaksusta koskevassa arvioinnissaan oikeudellisesti virheellisellä tavalla, että kyse on valtion varojen käytöstä.

Valikoivuutta arvioitaessa viitejärjestelmä on lisäksi määritetty virheellisesti ja puutteellisesti.

Kantaja väittää lisäksi, että viitejärjestelmän puutteellisen määrittämisen vuoksi vastaaja laiminlöi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaista perusteluvuoroitettuaan.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää toisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaajan päätöksellä on asetettu takaisinmaksuvelvollisuus vain sellaisille suurille sähkönkuluttajille, jotka on vapautettu vuosien 2012 ja 2013 osalta kokonaisuudessaan verkkomaksuista. Tämän seurauksena kyseisiä suuria sähkönkuluttajia on kohdeltu eri tavalla ja ne on asetettu perusteettomasti epäedullisempaan asemaan suhteessa sellaisiin suuriin sähkönkuluttajiin, jotka ovat hyötynet saman ajanjakson osalta kiinteämääräisistä verkkomaksua koskevista alennuksista ja joille ei ole asetettu takaisinmaksuvelvollisuutta.

Kantaja väittää lisäksi, että epäyhdenvertaisen kohtelun suhteen vastaaja laiminlöi SEUT 263 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaista perusteluvuoroitettuaan. Epäyhdenvertaisella kohtelulla rikottiin lisäksi direktiivin 2009/72/EY⁽¹⁾ 32 artiklan 1 kohdan mukaista syrjintäkieltoa.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää kolmannen kanneperusteen yhteydessä, että kantaja on yksittäisen tilanteensa vuoksi voinut luottaa siihen, että siihen sovelletaan edelleen erityisverkkomaksuja.

⁽¹⁾ Sähkönsisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Kanne 5.4.2019 — Yara Brunsbüttel v. komissio

(asia T-207/19)

(2019/C 206/58)

*Oikeudenkäyntikieli: saksa***Asianosaiset**

Kantaja: Yara Brunsbüttel GmbH (Büttel, Saksa) (edustajat: asianajajat N. Voß ja D. Fouquet)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 (EUVL 2019, L 14, s. 1) vuosien 2012 ja 2013 osalta
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa vuosien 2012 ja 2013 osalta
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin, suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia, on maksettava takaisin 15 prosentin, ja suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 8 000 käyttötuntia, 10 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa ja siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia, on maksettava takaisin 15 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista
- tai ainakin kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa ja siltä osin kuin sen mukaan sen on maksettava takaisin 20 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista sekä
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asianajo- ja matkakulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu virheelliseen toteamukseen siitä, että kyse on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitusta valtiontuesta

Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaaja on katsonut riidanalaista vapauttamista verkkomaksusta koskevassa arvioinnissaan oikeudellisesti virheellisellä tavalla, että kyse on valtion varojen käytöstä.

Valikoivuutta arvioitaessa viitejärjestelmä on lisäksi määritetty virheellisesti ja puutteellisesti.

Kantaja väittää lisäksi, että viitejärjestelmän puutteellisen määrittämisen vuoksi vastaaja laiminlöi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaista perusteluvuoroitetta.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää toisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaajan päätöksellä on asetettu takaisinmaksuvelvollisuus vain sellaisille suurille sähkönkuluttajille, jotka on vapautettu vuosien 2012 ja 2013 osalta kokonaisuudessaan verkkomaksuista. Tämän seurauksena kyseisiä suuria sähkönkuluttajia on kohdeltu eri tavalla ja ne on asetettu perusteettomasti epäedullisempaan asemaan suhteessa sellaisiin suuriin sähkönkuluttajiin, jotka ovat hyötynet saman ajanjakson osalta kiinteämääräisistä verkkomaksua koskevista alennuksista ja joille ei ole asetettu takaisinmaksuvelvollisuutta.

Kantaja väittää lisäksi, että epäyhdenvertaisen kohtelun suhteen vastaaja laiminlöi SEUT 263 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaista perusteluvuoroitetta. Epäyhdenvertaisella kohtelulla rikottiin lisäksi direktiivin 2009/72/EY⁽¹⁾ 32 artiklan 1 kohdan mukaista syrjäntäkieltoa.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää kolmannen kanneperusteen yhteydessä, että kantaja on yksittäisen tilanteensa vuoksi voinut luottaa siihen, että siihen sovelletaan edelleen erityisverkkomaksuja.

⁽¹⁾ Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Kanne 5.4.2019 — Nolte Holzwerkstoff v. komissio

(asia T-208/19)

(2019/C 206/59)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Nolte Holzwerkstoff GmbH & Co. KG (Germersheim, Saksa) (edustajat: asianajajat N. Voß ja D. Fouquet)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 (EUVL 2019, L 14, s. 1) vuosien 2012 ja 2013 osalta
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa vuosien 2012 ja 2013 osalta
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin, suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia, on maksettava takaisin 15 prosentin, ja suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 8 000 käyttötuntia, 10 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista
- tai ainakin kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa ja siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista sekä
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asianajo- ja matkakulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu virheelliseen toteamukseen siitä, että kyse on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta valtiontuesta

Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaaja on katsonut riidanalaista vapauttamista verkkomaksusta koskevassa arvioinnissaan oikeudellisesti virheellisellä tavalla, että kyse on valtion varojen käytöstä.

Valikoivuutta arvioitaessa viitejärjestelmä on lisäksi määritetty virheellisesti ja puutteellisesti.

Kantaja väittää lisäksi, että viitejärjestelmän puutteellisen määrittämisen vuoksi vastaaja laiminlöi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaista perusteluvelvoitettaan.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää toisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaajan päätöksellä on asetettu takaisinmaksuvelvollisuus vain sellaisille suurille sähkönkuluttajille, jotka on vapautettu vuosien 2012 ja 2013 osalta kokonaisuudessaan verkkomaksuista. Tämän seurauksena kyseisiä suuria sähkönkuluttajia on kohdeltu eri tavalla ja ne on asetettu perusteettomasti epäedullisempaan asemaan suhteessa sellaisiin suuriin sähkönkuluttajiin, jotka ovat hyötynet saman ajanjakson osalta kiinteämääräisistä verkkomaksua koskevista alennuksista ja joille ei ole asetettu takaisinmaksuvelvollisuutta.

Kantaja väittää lisäksi, että epäyhdenvertaisen kohtelun suhteen vastaaja laiminlöi SEUT 263 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaista perusteluvelvoitettaan. Epäyhdenvertaisella kohtelulla rikottiin lisäksi direktiivin 2009/72/EY⁽¹⁾ 32 artiklan 1 kohdan mukaista syrjintäkieltoa.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää kolmannen kanneperusteen yhteydessä, että kantaja on yksittäisen tilanteensa vuoksi voinut luottaa siihen, että siihen sovelletaan edelleen erityisverkkomaksuja.

-
- (¹) Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Kanne 8.4.2019 — Glatfelter Gernsbach v. komissio

(asia T-215/19)

(2019/C 206/60)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Glatfelter Gernsbach GmbH (Gernsbach, Saksa) (edustajat: asianajajat N. Voß ja D. Fouquet)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 (EUVL 2019, L 14, s. 1) vuosien 2012 ja 2013 osalta
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa vuoden 2012 osalta
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin, suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia, on maksettava takaisin 15 prosentin, ja suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 8 000 käyttötuntia, 10 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista
- tai ainakin kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa ja siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista sekä
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asianajo- ja matkakulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu virheelliseen toteamukseen siitä, että kyse on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitusta valtiontuesta

Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaaja on katsonut riidanalaista vapauttamista verkkomaksusta koskevassa arvioinnissaan oikeudellisesti virheellisellä tavalla, että kyse on valtion varojen käytöstä.

Valikoivuutta arvioitaessa viitejärjestelmä on lisäksi määritetty virheellisesti ja puutteellisesti.

Kantaja väittää lisäksi, että viitejärjestelmän puutteellisen määrittämisen vuoksi vastaaja laiminlöi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaista perusteluvuoroitettua.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää toisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaajan päätöksellä on asetettu takaisinmaksuvelvollisuus vain sellaisille suurille sähkönkuluttajille, jotka on vapautettu vuosien 2012 ja 2013 osalta kokonaisuudessaan verkkomaksuista. Tämän seurauksena kyseisiä suuria sähkönkuluttajia on kohdeltu eri tavalla ja ne on asetettu perusteettomasti epäedullisempaan asemaan suhteessa sellaisiin suuriin sähkönkuluttajiin, jotka ovat hyötäneet saman ajanjakson osalta kiinteämääräisistä verkkomaksua koskevista alennuksista ja joille ei ole asetettu takaisinmaksuvelvollisuutta.

Kantaja väittää lisäksi, että epäyhdenvertaisen kohtelun suhteen vastaaja laiminlöi SEUT 263 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaista perusteluvuoroitettua. Epäyhdenvertaisella kohtelulla rikottiin lisäksi direktiivin 2009/72/EY⁽¹⁾ 32 artiklan 1 kohdan mukaista syrjäntäkieltoa.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää kolmannen kanneperusteen yhteydessä, että kantaja on yksittäisen tilanteensa vuoksi voinut luottaa siihen, että siihen sovelletaan edelleen erityisverkkomaksuja.

⁽¹⁾ Sähkönsisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Kanne 8.4.2019 — Glatfelter Steinfurt v. komissio

(asia T-216/19)

(2019/C 206/61)

*Oikeudenkäyntikieli: saksa***Asianosaiset**

Kantaja: Glatfelter Steinfurt GmbH (Steinfurt, Saksa) (edustajat: asianajajat N. Voß ja D. Fouquet)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 (EUVL 2019, L 14, s. 1) vuosien 2012 ja 2013 osalta
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa vuosien 2012 ja 2013 osalta
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin, suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia, on maksettava takaisin 15 prosentin, ja suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 8 000 käyttötuntia, 10 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista
- tai ainakin kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa ja siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista sekä
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asianajo- ja matkakulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu virheelliseen toteamukseen siitä, että kyse on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitusta valtiontuesta

Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaaja on katsonut riidanalaista vapauttamista verkkomaksusta koskevassa arvioinnissaan oikeudellisesti virheellisellä tavalla, että kyse on valtion varojen käytöstä.

Valikoivuutta arvioitaessa viitejärjestelmä on lisäksi määritetty virheellisesti ja puutteellisesti.

Kantaja väittää lisäksi, että viitejärjestelmän puutteellisen määrittämisen vuoksi vastaaja laiminlöi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaista perusteluvuoroitettua.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää toisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaajan päätöksellä on asetettu takaisinmaksuvelvollisuus vain sellaisille suurille sähkönkuluttajille, jotka on vapautettu vuosien 2012 ja 2013 osalta kokonaisuudessaan verkkomaksuista. Tämän seurauksena kyseisiä suuria sähkönkuluttajia on kohdeltu eri tavalla ja ne on asetettu perusteettomasti epäedullisempaan asemaan suhteessa sellaisiin suuriin sähkönkuluttajiin, jotka ovat hyötynneet saman ajanjakson osalta kiinteämääräisistä verkkomaksua koskevista alennuksista ja joille ei ole asetettu takaisinmaksuvelvollisuutta.

Kantaja väittää lisäksi, että epäyhdenvertaisen kohtelun suhteen vastaaja laiminlöi SEUT 263 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaista perusteluvuoroitettua. Epäyhdenvertaisella kohtelulla rikottiin lisäksi direktiivin 2009/72/EY⁽¹⁾ 32 artiklan 1 kohdan mukaista syrjintäkieltoa.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää kolmannen kanneperusteen yhteydessä, että kantaja on yksittäisen tilanteensa vuoksi voinut luottaa siihen, että siihen sovelletaan edelleen erityisverkkomaksuja.

⁽¹⁾ Sähkönsisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Kanne 8.4.2019 — Schott v. komissio

(asia T-217/19)

(2019/C 206/62)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Schott AG (Mainz, Saksa) (edustaja: asianajaja N. Voß)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 (EUVL 2019, L 14, s. 1) vuosien 2012 ja 2013 osalta

- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa vuosien 2012 ja 2013 osalta
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkökuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin, suurten sähkökuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia, on maksettava takaisin 15 prosentin, ja suurten sähkökuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 8 000 käyttötuntia, 10 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista
- tai ainakin kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa ja siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkökuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin ja suurten sähkökuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia, on maksettava takaisin 15 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista sekä
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asianajo- ja matkakulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu virheelliseen toteamukseen siitä, että kyse on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitusta valtiontuesta

Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaaja on katsonut riidanalaista vapauttamista verkkomaksusta koskevassa arvioinnissaan oikeudellisesti virheellisellä tavalla, että kyse on valtion varojen käytöstä.

Valikoivuutta arvioitaessa viitejärjestelmä on lisäksi määritetty virheellisesti ja puutteellisesti.

Kantaja väittää lisäksi, että viitejärjestelmän puutteellisen määrittämisen vuoksi vastaaja laiminlöi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaista perusteluvuoroitettua.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää toisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaajan päätöksellä on asetettu takaisinmaksuvelvollisuus vain sellaisille suurille sähkökuluttajille, jotka on vapautettu vuosien 2012 ja 2013 osalta kokonaisuudessaan verkkomaksuista. Tämän seurauksena kyseisiä suuria sähkökuluttajia on kohdeltu eri tavalla ja ne on asetettu perusteettomasti epäedullisempaan asemaan suhteessa sellaisiin suuriin sähkökuluttajiin, jotka ovat hyötynneet saman ajanjakson osalta kiinteämääräisistä verkkomaksua koskevista alennuksista ja joille ei ole asetettu takaisinmaksuvelvollisuutta.

Kantaja väittää lisäksi, että epäyhdenvertaisen kohtelun suhteen vastaaja laiminlöi SEUT 263 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaista perusteluvetoa. Epäyhdenvertaisella kohtelulla rikottiin lisäksi direktiivin 2009/72/EY⁽¹⁾ 32 artiklan 1 kohdan mukaista syrjintäkieltoa.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää kolmannen kanneperusteen yhteydessä, että kantaja on yksittäisen tilanteensa vuoksi voinut luottaa siihen, että siihen sovelletaan edelleen erityisverkkomaksuja.

⁽¹⁾ Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Kanne 8.4.2019 — Evonik Degussa v. komissio

(asia T-218/19)

(2019/C 206/63)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Evonik Degussa GmbH (Essen, Saksa) (edustajat: asianajajat N. Voß ja D. Fouquet)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 (EUVL 2019, L 14, s. 1) vuosien 2012 ja 2013 osalta
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa vuosien 2012 ja 2013 osalta
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosenttia, suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia, on maksettava takaisin 15 prosenttia, ja suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 8 000 käyttötuntia, 10 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista

- tai ainakin kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa ja siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin ja suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia, on maksettava takaisin 15 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista sekä
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asianajo- ja matkakulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu virheelliseen toteamukseen siitä, että kyse on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta valtiontuesta

Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaaja on katsonut riidanalaista vapauttamista verkkomaksusta koskevassa arvioinnissaan oikeudellisesti virheellisellä tavalla, että kyse on valtion varojen käytöstä.

Valikoivuutta arvioitaessa viitejärjestelmä on lisäksi määritetty virheellisesti ja puutteellisesti.

Kantaja väittää lisäksi, että viitejärjestelmän puutteellisen määrittämisen vuoksi vastaaja laiminlöi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaista perusteluvetoa.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää toisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaajan päätöksellä on asetettu takaisinmaksuvelvollisuus vain sellaisille suurille sähkönkuluttajille, jotka on vapautettu vuosien 2012 ja 2013 osalta kokonaisuudessaan verkkomaksuista. Tämän seurauksena kyseisiä suuria sähkönkuluttajia on kohdeltu eri tavalla ja ne on asetettu perusteettomasti epäedullisempaan asemaan suhteessa sellaisiin suuriin sähkönkuluttajiin, jotka ovat hyötynet saman ajanjakson osalta kiinteämääräisistä verkkomaksua koskevista alennuksista ja joille ei ole asetettu takaisinmaksuvelvollisuutta.

Kantaja väittää lisäksi, että epäyhdenvertaisen kohtelun suhteen vastaaja laiminlöi SEUT 263 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaista perusteluvetoa. Epäyhdenvertaisella kohtelulla rikottiin lisäksi direktiivin 2009/72/EY⁽¹⁾ 32 artiklan 1 kohdan mukaista syrjintäkieltoa.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää kolmannen kanneperusteen yhteydessä, että kantaja on yksittäisen tilanteensa vuoksi voinut luottaa siihen, että siihen sovelletaan edelleen erityisverkkomaksuja.

⁽¹⁾ Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Kanne 8.4.2019 — Julius Schulte Trebsen v. komissio

(asia T-219/19)

(2019/C 206/64)

*Oikeudenkäyntikieli: saksa***Asianosaiset**

Kantaja: Julius Schulte Trebsen GmbH & Co. KG (Trebsen, Saksa) (edustajat: asianajajat N. Voß ja D. Fouquet)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 (EUVL 2019, L 14, s. 1) vuosien 2012 ja 2013 osalta
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa vuoden 2012 osalta
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin, suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia, on maksettava takaisin 15 prosentin, ja suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 8 000 käyttötuntia, 10 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa ja siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia, on maksettava takaisin 15 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista
- tai ainakin kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa ja siltä osin kuin sen mukaan sen on maksettava takaisin 20 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista sekä
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asianajo- ja matkakulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu virheelliseen toteamukseen siitä, että kyse on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitusta valtiontuesta

Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaaja on katsonut riidanalaista vapauttamista verkkomaksusta koskevassa arvioinnissaan oikeudellisesti virheellisellä tavalla, että kyse on valtion varojen käytöstä.

Valikoivuutta arvioitaessa viitejärjestelmä on lisäksi määritetty virheellisesti ja puutteellisesti.

Kantaja väittää lisäksi, että viitejärjestelmän puutteellisen määrittämisen vuoksi vastaaja laiminlöi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaista perusteluvoltettaan.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää toisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaajan päätöksellä on asetettu takaisinmaksuvelvollisuus vain sellaisille suurille sähkönkuluttajille, jotka on vapautettu vuosien 2012 ja 2013 osalta kokonaisuudessaan verkkomaksuista. Tämän seurauksena kyseisiä suuria sähkönkuluttajia on kohdeltu eri tavalla ja ne on asetettu perusteettomasti epäedullisempaan asemaan suhteessa sellaisiin suuriin sähkönkuluttajiin, jotka ovat hyötäneet saman ajanjakson osalta kiinteämääräisistä verkkomaksua koskevista alennuksista ja joille ei ole asetettu takaisinmaksuvelvollisuutta.

Kantaja väittää lisäksi, että epäyhdenvertaisen kohtelun suhteen vastaaja laiminlöi SEUT 263 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaista perusteluvoltettaan. Epäyhdenvertaisella kohtelulla rikottiin lisäksi direktiivin 2009/72/EY⁽¹⁾ 32 artiklan 1 kohdan mukaista syrjintäkieltoa.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää kolmannen kanneperusteen yhteydessä, että kantaja on yksittäisen tilanteensa vuoksi voinut luottaa siihen, että siihen sovelletaan edelleen erityisverkkomaksuja.

⁽¹⁾ Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Kanne 8.4.2019 — Mitsubishi Polyester Film v. komissio

(asia T-220/19)

(2019/C 206/65)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Mitsubishi Polyester Film GmbH (Wiesbaden, Saksa) (edustajat: asianajajat N. Voß ja D. Fouquet)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 (EUVL 2019, L 14, s. 1) vuosien 2012 ja 2013 osalta

- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa vuosien 2012 ja 2013 osalta sekä
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asianajo- ja matkakulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu virheelliseen toteamukseen siitä, että kyse on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontuesta

Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaaja on katsonut riidanalaista vapauttamista verkkomaksusta koskevassa arvioinnissaan oikeudellisesti virheellisellä tavalla, että kyse on valtion varojen käytöstä.

Valikoivuutta arvioitaessa viitejärjestelmä on lisäksi määritetty virheellisesti ja puutteellisesti.

Kantaja väittää lisäksi, että viitejärjestelmän puutteellisen määrittämisen vuoksi vastaaja laiminlöi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaista perusteluvelvoitettaan.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää toisen kanneperusteen yhteydessä, että kantaja on yksittäisen tilanteensa vuoksi voinut luottaa siihen, että siihen sovelletaan edelleen erityisverkkomaksuja.

Kanne 8.4.2019 — Nippon Gases Deutschland v. komissio

(asia T-221/19)

(2019/C 206/66)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Nippon Gases Deutschland GmbH (Düsseldorf, Saksa) (edustajat: asianajajat N. Voß ja D. Fouquet)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 (EUVL 2019, L 14, s. 1) vuosien 2012 ja 2013 osalta

- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa vuosien 2012 ja 2013 osalta
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin, suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia, on maksettava takaisin 15 prosentin, ja suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 8 000 käyttötuntia, 10 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista
- tai ainakin kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa ja siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista sekä
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asianajo- ja matkakulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu virheelliseen toteamukseen siitä, että kyse on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontuesta

Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaaja on katsonut riidanalaista vapauttamista verkkomaksusta koskevassa arvioinnissaan oikeudellisesti virheellisellä tavalla, että kyse on valtion varojen käytöstä.

Valikoivuutta arvioitaessa viitejärjestelmä on lisäksi määritetty virheellisesti ja puutteellisesti.

Kantaja väittää lisäksi, että viitejärjestelmän puutteellisen määrittämisen vuoksi vastaaja laiminlöi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaista perusteluvuoroitettuaan.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää toisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaajan päätöksellä on asetettu takaisinmaksuvelvollisuus vain sellaisille suurille sähkönkuluttajille, jotka on vapautettu vuosien 2012 ja 2013 osalta kokonaisuudessaan verkkomaksuista. Tämän seurauksena kyseisiä suuria sähkönkuluttajia on kohdeltu eri tavalla ja ne on asetettu perusteettomasti epäedullisempaan asemaan suhteessa sellaisiin suuriin sähkönkuluttajiin, jotka ovat hyötynet saman ajanjakson osalta kiinteämääräisistä verkkomaksua koskevista alennuksista ja joille ei ole asetettu takaisinmaksuvelvollisuutta.

Kantaja väittää lisäksi, että epäyhdenvertaisen kohtelun suhteen vastaaja laiminlöi SEUT 263 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaista perusteluvuoroitettuaan. Epäyhdenvertaisella kohtelulla rikottiin lisäksi direktiivin 2009/72/EY⁽¹⁾ 32 artiklan 1 kohdan mukaista syrjintäkieltoa.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää kolmannen kanneperusteen yhteydessä, että kantaja on yksittäisen tilanteensa vuoksi voinut luottaa siihen, että siihen sovelletaan edelleen erityisverkkomaksuja.

-
- (¹) Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Kanne 8.4.2019 — Sappi Alfeld v. komissio

(asia T-222/19)

(2019/C 206/67)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Sappi Alfeld GmbH (Alfeld, Saksa) (edustajat: asianajajat N. Voß ja D. Fouquet)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan valtioneutusta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 (EUVL 2019, L 14, s. 1) vuosien 2012 ja 2013 osalta
- toissijaisesti kumoamaan valtioneutusta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa vuosien 2012 ja 2013 osalta
- toissijaisesti kumoamaan valtioneutusta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin, suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia, on maksettava takaisin 15 prosentin, ja suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 8 000 käyttötuntia, 10 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista
- tai ainakin kumoamaan valtioneutusta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa ja siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista sekä
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asianajo- ja matkakulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu virheelliseen toteamukseen siitä, että kyse on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta valtiontuesta

Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaaja on katsonut riidanalaista vapauttamista verkkomaksusta koskevassa arvioinnissaan oikeudellisesti virheellisellä tavalla, että kyse on valtion varojen käytöstä.

Valikoivuutta arvioitaessa viitejärjestelmä on lisäksi määritetty virheellisesti ja puutteellisesti.

Kantaja väittää lisäksi, että viitejärjestelmän puutteellisen määrittämisen vuoksi vastaaja laiminlöi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaista perusteluvetoitettaan.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää toisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaajan päätöksellä on asetettu takaisinmaksuvelvollisuus vain sellaisille suurille sähkönkuluttajille, jotka on vapautettu vuosien 2012 ja 2013 osalta kokonaisuudessaan verkkomaksuista. Tämän seurauksena kyseisiä suuria sähkönkuluttajia on kohdeltu eri tavalla ja ne on asetettu perusteettomasti epäedullisempaan asemaan suhteessa sellaisiin suuriin sähkönkuluttajiin, jotka ovat hyötynet saman ajanjakson osalta kiinteämääräisistä verkkomaksua koskevista alennuksista ja joille ei ole asetettu takaisinmaksuvelvollisuutta.

Kantaja väittää lisäksi, että epäyhdenvertaisen kohtelun suhteen vastaaja laiminlöi SEUT 263 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaista perusteluvetoitettaan. Epäyhdenvertaisella kohtelulla rikottiin lisäksi direktiivin 2009/72/EY⁽¹⁾ 32 artiklan 1 kohdan mukaista syrjintäkieltoa.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää kolmannen kanneperusteen yhteydessä, että kantaja on yksittäisen tilanteensa vuoksi voinut luottaa siihen, että siihen sovelletaan edelleen erityisverkkomaksuja.

⁽¹⁾ Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Kanne 8.4.2019 — Clariant Produkte (Deutschland) v. komissio

(asia T-223/19)

(2019/C 206/68)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Clariant Produkte (Deutschland) GmbH (Frankfurt am Main, Saksa) (edustajat: asianajajat N. Voß ja D. Fouquet)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 (EUVL 2019, L 14, s. 1) vuosien 2012 ja 2013 osalta
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa vuosien 2012 ja 2013 osalta
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkökuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin, suurten sähkökuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia, on maksettava takaisin 15 prosentin, ja suurten sähkökuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 8 000 käyttötuntia, 10 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista
- tai ainakin kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa ja siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkökuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia, on maksettava takaisin 15 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista sekä
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asianajo- ja matkakulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu virheelliseen toteamukseen siitä, että kyse on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontuesta

Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaaja on katsonut riidanalaista vapauttamista verkkomaksusta koskevassa arvioinnissaan oikeudellisesti virheellisellä tavalla, että kyse on valtion varojen käytöstä.

Valikoivuutta arvioitaessa viitejärjestelmä on lisäksi määritetty virheellisesti ja puutteellisesti.

Kantaja väittää lisäksi, että viitejärjestelmän puutteellisen määrittämisen vuoksi vastaaja laiminlöi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaista perusteluvuotoa.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää toisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaajan päätöksellä on asetettu takaisinmaksuvelvollisuus vain sellaisille suurille sähkökuluttajille, jotka on vapautettu vuosien 2012 ja 2013 osalta kokonaisuudessaan verkkomaksuista. Tämän seurauksena kyseisiä suuria sähkökuluttajia on kohdeltu eri tavalla ja ne on asetettu perusteettomasti epäedullisempaan asemaan suhteessa sellaisiin suuriin sähkökuluttajiin, jotka ovat hyötäneet saman ajanjakson osalta kiinteämääräisistä verkkomaksua koskevista alennuksista ja joille ei ole asetettu takaisinmaksuvelvollisuutta.

Kantaja väittää lisäksi, että epäyhdenvertaisen kohtelun suhteen vastaaja laiminlöi SEUT 263 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaista perusteluvuotoa. Epäyhdenvertaisella kohtelulla rikottiin lisäksi direktiivin 2009/72/EY⁽¹⁾ 32 artiklan 1 kohdan mukaista syrjintäkieltoa.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää kolmannen kanneperusteen yhteydessä, että kantaja on yksittäisen tilanteensa vuoksi voinut luottaa siihen, että siihen sovelletaan edelleen erityisverkkomaksuja.

-
- (¹) Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Kanne 9.4.2019 — Metsä Tissue v. komissio

(asia T-224/19)

(2019/C 206/69)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Metsä Tissue GmbH (Kreuzau, Saksa) (edustajat: asianajajat M. Kachel ja D. Fouquet)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 (EUVL 2019, L 14, s. 1) vuosien 2012 ja 2013 osalta
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa vuosien 2012 ja 2013 osalta
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin, suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia, on maksettava takaisin 15 prosentin, ja suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 8 000 käyttötuntia, 10 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa ja siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin ja suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia, on maksettava takaisin 15 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista

- tai ainakin kumoamaan valtioneuvoston päätöksen SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa ja siltä osin kuin sen mukaan sen on maksettava takaisin 20 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista sekä
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asianajo- ja matkakulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu virheelliseen toteamukseen siitä, että kyse on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtioneuvoston

Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaaja on katsonut riidanalaista vapauttamista verkkomaksusta koskevassa arvioinnissaan oikeudellisesti virheellisellä tavalla, että kyse on valtion varojen käytöstä.

Valikoivuutta arvioitaessa viitejärjestelmä on lisäksi määritetty virheellisesti ja puutteellisesti.

Kantaja väittää lisäksi, että viitejärjestelmän puutteellisen määrittämisen vuoksi vastaaja laiminlöi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaista perusteluvetoa.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää toisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaajan päätöksellä on asetettu takaisinmaksuvelvollisuus vain sellaisille suurille sähkönkuluttajille, jotka on vapautettu vuosien 2012 ja 2013 osalta kokonaisuudessaan verkkomaksuista. Tämän seurauksena kyseisiä suuria sähkönkuluttajia on kohdeltu eri tavalla ja ne on asetettu perusteettomasti epäedullisempaan asemaan suhteessa sellaisiin suuriin sähkönkuluttajiin, jotka ovat hyötäneet saman ajanjakson osalta kiinteämääräisistä verkkomaksuista koskevista alennuksista ja joille ei ole asetettu takaisinmaksuvelvollisuutta.

Kantaja väittää lisäksi, että epäyhdenvertaisen kohtelun suhteen vastaaja laiminlöi SEUT 263 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaista perusteluvetoa. Epäyhdenvertaisella kohtelulla rikottiin lisäksi direktiivin 2009/72/EY⁽¹⁾ 32 artiklan 1 kohdan mukaista syrjäntäkieltoa.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää kolmannen kanneperusteen yhteydessä, että kantaja on yksittäisen tilanteensa vuoksi voinut luottaa siihen, että siihen sovelletaan edelleen erityisverkkomaksuja.

⁽¹⁾ Sähkönsisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Kanne 9.4.2019 — Linde Gas v. komissio

(asia T-225/19)

(2019/C 206/70)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Linde Gas Produktionsgesellschaft mbH & Co. KG (Pullach, Saksa) (edustajat: asianajajat M. Kachel ja D. Fouquet)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 (EUVL 2019, L 14, s. 1) vuosien 2012 ja 2013 osalta
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa vuosien 2012 ja 2013 osalta
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin, suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia, on maksettava takaisin 15 prosentin, ja suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 8 000 käyttötuntia, 10 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa ja siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin, suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia, on maksettava takaisin 15 prosentin, ja suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 8 000 käyttötuntia, 10 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista
- tai ainakin kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa ja siltä osin kuin sen mukaan sen on maksettava takaisin 20 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista sekä
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asianajo- ja matkakulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu virheelliseen toteamukseen siitä, että kyse on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta valtiontuesta

Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaaja on katsonut riidanalaista vapauttamista verkkomaksusta koskevassa arvioinnissaan oikeudellisesti virheellisellä tavalla, että kyse on valtion varojen käytöstä.

Valikoivuutta arvioitaessa viitejärjestelmä on lisäksi määritetty virheellisesti ja puutteellisesti.

Kantaja väittää lisäksi, että viitejärjestelmän puutteellisen määrittämisen vuoksi vastaaja laiminlöi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaista perusteluvloitettaan.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää toisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaajan päätöksellä on asetettu takaisinmaksuvelvollisuus vain sellaisille suurille sähkönkuluttajille, jotka on vapautettu vuosien 2012 ja 2013 osalta kokonaisuudessaan verkkomaksuista. Tämän seurauksena kyseisiä suuria sähkönkuluttajia on kohdeltu eri tavalla ja ne on asetettu perusteettomasti epäedullisempaan asemaan suhteessa sellaisiin suuriin sähkönkuluttajiin, jotka ovat hyötäneet saman ajanjakson osalta kiinteämääräisistä verkkomaksua koskevista alennuksista ja joille ei ole asetettu takaisinmaksuvelvollisuutta.

Kantaja väittää lisäksi, että epäyhdenvertaisen kohtelun suhteen vastaaja laiminlöi SEUT 263 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaista perusteluvloitettaan. Epäyhdenvertaisella kohtelulla rikottiin lisäksi direktiivin 2009/72/EY⁽¹⁾ 32 artiklan 1 kohdan mukaista syrjäntäkieltoa.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää kolmannen kanneperusteen yhteydessä, että kantaja on yksittäisen tilanteensa vuoksi voinut luottaa siihen, että siihen sovelletaan edelleen erityisverkkomaksuja.

⁽¹⁾ Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Kanne 9.4.2019 — Radici Chimica Deutschland v. komissio

(asia T-226/19)

(2019/C 206/71)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Radici Chimica Deutschland GmbH (Elsteraue, Saksa) (edustajat: asianajajat M. Kachel ja D. Fouquet)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 (EUVL 2019, L 14, s. 1) vuosien 2012 ja 2013 osalta
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa vuosien 2012 ja 2013 osalta sekä
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asianajo- ja matkakulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu virheelliseen toteamukseen siitä, että kyse on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitusta valtiontuesta

Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaaja on katsonut riidanalaista vapauttamista verkkomaksusta koskevassa arvioinnissaan oikeudellisesti virheellisellä tavalla, että kyse on valtion varojen käytöstä.

Valikoivuutta arvioitaessa viitejärjestelmä on lisäksi määritetty virheellisesti ja puutteellisesti.

Kantaja väittää lisäksi, että viitejärjestelmän puutteellisen määrittämisen vuoksi vastaaja laiminlöi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaista perusteluvelvoitettaan.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää toisen kanneperusteen yhteydessä, että kantaja on yksittäisen tilanteensa vuoksi voinut luottaa siihen, että siihen sovelletaan edelleen erityisverkkomaksuja.

Kanne 9.4.2019 — Ronal v. komissio

(asia T-227/19)

(2019/C 206/72)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Ronal GmbH (Forst, Saksa) (edustajat: asianajajat M. Kachel ja D. Fouquet)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 (EUVL 2019, L 14, s. 1) vuosien 2012 ja 2013 osalta
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa vuosien 2012 ja 2013 osalta
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin, suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia, on maksettava takaisin 15 prosentin, ja suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 8 000 käyttötuntia, 10 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista
- tai ainakin kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa ja siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista sekä
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asianajo- ja matkakulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu virheelliseen toteamukseen siitä, että kyse on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta valtiontuesta

Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaaja on katsonut riidanalaista vapauttamista verkkomaksusta koskevassa arvioinnissaan oikeudellisesti virheellisellä tavalla, että kyse on valtion varojen käytöstä.

Valikoivuutta arvioitaessa viitejärjestelmä on lisäksi määritetty virheellisesti ja puutteellisesti.

Kantaja väittää lisäksi, että viitejärjestelmän puutteellisen määrittämisen vuoksi vastaaja laiminlöi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaista perusteluvetoa.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää toisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaajan päätöksellä on asetettu takaisinmaksuvelvollisuus vain sellaisille suurille sähkönkuluttajille, jotka on vapautettu vuosien 2012 ja 2013 osalta kokonaisuudessaan verkkomaksuista. Tämän seurauksena kyseisiä suuria sähkönkuluttajia on kohdeltu eri tavalla ja ne on asetettu perusteettomasti epäedullisempaan asemaan suhteessa sellaisiin suuriin sähkönkuluttajiin, jotka ovat hyötynyt saman ajanjakson osalta kiinteämääräisistä verkkomaksua koskevista alennuksista ja joille ei ole asetettu takaisinmaksuvelvollisuutta.

Kantaja väittää lisäksi, että epäyhdenvertaisen kohtelun suhteen vastaaja laiminlöi SEUT 263 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaista perusteluvetoa. Epäyhdenvertaisella kohtelulla rikottiin lisäksi direktiivin 2009/72/EY⁽¹⁾ 32 artiklan 1 kohdan mukaista syrjäntäkieltoa.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää kolmannen kanneperusteen yhteydessä, että kantaja on yksittäisen tilanteensa vuoksi voinut luottaa siihen, että siihen sovelletaan edelleen erityisverkkomaksuja.

⁽¹⁾ Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Kanne 9.4.2019 — Hüttenwerke Krupp Mannesmann v. komissio

(asia T-228/19)

(2019/C 206/73)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Hüttenwerke Krupp Mannesmann GmbH (Duisburg, Saksa) (edustajat: asianajajat M. Kachel ja D. Fouquet)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 (EUVL 2019, L 14, s. 1) vuosien 2012 ja 2013 osalta

— toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa vuosien 2012 ja 2013 osalta sekä

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asianajo- ja matkakulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu virheelliseen toteamukseen siitä, että kyse on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitusta valtiontuesta

Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaaja on katsonut riidanalaista vapauttamista verkkomaksusta koskevassa arvioinnissaan oikeudellisesti virheellisellä tavalla, että kyse on valtion varojen käytöstä.

Valikoivuutta arvioitaessa viitejärjestelmä on lisäksi määritetty virheellisesti ja puutteellisesti.

Kantaja väittää lisäksi, että viitejärjestelmän puutteellisen määrittämisen vuoksi vastaaja laiminlöi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaista perusteluvetoa.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää toisen kanneperusteen yhteydessä, että kantaja on yksittäisen tilanteensa vuoksi voinut luottaa siihen, että siihen sovelletaan edelleen erityisverkkomaksuja.

Kanne 8.4.2019 — AlzChem Trostberg v. komissio

(asia T-229/19)

(2019/C 206/74)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: AlzChem Trostberg GmbH (Trostberg, Saksa) (edustajat: asianajajat F. Wagner ja N. Voß)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 (EUVL 2019, L 14, s. 1) vuosien 2012 ja 2013 osalta

— toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa vuosien 2012 ja 2013 osalta

- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin, suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia, on maksettava takaisin 15 prosentin, ja suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 8 000 käyttötuntia, 10 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista
- tai ainakin kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa ja siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia, on maksettava takaisin 15 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista sekä
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asianajo- ja matkakulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu virheelliseen toteamukseen siitä, että kyse on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitusta valtiontuesta

Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaaja on katsonut riidanalaista vapauttamista verkkomaksusta koskevassa arvioinnissaan oikeudellisesti virheellisellä tavalla, että kyse on valtion varojen käytöstä.

Valikoivuutta arvioitaessa viitejärjestelmä on lisäksi määritetty virheellisesti ja puutteellisesti.

Kantaja väittää lisäksi, että viitejärjestelmän puutteellisen määrittämisen vuoksi vastaaja laiminlöi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaista perusteluveloitettaan.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää toisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaajan päätöksellä on asetettu takaisinmaksuvelvollisuus vain sellaisille suurille sähkönkuluttajille, jotka on vapautettu vuosien 2012 ja 2013 osalta kokonaisuudessaan verkkomaksuista. Tämän seurauksena kyseisiä suuria sähkönkuluttajia on kohdeltu eri tavalla ja ne on asetettu perusteettomasti epäedullisempaan asemaan suhteessa sellaisiin suuriin sähkönkuluttajiin, jotka ovat hyötynneet saman ajanjakson osalta kiinteämääräisistä verkkomaksua koskevista alennuksista ja joille ei ole asetettu takaisinmaksuvelvollisuutta.

Kantaja väittää lisäksi, että epäyhdenvertaisen kohtelun suhteen vastaaja laiminlöi SEUT 263 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaista perusteluveloitettaan. Epäyhdenvertaisella kohtelulla rikottiin lisäksi direktiivin 2009/72/EY⁽¹⁾ 32 artiklan 1 kohdan mukaista syrjintäkieltoa.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää kolmannen kanneperusteen yhteydessä, että kantaja on yksittäisen tilanteensa vuoksi voinut luottaa siihen, että siihen sovelletaan edelleen erityisverkkomaksuja.

(¹) Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Kanne 9.4.2019 — Evonik Functional Solutions v. komissio

(asia T-230/19)

(2019/C 206/75)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Evonik Functional Solutions GmbH (Essen, Saksa) (edustajat: asianajajat N. Voß ja D. Fouquet)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 (EUVL 2019, L 14, s. 1) vuosien 2012 ja 2013 osalta
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa vuosien 2012 ja 2013 osalta
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 000 käyttötuntia, on maksettava takaisin 20 prosentin, suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia, on maksettava takaisin 15 prosentin, ja suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 8 000 käyttötuntia, 10 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista
- toissijaisesti kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa ja siltä osin kuin sen mukaan suurten sähkönkuluttajien, joiden vuosittainen energiankulutus on vähintään 7 500 käyttötuntia, on maksettava takaisin 15 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista

- tai ainakin kumoamaan valtiontuesta SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) 28.5.2018 annetun päätöksen C(2018) 3166 siltä osin kuin se koskee kantajaa ja siltä osin kuin sen mukaan sen on maksettava takaisin 20 prosentin ylittävä osuus julkaistuista verkkomaksuista sekä
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asianajo- ja matkakulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu virheelliseen toteamukseen siitä, että kyse on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontuesta

Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaaja on katsonut riidanalaista vapauttamista verkkomaksusta koskevassa arvioinnissaan oikeudellisesti virheellisellä tavalla, että kyse on valtion varojen käytöstä.

Valikoivuutta arvioitaessa viitejärjestelmä on lisäksi määritetty virheellisesti ja puutteellisesti.

Kantaja väittää lisäksi, että viitejärjestelmän puutteellisen määrittämisen vuoksi vastaaja laiminlöi SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaista perusteluvuoroitettuaan.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää toisen kanneperusteen yhteydessä, että vastaajan päätöksellä on asetettu takaisinmaksuvelvollisuus vain sellaisille suurille sähkönkuluttajille, jotka on vapautettu vuosien 2012 ja 2013 osalta kokonaisuudessaan verkkomaksuista. Tämän seurauksena kyseisiä suuria sähkönkuluttajia on kohdeltu eri tavalla ja ne on asetettu perusteettomasti epäedullisempaan asemaan suhteessa sellaisiin suuriin sähkönkuluttajiin, jotka ovat hyötäneet saman ajanjakson osalta kiinteämääräisistä verkkomaksua koskevista alennuksista ja joille ei ole asetettu takaisinmaksuvelvollisuutta.

Kantaja väittää lisäksi, että epäyhdenvertaisen kohtelun suhteen vastaaja laiminlöi SEUT 263 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaista perusteluvuoroitettuaan. Epäyhdenvertaisella kohtelulla rikottiin lisäksi direktiivin 2009/72/EY⁽¹⁾ 32 artiklan 1 kohdan mukaista syrjintäkieltoa.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen

Kantaja väittää kolmannen kanneperusteen yhteydessä, että kantaja on yksittäisen tilanteensa vuoksi voinut luottaa siihen, että siihen sovelletaan edelleen erityisverkkomaksuja.

⁽¹⁾ Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Kanne 4.4.2019 — HIM v. komissio

(asia T-235/19)

(2019/C 206/76)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset*Kantaja:* Health Information Management (HIM) (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja P. Zeegers)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset***Kantaja* vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan esillä olevan vaatimuksen tutkittavaksi ja katsomaan sen perustelluksi ja näin ollen
- toteamaan, ettei *kantaja* ole velvollinen maksamaan viitenumeroilla 3241901815 (94 445,00 euroa) ja 3241901886 (121 517,00 euroa) varustettuja 4.2.2019 laadittuja veloitusilmoituksia, ja toteamaan tarpeellisilta osin kyseiset veloitusilmoitukset mitättömiksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 ja 264 artiklan mukaisesti
- velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut ja kustannukset, joiden määräksi on kertynyt väliaikaisesti 8 000 euroa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut*Kanteensa* tueksi *kantaja* vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu siihen, ettei lopullista tilintarkastuskertomusta ole toimitettu ja että *kantajan* on mahdotonta tuoda näkemyksensä esiin perustellusti. Tästä tilintarkastuskertomuksen toimittamatta jättämisestä seuraa, etteivät komission laatimat veloitusilmoitukset ole perusteltuja.
2. Toinen kanneperuste perustuu siihen, etteivät tilintarkastaja ja komissio noudattaneet tukikelpoisia kustannuksia määrittäviä sääntöjä. *Kantaja* kiistää sen komission kannan, joka päätöksellään lisäsi yhden edellytyksen, jota ei ole mainittu etätyöhön sovellettavissa teksteissä, ja joka menetteli siten ristiriitaisesti siihen nähden, miten se oli itse menetellyt *kantajaa* koskevilla aiemmissa tilintarkastuksissa.

Kanne 9.4.2019 — Giant Electric Vehicle Kunshan v. komissio

(asia T-242/19)

(2019/C 206/77)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset*Kantaja:* Giant Electric Vehicle Kunshan Co. Ltd (Kunshan, Kiina) (edustaja: asianajaja P. De Baere)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 20.1.2019 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/73 ⁽¹⁾ siltä osin kuin se koskee kantajaa ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että vastaaja on tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että valtio olisi puuttunut merkittävästi kantajan konsernin alumiiniraaka-aineostoihin, jotka eivät heijastaneet 8.6.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 ⁽²⁾ 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa tarkoitetulla tavalla merkittävässä määrin niiden arvoa markkinoilla.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että vastaaja on tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että kantajan konserni olisi ollut merkittävien vääristymien kohteena, jotka johtuivat asetuksen (EU) 2016/1036 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitetusta aiemmasta keskusjohtoisestä talousjärjestelmästä.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että vastaaja on rikkonut asetuksen (EU) 2016/1036 2 artiklan 10 kohdan johdantokappaletta ja 2 artiklan 10 kohdan d alakohdan i ja ii alakohtaa, koska se ei ole suorittanut tasapuolista vertailua vientihinnan ja normaaliarvon välillä tekemällä oikaisun kaupan portaiden erojen mukaisesti, ja koska se ei ole antanut kantajalle tarpeellisia tietoja, jotta se olisi voinut määrittää oikaisuvaatimuksensa.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että vastaaja on rikkonut asetuksen (EU) 2016/1036 3 artiklan 2, 3 ja 6 kohtaa, koska se ei ole vertaillut hinnan alittavuuden ja viitehinnan alittavuuden laskelmia varten tuontihintoja samankaltaisen tuotteen hintoihin unionin tuotannonalalla samassa kaupan portaassa ja hetkellä, jona tuotteet alkavat kilpailla keskenään.

⁽¹⁾ Lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien sähköpolkupyörien tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 17.1.2019 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/73 (EUVL 2019, L 16, s. 108).

⁽²⁾ Polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8.6.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1036 (EUVL 2016, L 176, s. 21).

Kanne 9.4.2019 — Giant Electric Vehicle Kunshan v. komissio

(asia T-243/19)

(2019/C 206/78)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Giant Electric Vehicle Kunshan Co. Ltd (Kunshan, Kiina) (edustaja: asianajaja P. De Baere)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan 17.1.2019 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/72 ⁽¹⁾

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että vastaaja on tehnyt ilmeisen arviointivirheen todetessaan, että kantajan moottoreiden ja akkujen ostojen yhteydessä myönnettiin tukea, ja siten se on rikkonut 8.6.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1037 ⁽²⁾ 1 artiklan 1 kohtaa ja 3 artiklaa. Tämä kanneperuste sisältää neljä osaa:
 - vastaaja ei ole näyttänyt toteen, että Kiinan viranomaiset olisivat antaneet valtuutuksia tai määräyksiä kantajan moottoreiden ja akkujen kiinalaisille toimittajille
 - vastaaja ei ole näyttänyt toteen, että kantaja olisi saanut etua Kiinan viranomaisten väitetyistä taloudellisista tuesta
 - vastaaja on tehnyt kantajaa koskevat päätelmänsä asetuksen (EU) 2016/1037 28 artiklan virheelliseen soveltamisen perusteella
 - vastaaja ei ole osoittanut paikallisilta markkinoilta ostettujen moottoreiden ja akkujen sekä Euroopan unioniin vietyjen sähköpolkupyörien välistä yhteyttä.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu vastaajan ilmeiseen arviointivirheeseen tuen määrän laskemisessa, koska se oli virheellisesti sisällyttänyt siihen edut, jotka eivät liity Euroopan unionissa vapaaseen liikkeeseen luovutettuihin sähköpolkupyöriin.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu tosiseikkoja koskevaan vastaajan ilmeiseen arviointivirheeseen, koska tämä on todennut, että pankkivekslien käyttö oli muodostanut asetuksen (EU) 2016/1037 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun taloudellisen tuen.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että vastaaja ei ole osoittanut, että pankkivekslien käyttö antoi kantajalle etua.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu siihen, että vastaaja ei ole osoittanut pankkivekseleillä annetun väitetyn tuen erityisyyttä, ja se on siten rikkonut asetuksen (EU) 2016/1037 4 artiklaa.

- 6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu siihen, että vastaaja on tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että kantaja on saanut etua maankäyttöoikeuksia hankkimalla.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että vastaaja on rikkonut asetuksen (EU) 2016/1037 8 artiklan 1 kohtaa, 8 artiklan 2 kohtaa ja 8 artiklan 5 kohtaa, koska se ei ole vertaillut hinnan alittavuuden ja viitehinnan alittavuuden laskelmia varten tuontihintoja samankaltaisen tuotteen hintoihin unionin tuotannonalalla samassa kaupan portaassa ja hetkellä, jona tuotteet alkavat kilpailla keskenään.

(¹) Lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien sähköpolkupyörien tuonnissa 17.1.2019 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/72 (EUVL 2019, L 16, s. 5).

(²) Muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 8.6.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2016/1037 (EUVL 2016, L 176, s. 55).

Kanne 11.4.2019 — Café Camelo v. EUIPO — Camel Brand (CAMEL BRAND FOOD PRODUCTS)

(asia T-244/19)

(2019/C 206/79)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Café Camelo, SL (Villanueva del Pardillo, Espanja) (edustaja: asianajaja M. de Justo Bailey)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Camel Brand Co. Ltd (Zebbug, Malta)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: Rekisteröintihakemus EU-tavaramerkiksi — Rekisteröintihakemus nro 15 710 692

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 7.2.2019 asiassa R 1165/2018-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n (ja menettelyssä mahdollisesti esiintyvän väliintulijan) korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 12.4.2019 — Thunus ym. v. EIP

(asia T-247/19)

(2019/C 206/80)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Vincent Thunus (Contern, Luxemburg) ja 7 muuta kantajaa (edustaja: asianajaja L. Levi)

Vastaaja: Euroopan investointipankki (EIP)

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan tämän kanteen tutkittavaksi ja toteamaan sen perustelluksi; tämä vaatimus koskee myös kanteen sisältämää lainvastaisuusväitettä
- tämän seurauksena
 - kumoamaan päätöksen, joka sisältyy kantajien palkkalaskelmiin helmikuulta 2018, päätöksen, jossa vahvistetaan peruspalkan vuotuiseksi tarkistukseksi vain 0,7 prosenttia vuoden 2018 osalta, ja siis kumoamaan samankaltaiset päätökset, jotka sisältyvät myöhempiin palkkalaskelmiin

— ja siis velvoittamaan vastaajan

— maksamaan korvauksena aineellisesta vahingosta (i) se palkasta maksamatta oleva osuus, joka vastaa vuoden 2018 vuosittaista palkantarkistusta, eli 1,4 prosentin korotus 1.1.2018 ja 31.12.2018 väliseltä ajalta, (ii) se palkasta maksamatta oleva osuus, joka vastaa seurauksia vuoden 2018 0,7 prosentin suuruisen vuosittaisen palkantarkistuksen soveltamisesta tammikuusta 2018 lähtien maksettaviin palkkoihin, (iii) viivästyskorkoa palkasta maksamatta oleville osuuksille, kunnes maksamatta olevat määrät on maksettu täysimääräisesti, siten, että viivästyskoron osalta sovellettava korkokanta on laskettava käyttäen perusteena Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioille vahvistamaa ja kyseisenä ajanjaksona sovellettua korkokantaa, jota korotetaan kolmella prosenttiyksiköllä

— tarvittaessa päättämään prosessinjohtotoimista, joilla vastaaja määrätään esittämään, jollei se tee niin spontaanisti, seuraavat asiakirjat:

— 18.7.2017 tehty EIP:n hallintoneuvoston päätös (CA/505/17)

— 30.1.2018 tehty EIP:n hallituksen päätös (MC-021-ADM-15-2018)

— 25.1.2018 annettu henkilöstöosaston ilmoitus (CS/PERS-QMS/ACB/2018-0011)

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat yhtäältä 18.7.2017 tehdyn hallintoneuvoston päätöksen osalta kahteen kanneperusteeseen ja toisaalta 30.1.2018 tehdyn hallituksen päätöksen osalta kolmeen kanneperusteeseen.

18.7.2017 tehty hallintoneuvoston päätös:

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamiseen.
2. Toinen kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan ja saavutettujen oikeuksien loukkaamiseen.

30.1.2018 tehty hallituksen päätös:

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan menettelyllisten takeiden loukkaamiseen.
2. Toinen kanneperuste, joka perustuu EIP:n henkilöstön edustajien kollegion kuulemista koskevan oikeuden loukkaamiseen.
3. Kolmas kanneperuste, joka perustuu suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen.

Siltä osin kuin kyse on vahingonkorvausvaatimuksesta, kantajat vaativat maksettavaksi saamatta olevan palkanerotuksen eli 1,4 prosenttia 1.1.2018 lähtien (mukaan lukien tämän korotuksen vaikutus taloudellisiin etuihin) viivästyskorkoineen.

Kanne 18.4.2019 — Stada Arzneimittel v. EUIPO — Optima Naturals (OptiMar)**(asia T-261/19)**

(2019/C 206/81)

*Oikeudenkäyntikieli: saksa***Asianosaiset ja muut osapuolet***Kantaja:* Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Saksa) (edustajat: asianajajat J.-C. Plate ja R. Kaase)*Vastaaja:* Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)*Muu osapuoli valituslautakunnassa:* Optima Naturals Srl (Gallarate, Italia)**Menettely EUIPO:ssa***Hakija:* Muu osapuoli valituslautakunnassa*Riidanalainen tavaramerkki:* EU-tavaramerkki OptiMar — Rekisteröintihakemus nro 15 176 258*EUIPO:ssa käyty menettely:* Väitemenettely*Riidanalainen päätös:* EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 31.1.2019 asiassa R 1348/2018-1 tekemä päätös**Vaativuudet***Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin**— kumoaa riidanalaisen päätöksen**— velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.***Kanneperusteet***— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.***Kanne 17.4.2019 — Jakober v. EUIPO (Kupin muoto)****(asia T-262/19)**

(2019/C 206/82)

*Oikeudenkäyntikieli: saksa***Asianosaiset***Kantaja:* Philip Jakober (Stuttgart, Saksa) (edustaja: asianajaja J. Klink)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen malli: Kolmiulotteinen EU-tavaramerkki (Kupin muoto) — Rekisteröintihakemus nro 15 963 994

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 11.2.2019 asiassa R 1153/2018-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- muuttaa riidanalaisesta päätöstä siten, että valitus todetaan perustelluksi ja että EU-tavaramerkki nro 15 963 994 näin ollen rekisteröidään Euroopan unionin teollisoikeusviraston rekisteriin
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja/tai 7 artiklan 3 kohdan rikkominen.

Kanne 18.4.2019– nanoPET Pharma v. EUIPO — Miltenyi Biotec (viscover)

(asia T-264/19)

(2019/C 206/83)

*Oikeudenkäyntikieli:*saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: nanoPET Pharma GmbH (Berliini, Saksa) (edustaja: asianajaja C. Onken)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Miltenyi Biotec GmbH (Bergisch Gladbach, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki viscover EU-tavaramerkki nro 9 197 732

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 17.1.2019 asiassa R 1288/2017-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 59 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 60 artiklan 2 kohdan c alakohdan rikkominen

Kanne 19.4.2019 — Italia v. komissio

(asia T-265/19)

(2019/C 206/84)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Italian tasavalta (asiamiehet: R. Guizzi, A. Giordano ja G. Palmieri, avvocati dello stato)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan nyt käsiteltävänä olevan kanteen yhteydessä Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 12.2.2019 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen C(2019) 869, joka on annettu tiedoksi 13.2.2019.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee tutkimusta CEB/2017/067/IT ja perustuu yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17.5.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999 (EUVL 1999, L 160, s. 103) ja erityisesti sen 2 artiklan 2 kohdan, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21.5.2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 (EUVL 2005, L 209, s. 1) ja erityisesti sen 31 artiklan 2 kohdan sekä yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta 17.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 (EUVL 2013, L 347, s. 549) rikkomiseen.

— Tässä yhteydessä vedotaan myös Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna 12.12.2007 tehdyllä Lissabonin sopimuksella, 5 artiklan 4 kohdan rikkomiseen ja suhteellisuus- ja luottamuksensuojan periaatteiden loukkaamiseen.

— Kantaja vetoaa lopuksi toimivallan ylittämiseen ja olennaisten menettelymääräysten rikkomiseen perustelujen puuttumisen vuoksi.

2. Toinen kanneperuste, joka koskee tutkimusta FA/2008/067/IT ja perustuu asetuksen (EY) N:o 1258/1999 ja asetuksen (EY) N:o 1290/2005 rikkomiseen; kantaja vetoaa myös Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklan rikkomiseen.

— Italian tasavalta katsoo näin ollen, että toimivalta on ylitetty ja olennaisia menettelymääräyksiä rikottu perustelujen puuttumisen vuoksi, ja se vetoaa lopuksi suhteellisuus- ja luottamuksensuojan periaatteiden loukkaamiseen.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 17.4.2019 — Bandilla ym. v. EIP

(asia T-600/16) ⁽¹⁾

(2019/C 206/85)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Yhdeksannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 296, 16.8.2016 (asia on alkujaan rekisteröity Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa asianumerolla F-30/16, ja siirretty Euroopan unionin yleiseen tuomioistuimeen 1.9.2016).

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 15.4.2019 — Boehringer Ingelheim International v. komissio**(asia T-191/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 206/86)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Viidennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 178, 6.6.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 11.4.2019 — Bruel v. komissio**(asia T-202/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 206/87)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Seitsemännen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 166, 14.5.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 12.4.2019 — Hankintatukku Arno Latvus v. EUIPO — Triaz Group (VIVANIA)**(asia T-4/19) ⁽¹⁾**

(2019/C 206/88)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Viidennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 72, 25.2.2019.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)



Euroopan unionin julkaisutoimisto
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI